

SLUŽBENE NOVINE FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Издање на босанском, хрватском и српском језику

Година XX - Број 20

Сриједа, 13. 3. 2013. године
САРАЈЕВО

ISSN 1512-7079

ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

450

На основу члана IV.Б.7. а)(IV) Устава Федерације
Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Проглашава се Закон о заштити од насиља у породици који је донио Парламент Федерације БиХ на сједници Представничког дома од 28.11.2012. године и на сједници Дома народа од 20.12.2012. године.

Број 01-02-231-13
25. фебруара 2013. године
Сарајево

Предсједник
Живко Будимир, с. р.

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
Предмет Закона

Овим законом уређује се: заштита од насиља у породици, појам породице и насиље у породици, врста и сврха заштитних мјера за лица која су починила радње насиља у породици, начин и поступак изрицања заштитних мјера, заштита жртве од насиља у породици, међусобна повезаност свих субјеката који су у функцији заштите од насиља у породици и друга питања од значаја за заштиту од насиља у породици.

Члан 2.
Значење израза

Насилно лице у смислу овог закона је члан породице који врши радње насиља из члана 7. овог закона.

Жртва насиља у смислу овог закона је сваки члан породице који је изложен радњама насиља у породици из члана 7. овог закона.

Дјете у смислу овог закона је сваки члан породице који није навршио 18 година живота.

Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушких или женских пола подразумијевају оба пола.

Члан 3.

Општи принципи пружања заштите и изузеће од примјене закона

Принципи заштите од насиља у породици уређени овим законом и другим прописима као и међународни стандарди које је прихватила Босна и Херцеговина који уређују област насиља у породици, примјењиваће се у свим случајевима ради обезбеђења најефикасније заштите за жртве насиља у породици.

Примјену и спровођење овог закона у складу са својим надлежностима обезбиједиће општински суд - прекрајно одјељење суда (у даљем тексту: надлежни суд), полиција, орган старатељства и друге институције надлежне за социјалну и здравствену заштиту, уз обавезу заједничког и координисаног дјеловања.

Институције из става 2. овог члана требају обезбиједити да поступања са жртвама насиља и насиљним лицима врше запосленици који су едуковани за рад са наведеним лицима.

Према дјетету из става 3. члана 2. овог закона које учини радње из члана 7. овог закона, неће се примјењивати одредбе чл. од 9. до 30. овог закона.

Заштиту жртви насиља у породици могу пружити и невладине организације које су регистроване за пружање ових услуга.

Члан 4.

Хитност рјешавања

За предмете насиља у породици, надлежни субјекти из члана 3. став 2. овог закона, дужни су обезбиједити хитност у рјешавању.

Члан 5.

Приступ надлежном суду

Овим законом обезбеђује се несметан приступ надлежном суду, без било каквих трошкова за жртве насиља у породици.

II - ПОЈАМ ПОРОДИЦЕ И НАСИЉЕ У ПОРОДИЦИ

Члан 6.

Појам породице и односи у породици

Породицу, у смислу овог закона, чине:

- 1) брачни и ванбрачни партнери и њихова дјеца (заједничка или из ранијих заједница),
- 2) сродници: крвни сродници и сродници из односа потпуног усвојења у правој линiji без ограничења, а у побочној линiji закључно са четвртим степеном; очух, маћеха; усвојеник и усвојилац из односа непотпуног усвојења; сродници по тазбини закључно са другим степеном,
- 3) старалац и штићеник, хранилац и храњеник,
- 4) бивши брачни и ванбрачни партнери и њихова дјеца (заједничка или из ранијих заједница) и њихови родитељи, укључујући очуха и маћеху.

Оноси међу члановима породице заснивају се на хуманим принципима који подразумијевају међусобно поштивање, помагање, приврженост, одржавање складних односа уз развијање и испољавање најбољих особина, при томе имајући у виду посебно обавезу заштите дјеце, поштивање равноправности полова и добровољност ступања у брак и ванбрачну заједницу.

У међусобним односима чланови породице поштивају права, слободе и безбједност других чланова породице на начин да их неће ограничивати, онемогућавати или спречавати у остваривању њихових права и слобода које чланови породице имају према постојећим прописима.

Члан породице суздржаје се од повреде физичког или психичког интегритета другог члана породице, повреде и дискриминације по основу пола и узраста и од стављања у стање потчињености по било ком основу.

Члан 7.

Појам насиља у породици

У смислу овог закона сматраје се да постоји насиље у породици, уколико постоји основ сумње да су учињене радње, којим члан породице наноси физичку, психичку или сексуалну бол или патњу и/или економску штету, као и пријетње које изазивају страх од физичког, психичког или сексуалног насиља и/или економске штете код другог члана породице.

Радње насиља у породици, или пријетње тим радњама у смислу става 1. овог члана, су:

- 1) свака примјена физичке сile на физички или психички интегритет члана породице;
- 2) свако поступање једног члана породице које може проузроковати или изазвати опасност да ће проузроковати физичку или психичку бол или патњу;
- 3) проузроковање страха или личне угрожености или повреде достојанства члана породице уцјеном или другом принудом;
- 4) физички напад члана породице на другог члана породице, без обзира на то да ли је наступила физичка повреда или није;
- 5) вербални напад, вријеђање, псоваше, називање погрдним именима, те други начини грубог узнемирања члана породице од другог члана породице;
- 6) сексуално узнемирања;
- 7) праћење и сви други слични облици узнемирања другог члана породице;
- 8) оштећење или уништење заједничке имовине или имовине у посједу;

- 9) употреба физичког насиља или проузроковање страха у циљу одузимања права на економску независност забраном рада или држањем члана породице у односу зависности или подређености;
- 10) употреба физичког и психичког насиља према дјеци и занемаривање у њиховом васпитању;
- 11) физичко и психичко насиље према старим, изнемоглим лицима и занемаривање у њиховом његовању и лијечењу;
- 12) насиљна изолација или ограничење слободе кретања члана породице и
- 13) пропуштање дужне пажње и непружање помоћи и заштите члану породице и поред обавезе по закону.

Члан 8.

Пријављивање насиља у породици

Здравствени и социјални радници, наставници, васпитачи, медицинске, образовне и друге установе и органи, као и невладине организације, који у обављању своје дужности сазнају за учињене радње насиља у породици из члана 7. став 2. овог закона, дужни су одмах по сазнању да пријаве учињене радње насиља у породици надлежној полицијској управи.

Пријаву из става 1. овог члана дужни су доставити и чланови породице, као и сваки грађанин који сазна за учињене радње насиља у породици надлежној полицијској управи.

Пријаву може поднijети и жртва насиља у породици.

Пријаву из става 1. овог члана дужни су доставити и чланови породице, као и сваки грађанин који сазна за учињене радње насиља у породици из члана 7. став 2. овог закона, а посебно ако је жртва насиља дијете.

Лице које не изврши обавезу пријављивања радњи насиља у породици из члана 7. став 2. овог закона чини прекршај, осим у случају када насиље у породици пријави жртва насиља.

III - ВРСТЕ И СВРХА ЗАШТИТНИХ МЈЕРА

Члан 9.

Врсте заштитних мјера

Починиоцима насиља у породици изричу се сљедеће заштитне мјере:

- 1) удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или неки други стамбени простор;
- 2) забрана приближавања жртви насиља;
- 3) забрана узнемирања и ухођења лица изложеног насиљу;
- 4) обавезни психосоцијални третман;
- 5) обавезно лијечење од зависности;
- 6) привремено лишење слободе и задржавање.

Члан 10.

Сврха заштитних мјера

Сврха заштитних мјера је обезбеђење нужне заштите здравља и безбједности лица изложених насиљу, спречавање насиља у породици, те предузимање ефикасних мјера преваспитавања и лијечења насиљних лица.

Члан 11.

Удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора

Заштитна мјера удаљења из стана, куће или неког другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или неки други стамбени простор може се изрећи лицу које је почнило насиље према члану породице са којим живи у стану, кући или неком другом стамбеном простору, ако

надлежни суд оцијени да постоји опасност да би без провођења ове мјере насиљна лица могла поново учинити радње насиља.

Лице којем је изречена мјера из става 1. овог члана дужно је одмах напустити стан, кућу или неки други стамбени простор, уз присутност полицијског службеника.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од двије године.

Пропис о начину провођења мјере из става 1. овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова.

Члан 12.

Забрана приближавања жртви насиља у породици

Заштитна мјера забране приближавања жртви насиља у породици може се изрећи лицу које је учинило насиље у породици.

У рјешењу којим суд изриче мјеру забране приближавања жртви насиља у породици, надлежни суд ће одредити мјеста или подручја, те удаљеност испод које се насиљно лице не смије приближити жртви насиља у породици.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од двије године, изузев ако суд одлучи да је дужи период у интересу жртве насиља.

Пропис о начину провођења мјере из става 1. овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова.

Члан 13.

Забрана узнемирања и ухођења лица изложеног насиљу

Заштитна мјера забране узнемирања и ухођења може се изрећи лицу која узнемира или уходи члана породице, а постоји опасност да се такво понашање понови.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од двије године, изузев ако суд одлучи да је дужи период у интересу жртве насиља.

Пропис о начину провођења мјере из става 1. овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова.

Члан 14.

Обавезни психосоцијални третман

Заштитна мјера обавезног психосоцијалног третмана може се изрећи насиљном лицу ради отклањања узрока његовог насиљничког понашања или ако постоји опасност да то лица насиље понови.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од шест мјесеци континуирано нити дуже од двије године.

Пропис о начину и мјесту спровођења мјере из става 1. овог члана доноси федерални министар рада и социјалне политике, уз сагласност федералног министра здравства.

Члан 15.

Обавезно лијечење од зависности

Заштитну мјеру обавезног лијечења од зависности надлежни суд изрећи ће насиљном лицу које је насиље учинило под утицајем зависности од алкохола, опојних дрога или других психоактивних супстанци, ако постоји опасност да се радње насиља понове.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од двије године.

Пропис о начину и мјесту спровођења мјере из става 1. овог члана доноси федерални министар здравства.

Члан 16.

Лишење слободе и задржавање

Полицијска управа дужна је за сваки пријављени случај насиља у породици изаћи на лице мјеста одмах по запримљеној пријави.

Полицијска управа дужна је свако лице, за које постоје основе сумње да је починило насиље у породици, лишити слободе и задржати га ако су испуњени услови из члана 153. Закона о кривичном поступку Федерацije Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерацije БиХ", бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 и 12/10).

IV - ИЗРИЦАЊЕ ЗАШТИТНИХ МЈЕРА

Члан 17.

Подношење захтјева за изрицање заштитних мјера

Захтјев за изрицање заштитне мјере надлежном суду подноси полицијска управа.

Изузетно, захтјев из става 1. овог члана може поднијети и тужилаштво када за то постоје оправдане разлоги.

Члан 18.

Рокови за подношење захтјева и обавезни елементи захтјева за изрицање заштитне мјере

Полицијска управа је дужна да за сваки пријављени случај насиља у породици, поднесе захтјев за изрицање заштитне мјере надлежном суду, у року од 12 часова од сазнања за радње насиља из члана 7. овог закона.

Уз захтјев из става 1. овог члана се прилажу прикупљени докази и обавезно извод из службене евиденције, уколико је то лице било пријављивано за случајеве насиља у породици.

Захтјев за изрицање заштитних мјера се подноси надлежном суду према мјесту на чијем подручју жртва насиља има пребивалиште или боравиште.

Обавезни елементи захтјева за изрицање заштитне мјере су: пуни назив органа који подноси захтјев; број протокола; мјесто и датум; назив суда којем се подноси захтјев; законски основ на основу којег се подноси захтјев; основни подаци о насиљном лицу за које се захтијева изрицање заштитне мјере; назив заштитне/их мјере/а која/е се захтијевају од суда да их изрекне; радње насиља из члана 7. за које постоје основе сумње да их је насиљно лице починило; име и презиме жртве/ава и сродство са насиљним лицем; образложење; потпис овлашћеног службеног лица и прилози уз захтјев.

Члан 19.

Рокови за изрицање заштитне мјере, начин изрицања и правни лијекови

Надлежни суд дужан је у року од 12 часова од пријема захтјева за изрицање заштитне мјере из члана 9. тач. 1), 2) и 3) овог закона, поступити по захтјеву и донијети рјешење.

Надлежни суд дужан је у року од седам дана од пријема захтјева за изрицање заштитних мјера из члана 9. тач. 4) и 5) овог закона, обезбиједити мишљење вјештака, уколико је неопходно, те поступити по захтјеву и донијети рјешење.

Уколико надлежни суд захтијева да се насиљно лице изведе пред суд, може то лице позвати путем надлежне полицијске управе.

Приликом изрицања заштитне мјере надлежни суд није ограничен посебним формалним доказним правилима ради утврђивања чињеница о извршењу радњи насиља из члана 7. овог закона, као и посљедицама које су наступиле.

Рјешењем о изрицању заштитне мјере утврђује се трајање заштитне мјере која је изречена насиљом лицу, а које почиње тећи од дана доношења рјешења.

Члан 20.

Изрицање заштитне мјере и замјена другом заштитном мјером

Надлежни суд може учиниоцу изрећи више заштитних мјера ако то сматра оправданим.

Надлежни суд након извјештаја о извршењу заштитне мјере достављеног од органа надлежних за извршење изречене заштитне мјере, може изречену мјеру замјенити другом заштитном мјером, рјешење о изрицању заштитне мјере укинути или изрећи новчану казну за непоступање по изреченој заштитној мјери из члана 45. овог закона.

Члан 21.

Обавезни елементи рјешења о изрицању заштитне мјере

Обавезни елементи рјешења из члана 19. става 1. овог закона су:

- 1) назив суда;
- 2) број и датум;
- 3) увод, који садржи:
 - а) назив суда који доноси рјешење,
 - б) број и датум доношења рјешења о изрицању заштитне мјере,
 - ц) правни основ за надлежност и доношење рјешења,
 - д) назив органа који је подnio захтјев за изрицање заштитне мјере, као и кратак садржај захтјева;
- 4) изрека, која садржи:
 - а) личне податке о лицу којем се изриче заштитна мјера;
 - б) радње насиља из члана 7. овог закона на основу којих се изриче заштитна мјера, уз навођење чињеничног описа радњи насиља, те уз обавезно навођење личних података жртве/ава насиља у породици;
 - ц) врсту изречене заштитне мјере;
 - д) трајање заштитне мјере;
 - е) назив органа надлежног за извршење заштитне мјере;
 - ф) навод да жалба не одлаже извршење рјешења;
- 5) образложение, које садржи:
 - а) кратко излагање захтјева за изрицање заштитне мјере;
 - б) приложене доказе и чињенично стање;
 - ц) разлоге који су били одлучујући при оцјени доказа;
 - д) разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упуњују на оправданост врсте и трајања изречене заштитне мјере;
 - е) правни основ за изрицање заштитне мјере, као и основ из овог закона према којем жалба не одлаже извршење рјешења;
- 6) поука о правном лијеку, која садржи:
 - а) назив суда путем којег се жалба подноси, као и назив суда којем се жалба подноси и у којем року и
- 7) потпис судије.

Члан 22.

Достављање рјешења

Рјешење о изрицању заштитне мјере надлежни суд ће без одлагања доставити лицу којем је изречена заштитна

мјера, подносиоцу захтјева, органу надлежном за извршење изречене заштитне мјере и жртви насиља у породици.

Суд је дужан доставити рјешење о изрицању заштитних мјера органу старатељства на чијем подручју лице којем је изречена заштитна мјера има пребивалиште или боравиште ради евиденције, најкасније у року од три дана од доношења рјешења.

Члан 22а.

Органи надлежни за извршење изречене заштитне мјере наведене у рјешењу о изрицању заштитне мјере, дужни су редовно пратити извршење мјере, сачинити и доставити надлежном суду извјештај о њиховом извршењу, предложити прекид или замјену мјере када то сматрају потребним. Орган надлежан за извршење заштитне мјере дужан је по сазнању о неизвршењу или кршењу изречене мјере о томе обавијестити надлежни суд.

Члан 23.

Обустављање поступка

Суд ће одбацити захтјев за изрицање заштитне мјере и обуставити поступак када се утврди да:

- 1) радње које су наведене у захтјеву не представљају радње утврђене у члану 7. овог закона;
- 2) суд није надлежан за изрицање заштитне мјере;
- 3) захтјев није поднесен од овлашћеног органа.

Члан 24.

Изјављивање жалбе

Жалбу на рјешење о изрицању заштитне мјере може изјавити лице којем је изречена заштитна мјера и овлашћени органи из члана 17. овог закона.

Члан 25.

Рокови за подношење жалбе и садржај жалбе

Против рјешења из члана 19. став 1. овог закона дозвољена је жалба у року од три дана од дана пријема рјешења. Жалба не одлаже извршење рјешења.

Против рјешења из члана 19. став 2. овог закона дозвољена је жалба у року од пет дана од дана пријема рјешења. Жалба не одлаже извршење рјешења.

Жалба из ст. 1. и 2. овог члана треба да садржи број и датум рјешења против којег се изјављује, потпис подносиоца жалбе, као и разлоге због којих се изјављује.

Члан 26.

Основ за жалбу

Рјешење о изреченој заштитној мјери може се побијати због:

- 1) битне повреде поступка прописаног овим законом;
- 2) повреде материјалних одредби овог закона;
- 3) одлуке о изреченој заштитној мјери.

Члан 27.

Битне повреде поступка

Битне повреде поступка изрицања заштитне мјере постоје ако:

- 1) је рјешење о изрицању заштитне мјере донио судија који је морао бити изузет од поступка изрицања заштитне мјере;
- 2) суд није био стварно надлежан да изриче заштитну мјеру;
- 3) је захтјев за изрицање заштитне мјере био поднесен од неовлашћеног органа;
- 4) је суд пропустио да примијени или је погрешно примијено одредбе овог закона, што је резултовало значајном штетом по жалиоцу.

Члан 28.**Достављање жалбе**

Жалба се доставља у два примјерка суду који је донио рjeшење о изрицању заштитне мјере.

Члан 29.**Разматрање жалбе**

Неблаговремену или непотпуну жалбу одбациће другостепени суд рјешењем, ако то није учинио првостепени суд.

Другостепени суд размотриће жалбу на основу списка и жалбе, без одржавања рочишта и обавезан је донијети одлуку у року од три дана од дана пријема жалбе.

Члан 30.**Одлучивање о жалби**

О жалби одлучује судија појединач.

Одлучујући о жалби другостепени суд може уважити или одбити жалбу. Другостепени суд путем поште доставља странкама преписе свог рјешења и враћа спис предмета првостепеном суду.

V - ОСТАЛИ ОБЛИЦИ ЗАШТИТЕ ЖРТВЕ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**Члан 31.****Обезбеђење основних животних потреба**

Жртва насиља у породици има право на обезбеђење основних животних потреба у погледу неопходног здравственог, социјалног и материјалног збрињавања и право на обезбеђење правне помоћи за рјешавање социјалног, економског и другог статуса.

Заштита жртве насиља у породици из става 1. овог члана обезбеђује се у складу са важећим законима који прописују право на здравствену и социјалну заштиту и остваривање права на правну помоћ.

Члан 32.**Финансирање основних облика заштите и привремене помоћи жртви**

Средства за финансирање основног облика заштите жртве насиља у породици којој се одмах не може обезбиједити заштита у складу са чланом 31. овог закона у оквиру постојећих система здравствене и социјалне заштите, обезбиједиће се у оквиру привремене помоћи.

У сврху остваривања привремене помоћи из става 1. овог члана влада кантонда донијеће пропис у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона којим ће прописати начин остваривања привремених облика помоћи, укључујући и правну помоћ за жртве насиља у породици.

Члан 33.**Начин збрињавања жртве**

Ради обезбеђења физичке заштите и остваривања права и интереса жртве насиља у породици, без страха и опасности по живот, полиција и орган старатељства дужни су, уз претходни пристанак жртве, привремено збрињити жртву насиља у породици у сигурну кућу/склониште (у даљем тексту: сигурна кућа), другу одговарајућу институцију или код друге породице.

Жртва насиља у породици привремено се збрињава у сигурну кућу на захтјев полиције или органа старатељства, у трајању најдуже до шест мјесеци.

Рок из става 2. овог члана може се, на захтјев сигурне куће, продужити уз писмену сагласност надлежног органа старатељства.

Члан 34.**Збрињавање жртве у другој одговарајућој институцији или код друге породице**

Жртва насиља у породици збрињава се у другу одговарајућу институцију или код друге породице на захтјев органа старатељства када орган старатељства оцјени да је то повољније за жртву и уз сагласност жртве насиља.

Члан 35.**Оснивање и финансирање сигурних кућа**

Сигурну кућу може основати правно или физичко лице у складу са законом.

Средства за финансирање привременог збрињавања жртве насиља у сигурној кући, другој одговарајућој институцији или код друге породице, обезбеђују се у складу са прописима Федерације Босне и Херцеговине и кантона у постотцима од:

- 1) буџета кантона, у висини од 30%,
- 2) буџета Федерације Босне и Херцеговине, у висини од 70%.

Критеријуме и стандарде за оснивање, рад и финансирање сигурних кућа прописаће федерални министар рада и социјалне политике, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 36.**Стратегија за превенцију насиља у породици**

Влада Федерације Босне и Херцеговине донијеће стратегију за превенцију насиља у породици у којој ће се дефинисати стратешки циљеви за превенцију/сузбијање насиља у породици и начин обезбеђења средстава за финансирање провођења стратешких циљева.

Члан 37.**Програм мјера за превенцију, заштиту и борбу против насиља у породици**

Влада кантона доноси двогодишњи програм мјера за превенцију, заштиту и борбу против насиља у породици за подручје кантона.

Програм мјера из става 1. овог члана обавезно садржи:

- 1) обавезе кантоналних и општинских органа у циљу превентивног дјеловања, сузбијања свих облика насиља у породици и заштите жртве насиља;
- 2) мјере неопходне за рад са насиљним лицем, укључујући и савјетодавну подршку свим члановима породице;
- 3) активности на промоцији ненасилничког понашања;
- 4) активности на едукацији полицијских службеника, судија, представника органа старатељства, здравствених радника, наставника, васпитача и других субјеката из области насиља у породици;
- 5) обавезу вођења статистичких база података о насиљним лицама и жртвама насиља у породици, водећи рачуна о заштити личних података;
- 6) начин обезбеђења средстава за финансирање програма;
- 7) обавезе успоставе координационог тијела које ће координисати рад свих надлежних институција на провођењу овог програма мјера и све потребне мјере ради заштите и безбедности жртава насиља у сигурној кући.

Програм мјера из става 1. овог члана влада кантона донијеће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 38.

Финансирање програма/пројекта

Финансирање одређених програма/пројекта чији је циљ стварање услова за превентивно дјеловање и побољшање услова заштите жртве насиља обезбиједиће се из Буџета Федерације БиХ, уколико су ти програми од интереса за Федерацију Босне и Херцеговине.

VI - МУЛТИДИСЦИПЛИНАРНИ ПРИСТУП У ПОСТУПКУ ЗАШТИТЕ ЖРТВЕ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И ПРОВОЂЕЊУ ИЗРЕЧЕНИХ ЗАШТИТНИХ МЈЕРА

Члан 39.

Протокол о сарадњи

Надлежне институције из члана 8. став 1. овог закона као и надлежни правосудни органи дужни су за подручје једне или више општина потписати протокол о сарадњи којим ће се утврдити међусобна права и обавезе у поступку пријављивања случајева насиља у породици, пружања заштите жртвама насиља у породици, као и у раду с насиљним лицима.

Члан 40.

Вођење евиденције

Полицијска управа дужна је водити евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици и о провођењу изречених заштитних мјера из чл. 11., 12. и 13. овог закона.

Пропис о начину провођења мјера из чл. 11., 12. и 13. овог закона садржаје потребне евиденције и образац вођења евиденције из става 1. овог члана.

Надлежни суд дужан је водити евиденцију о поднесеним захтјевима за изрицање заштитних мјера и о изреченом заштитном мјерама.

Садржај и облик вођења евиденције из става 3. овог члана прописаће федерални министар правде у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Орган старатељства дужан је водити евиденцију о изреченом заштитном мјерама, лицима која су штићена заштитном мјером и о насиљним лицама којима су изречене заштитне мјере.

Садржај и облик евиденције из става 5. овог члана прописаће федерални министар рада и социјалне политике у року од 60 дана од дана доношења овог закона.

Пропис о начину провођења мјере из члана 15. овог закона, садржаваће и потребне евиденције о изреченом мјерама и образац за вођење тих евиденција.

Све евиденције из овог члана морају да се воде у складу са чланом 18. Закона о равноправности полова у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 16/03 и 102/09).

Евиденције из овог члана обавезно се достављају Гендер Центру Федерације Босне и Херцеговине најкасније до 10. јануара за претходну годину.

Члан 41.

Обавезе полицијске управе

Полицијска управа дужна је одмах обавијестити орган старатељства о случају насиља у породици, као и доставити службене забиљешке које води везано за случајеве насиља у породици ради евиденције и превенције.

Полицијска управа је по сазнању о непоступању по изреченој заштитној мјери од лица којем је изречена

заштитна мјера дужна без одлагања обавијестити надлежни суд са приједлогом за изрицање новчане казне у складу са чланом 45. овог закона.

Члан 42.

Обавезе органа старатељства

Орган старатељства дужан је пратити извршење изречене мјере, обавјештавати надлежни суд о извршењу мјере, предложити прекид или продужење или замјену мјере другом мјером.

Орган старатељства дужан је доставити суду извјештај о извршењу заштитне мјере најкасније у року од шест мјесеци, а на захтјев суда према потреби и раније.

VII - НАДЗОР НАД ПРОВОЂЕЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА

Члан 43.

Надзор над провођењем

Надзор над провођењем овог закона врши Федерално министарство правде.

Влада Федерације обавезна је једном годишње поднијети редовни годишњи извјештај о провођењу Закона о заштити од насиља у породици Парламенту Федерације Босне и Херцеговине.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

Прекршајне санкције

Новчаном казном од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ биће кажњено за прекршај службено лице које не поступи у складу са чланом 8. став 1. овог закона.

Новчаном казном од 100,00 КМ до 500,00 КМ биће кажњено за прекршај лица која не поступе у складу са чланом 8. став 2. овог закона.

Новчаном казном од 500,00 КМ до 3.000,00 КМ биће кажњено за прекршај службено лице које не поступи у складу са чланом 8. став 1. овог закона ако је дијете жртва радњи насиља у породици из члана 7. став 2. овог закона.

Новчаном казном од 100,00 КМ до 3.000,00 КМ биће кажњено за прекршај лица која не поступе у складу са чланом 8. став 2. овог закона ако је дијете жртва радњи насиља у породици из члана 7. став 2. овог закона.

Члан 45.

Непоступање по изреченим заштитним мјерама

Новчаном казном од 1.000,00 КМ до 1.500,00 КМ биће кажњено за прекршај лице које не поступи према изреченој заштитној мјери.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Важење подзаконских прописа

Подзаконски прописи: Правилник о начину провођења заштитних мјера које су у надлежности полиције ("Службене новине Федерације БиХ", број 9/06), Правилник о начину и мјесту провођења заштитне мјере обавезног психосоцијалног третмана починилаца насиља у породици ("Службене новине Федерације БиХ", број 60/06) и Правилник о начину и мјесту провођења заштитне мјере обавезног лијечења с зависности од алкохола, опојних дрога или других психотропних супстанци учинилаца насиља у породици ("Службене новине Федерације БиХ", број 23/08) донесени на основу Закона из члана 47. овог закона остају на снази и усклађиће се са одредбама овог закона у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

- 2) svako postupanje jednog člana porodice koje može prouzrokovati ili izazvati opasnost da će prouzrokovati fizičku ili psihičku bol ili patnju,
- 3) prouzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povrede dostojanstva člana porodice ucjenom ili drugom prinudom,
- 4) fizički napad člana porodice na drugog člana porodice, bez obzira na to da li je nastupila fizička povreda ili nije,
- 5) verbalni napad, vrijedanje, psovanje, nazivanje pogrdnim imenima, te drugi načini grubog uznenemiravanja člana porodice od drugog člana porodice,
- 6) seksualno uznenemiravanje,
- 7) uhodenje i svi drugi slični oblici uznenemiravanja drugog člana porodice,
- 8) oštećenje ili uništenje zajedničke imovine ili imovine u posjedu,
- 9) upotreba fizičkog nasilja ili prouzrokovanje straha sa ciljem oduzimanja prava na ekonomsku nezavisnost zabranom rada ili držanjem člana porodice u odnosu zavisnosti ili podredenosti,
- 10) upotreba fizičkog i psihičkog nasilja prema djeci i zanemarivanje u njihovom odgoju,
- 11) fizičko i psihičko nasilje prema starim, iznemoglim osobama i zanemarivanje u njihovom njegovanju i liječenju,
- 12) nasilna izolacija ili ograničenje slobode kretanja člana porodice i
- 13) propuštanje dužne pažnje i nepružanje pomoći i zaštite članu porodice i pored obaveze prema zakonu.

Član 8.

Prijavljivanje nasilja u porodici

Zdravstveni i socijalni radnici, nastavnici, odgajatelji, medicinske, obrazovne i druge ustanove i organi, kao i nevladine organizacije koji u obavljanju svoje dužnosti saznaju za učinjene radnje nasilja u porodici iz člana 7. stav 2. ovog zakona, dužni su odmah po saznanju prijaviti učinjene radnje nasilja u porodici nadležnoj policijskoj upravi.

Prijava iz stava 1. ovog člana dužni su dostaviti i članovi porodice, kao i svaki građanin koji sazna za učinjene radnje nasilja u porodici nadležnoj policijskoj upravi.

Prijavu može podnijeti i žrtva nasilja u porodici.

Prijava iz stava 1. ovog člana dužni su dostaviti i članovi porodice, kao i svaki građanin koji sazna za učinjene radnje nasilja u porodici iz člana 7. stav 2. ovog zakona, a posebno ako je žrtva nasilja dijete.

Osoba koja ne izvrši obavezu prijavljivanja radnji nasilja u porodici iz člana 7. stav 2. ovog zakona čini prekršaj osim u slučaju kada nasilje u porodici prijavi žrtva nasilja.

III. VRSTE I SVRHA ZAŠTITNIH MJERA

Član 9.

Vrste zaštitnih mjera

Učiniocima nasilja u porodici izriču se sljedeće zaštitne mjere:

- 1) udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor,
- 2) zabrana približavanja žrtvi nasilja,
- 3) zabrana uznenemiravanja i uhodenja osobe izložene nasilju,
- 4) obavezan psihosocijalni tretman,
- 5) obavezno liječenje od ovisnosti,
- 6) privremeno lišenje slobode i zadržavanje.

Član 10.

Svrha zaštitnih mjera

Svrha zaštitnih mjera je osiguravanje nužne zaštite zdravlja i sigurnosti osoba izloženih nasilju, sprečavanje nasilja u porodici, te poduzimanje efikasnih mjeru preodgoja i liječenja nasilnih osoba.

Član 11.

Udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora

Zaštitna mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor može se izreći osobi koja je učinila nasilje prema članu porodice sa kojim živi u stanu, kući ili nekom drugom stambenom prostoru, ako nadležni sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjeru nasilna osoba mogla ponovo učiniti radnje nasilja.

Osoba kojoj je izrečena mjeru iz stava 1. ovog člana dužna je odmah napustiti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor, prema potrebi, uz prisustvo policijskog službenika.

Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od dvije godine.

Propis o načinu provedbe mjeru iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova.

Član 12.

Zabrana približavanja žrtvi nasilja u porodici

Zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u porodici može se izreći osobi koja je učinila nasilje u porodici.

U rješenju kojim sud izriče mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja u porodici, nadležni sud će odrediti mesta ili područja, te udaljenost ispod koje se nasilna osoba ne smije približiti žrtvi nasilja u porodici.

Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od dvije godine, izuzev ako sud odluči da je duži vremenski period u interesu žrtve nasilja.

Propis o načinu provedbe mjeru iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova.

Član 13.

Zabrana uznenemiravanja i uhodenja osobe izložene nasilju

Zaštitna mjera zabrane uznenemiravanja i uhodenja može se izreći osobi koja uznenemirava ili uhodi člana porodice, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi.

Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od dvije godine, izuzev ako sud odluči da je duži vremenski period u interesu žrtve nasilja.

Propis o načinu provođenja mjeru iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova.

Član 14.

Obavezan psihosocijalni tretman

Zaštitna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana može se izreći nasilnoj osobi radi otklanjanja uzroka njenog nasilničkog ponašanja ili ako postoji opasnost da ta osoba nasilje ponovi.

Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od šest mjeseci kontinuirano niti duže od od dvije godine.

Propis o načinu i mjestu provođenja mjeru iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz saglasnost federalnog ministra zdravstva.

Član 15.

Obavezno liječenje od ovisnosti

Zaštitnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti nadležni sud izreći će nasilnoj osobi koja je nasilje učinila pod uticajem

ovisnosti od alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci, ako postoji opasnost da se radnje nasilja ponove.

Mjera iz stava 1. ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od dvije godine.

Propis o načinu i mjestu provođenja mjere iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar zdravstva.

Član 16.

Lišenje slobode i zadržavanje

Policijska uprava dužna je za svaki prijavljeni slučaj nasilja u porodici izaći na lice mjesta odmah po zaprimljenoj prijavi.

Policijska uprava dužna je svaku osobu za koju postoje osnove sumnje da je počinila nasilje u porodici, lišiti slobode i zadržati je ako su ispunjeni uvjeti iz člana 153. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 i 12/10).

IV. IZRICANJE ZAŠTITNIH MJERA

Član 17.

Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera

Zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu podnosi policijska uprava.

Izuzetno, zahtjev iz stava 1. ovog člana može podnijeti i tužilaštvo kada za to postoje opravdani razlozi.

Član 18.

Rokovi za podnošenje zahtjeva i obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere

Policijska uprava je obavezna za svaki prijavljeni slučaj nasilja u porodici podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz člana 7. ovog zakona.

Uz zahtjev iz stava 1. ovog člana prilažu se prikupljeni dokazi i obavezno izvod iz službene evidencije ukoliko je ta osoba bila prijavljivana za slučajeva nasilja u porodici.

Zahtjev za izricanje zaštitnih mjera podnosi se nadležnom sudu prema mjestu na čijem području žrtva nasilja ima prebivalište ili boravište.

Obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere su: puni naziv organa koji podnosi zahtjev; broj protokola; mjesto i datum; naziv suda kojem se podnosi zahtjev; zakonski osnov na osnovu kojeg se podnosi zahtjev; osnovni podaci o nasilnoj osobi za koju se zahtijeva izricanje zaštitne mjere; naziv zaštitne/ih mjere/a koja/e se zahtijeva/ju od suda da je/ih izrekne; radnje nasilja iz člana 7. za koje postoje osnove sumnje da ih je nasilna osoba počinila; ime i prezime žrtve/ava i srodstvo sa nasilnom osobom; obrazloženje; potpis ovlaštene službene osobe i prilozi uz zahtjev.

Član 19.

Rokovi za izricanje zaštitne mjere, način izricanja i pravni lijekovi

Nadležni sud dužan je u roku od 12 sati od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjere iz člana 9. tač. 1), 2) i 3) ovog zakona postupiti prema zahtjevu i donijeti rješenje.

Nadležni sud dužan je u roku od sedam dana od prijema zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera iz člana 9. tač. 4) i 5) ovog zakona osigurati mišljenje vještaka, ukoliko je neophodno, te postupiti prema zahtjevu i donijeti rješenje.

Ukoliko nadležni sud zahtjeva da se nasilna osoba izvede pred sud, može tu osobu pozvati putem nadležne policijske uprave.

Prilikom izricanja zaštitne mjere nadležni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz člana 7. ovog zakona, kao i posljedicama koje su nastupile.

Rješenjem o izricanju zaštitne mjere utvrđuje se trajanje zaštitne mjere izrečene nasilnoj osobi koja počinje teći od dana donošenja rješenja.

Član 20.

Izricanje zaštitne mjere i zamjena drugom zaštitnom mjerom

Nadležni sud može učiniocu izreći više zaštitnih mjera ako to smatra opravdanim.

Nadležni sud nakon izvještaja o izvršenju zaštitne mjere dostavljenog od organa nadležnih za izvršenje izrečene zaštitne mjere, može izrečenu mjeru zamijeniti drugom zaštitnom mjerom, rješenje o izricanju zaštitne mjere ukinuti ili izreći novčanu kaznu za nepostupanje po izrečenoj zaštitnoj mjeri iz člana 45. ovog zakona.

Član 21.

Obavezni elementi rješenja o izricanju zaštitne mjere

Obavezni elementi rješenja iz člana 19. stav 1. ovog zakona su:

- 1) naziv suda;
- 2) broj i datum;
- 3) uvod koji sadrži:
 - a) naziv suda koji donosi rješenje,
 - b) broj i datum donošenja rješenja o izricanju zaštitne mjere,
 - c) pravni osnov za nadležnost i donošenje rješenja,
 - d) naziv organa koji je podnio zahtjev za izricanje zaštitne mjere, kao i kratak sadržaj zahtjeva;
- 4) izreka koja sadrži:
 - a) osobne podatke o osobi kojoj se izriče zaštitna mjeru,
 - b) radnje nasilja iz člana 7. ovog zakona na osnovu kojih se izriče zaštitna mjera, uz navođenje činjeničnog opisa radnji nasilja, uz obavezno navođenje osobnih podataka žrtve/ava nasilja u porodici,
 - c) vrstu izrečene zaštitne mjere,
 - d) trajanje zaštitne mjere,
 - e) naziv organa nadležnog za izvršenje zaštitne mjere,
 - f) navod da žalba ne odlaže izvršenje rješenja;
- 5) obrazloženje koje sadrži:
 - a) kratko izlaganje zahtjeva za izricanje zaštitne mjere,
 - b) priložene dokaze i činjenično stanje,
 - c) razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza,
 - d) razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na opravdanost vrste i trajanja izrečene zaštitne mjere,
 - e) pravni osnov za izricanje zaštitne mjere, kao i osnov iz ovog zakona prema kojem žalba ne odlaže izvršenje rješenja;
- 6) pouka o pravnom lijeku koja sadrži:
 - a) naziv suda putem kojeg se žalba podnosi, kao i naziv suda kojem se žalba podnosi i u kojem roku i
- 7) potpis sudije.

Član 22.

Dostavljanje rješenja

Rješenje o izricanju zaštitne mjere nadležni sud će bez odlaganja dostaviti osobi kojoj je izrečena zaštitna mjera, podnoscioцу zahtjeva, organu nadležnom za izvršenje izrečene zaštitne mjere i žrtvi nasilja u porodici.

Sud je dužan dostaviti rješenje o izricanju zaštitnih mjera organu starateljstva na čijem području osoba kojoj je izrečena

заштитна mjera ima prebivalište ili boravište radi evidencije najkasnije u roku od tri dana od donošenja rješenja.

Član 22a.

Organ nadležni za izvršenje izrečene zaštitne mjere navedene u rješenju o izricanju zaštitne mjere dužni su redovno pratiti izvršenje mjere, sačiniti i dostaviti nadležnom sudu izvještaj o njihovom izvršenju, predložiti prekid ili zamjenu mjere kada to smatraju potrebnim. Organ nadležan za izvršenje zaštitne mjere dužan je po saznanju o neizvršenju ili kršenju izrečene mjere o tome obavijestiti nadležni sud.

Član 23.

Obustavljanje postupka

Sud će odbaciti zahtjev za izricanje zaštitne mjere i obustaviti postupak kada se utvrdi da:

- 1) radnje koje su navedene u zahtjevu ne predstavljaju radnje utvrđene u članu 7. ovog zakona,
- 2) sud nije nadležan za izricanje zaštitne mjere,
- 3) zahtjev nije podnesen od ovlaštenog organa.

Član 24.

Izjavljivanje žalbe

Žalbu na rješenje o izricanju zaštitne mjere može izjaviti osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera i ovlašteni organi iz člana 17. ovog zakona.

Član 25.

Rokovi za podnošenje žalbe i sadržaj žalbe

Protiv rješenja iz člana 19. stav 1. ovog zakona dozvoljena je žalba u roku od tri dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Protiv rješenja iz člana 19. stav 2. ovog zakona dozvoljena je žalba u roku od pet dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Žalba iz st. 1. i 2. ovog člana treba sadržavati broj i datum rješenja protiv kojeg se izjavljuje, potpis podnosioca žalbe, kao i razloge zbog kojih se izjavljuje.

Član 26.

Osnov za žalbu

- Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri može se pobijati zbog:
- 1) bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom,
 - 2) povrede materijalnih odredbi ovog zakona,
 - 3) odluke o izrečenoj zaštitnoj mjeri.

Član 27.

Bitne povrede postupka

Bitne povrede postupka izricanja zaštitne mjere postoje ako:

- 1) rješenje o izricanju zaštitne mjere donio je sudija koji je morao biti izuzet od postupka izricanja zaštitne mjere,
- 2) sud nije bio stvarno nadležan da izriče zaštitnu mjeru,
- 3) zahtjev za izricanje zaštitne mjere bio je podnesen od neovlaštenog organa,
- 4) sud je propustio primijeniti ili je pogrešno primjenio odredbe ovog zakona što je rezultiralo značajnom štetom po žaliocu.

Član 28.

Dostavljanje žalbe

Žalba se dostavlja u dva primjerka sudu koji je donio rješenje o izricanju zaštitne mjere.

Član 29.

Razmatranje žalbe

Neblagovremenu ili nepotpunu žalbu odbacit će drugostepeni sud rješenjem, ako to nije učinio prvostepeni sud.

Drugostepeni sud razmotrit će žalbu na osnovu spisa i žalbe, bez održavanja ročišta i obavezan je donijeti odluku u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

Član 30.

Odlučivanje o žalbi

O žalbi odlučuje sudija pojedinac.

Odlučujući o žalbi drugostepeni sud može uvažiti ili odbiti žalbu.

Drugostepeni sud putem pošte dostavlja strankama prijepise svog rješenja i vraća spis predmeta prvostepenom суду.

V. OSTALI OBLICI ZAŠTITE ŽRTVE NASILJA U PORODICI

Član 31.

Osiguravanje osnovnih životnih potreba

Žrtva nasilja u porodici ima pravo na osiguravanje osnovnih životnih potreba u pogledu neophodnog zdravstvenog, socijalnog i materijalnog zbrinjavanja i pravo osiguravanja pravne pomoći za rješavanje socijalnog, ekonomskog i drugog statusa.

Zaštita žrtve nasilja u porodici iz stava 1. ovog člana osigurava se u skladu sa važećim zakonima koji propisuju pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu i ostvarivanje prava na pravnu pomoć.

Član 32.

Finansiranje osnovnih oblika zaštite i privremene pomoći žrtvi

Sredstva za finansiranje osnovnog oblika zaštite žrtve nasilja u porodici kojoj se odmah ne može osigurati zaštita u skladu sa članom 31. ovog zakona u okviru postojećih sistema zdravstvene i socijalne zaštite, osigurat će se u okviru privremene pomoći.

Sa ciljem ostvarivanja privremene pomoći iz stava 1. ovog člana vlada kantona donijet će propis u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona kojim će propisati način ostvarivanja privremenih oblika pomoći, uključujući i pravnu pomoć za žrtve nasilja u porodici.

Član 33.

Način zbrinjavanja žrtve

Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja u porodici, bez straha i opasnosti po život, policija i organ starateljstva dužni su, uz prethodni pristanak žrtve, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja u porodici u sigurnu kuću/sklonište (u daljem tekstu: sigurna kuća), drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice.

Žrtva nasilja u porodici privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću na zahtjev policije ili organa starateljstva u trajanju najduže do šest mjeseci.

Rok iz stava 2. ovog člana može se na zahtjev sigurne kuće produžiti uz pisani saglasnost nadležnog organa starateljstva.

Član 34.

Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge porodice

Žrtva nasilja u porodici zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz saglasnost žrtve nasilja.

Član 35.

Osnivanje i finansiranje sigurnih kuća

Sigurnu kuću može osnovati pravno ili fizičko lice u skladu sa zakonom.

Sredstva za finansiranje privremenog zbrinjavanja žrtve nasilja u sigurnoj kući, drugo odgovarajućoj instituciji ili kod

druge porodice osiguravaju se u skladu sa propisima Federacije Bosne i Hercegovine i kantona u postotcima od:

- 1) budžeta kantona u visini od 30%,
- 2) budžeta Federacije Bosne i Hercegovine u visini od 70%.

Kriterije i standarde za osnivanje, rad i finansiranje sigurnih kuća propisat će federalni ministar rada i socijalne politike u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 36.

Strategija za prevenciju nasilja u porodici

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine donijet će strategiju za prevenciju nasilja i porodici u kojoj će se definirati strateški ciljevi za prevenciju/suzbijanje nasilja u porodici način osiguranja sredstava za finansiranje provođenja strateških ciljeva.

Član 37.

Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja u porodici

Vlada kantona donosi dvogodišnji program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja u porodici za područje kantona.

Program mjera iz stava 1. ovog člana obavezno sadrži:

- 1) obaveze kantonalnih i općinskih organa sa ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja u porodici i zaštite žrtve nasilja;
- 2) mjere neophodne za rad sa nasilnom osobom, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima porodice;
- 3) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja;
- 4) aktivnosti na edukaciji policijskih službenika, sudija, predstavnika organa starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja u porodici;
- 5) obavezu vođenja statističkih baza podataka o nasilnim osobama i žrtvama nasilja u porodici, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka;
- 6) način osiguranja sredstava za finansiranje programa;
- 7) obavezu uspostave koordinacionog tijela koje će koordinirati rad svih nadležnih institucija na provođenju ovog programa mjera i
- 8) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.

Program mjera iz stava 1. ovog člana vlada kantona donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 38.

Finansiranje programa/projekata

Finansiranje određenih programa/projekata čiji je cilj stvaranje uvjeta za preventivno djelovanje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja bit će osigurano iz budžeta Federacije Bosne i Hercegovine ukoliko su ti programi od interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine.

VI. MULTIDISCIPLINARNI PRISTUP U POSTUPKU ZAŠTITE ŽRTVE NASILJA U PORODICI I PROVOĐENJU IZREČENIH ZAŠTITNIH MJERA

Član 39.

Protokol o saradnji

Nadležne institucije iz člana 8. stav 1. ovog zakona kao i nadležni pravosudni organi dužni su za područje jedne ili više općina potpisati protokol o saradnji kojim će biti utvrđena međusobna prava i obaveze u postupku prijavljivanja slučajeva nasilja u porodici, pružanja zaštite žrtvama nasilja u porodici, kao i u radu sa nasilnim osobama.

Član 40.

Vodenje evidencije

Policjska uprava dužna je voditi evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja u porodici i o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz čl. 11., 12. i 13. ovog zakona.

Propis o načinu provođenja mjera iz čl. 11., 12. i 13. ovog zakona sadržavat će potrebne evidencije i obrazac vođenja evidencije iz stava 1. ovog člana.

Nadležni sud dužan je voditi evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama.

Sadržaj i oblik vođenja evidencije iz stava 3. ovog člana propisat će federalni ministar pravde u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Organ starateljstva dužan je voditi evidenciju o izrečenim zaštitnim mjerama osobama koje su štićene zaštitnom mjerom i o nasilnim osobama kojima su izrečene zaštitne mjeru.

Sadržaj i oblik evidencije iz stava 5. ovog člana propisat će federalni ministar rada i socijalne politike u roku od 60 dana od dana donošenja ovog zakona.

Propis o načinu provedbe mjere iz člana 15. ovog zakona sadržavat će i potrebne evidencije o izrečenim mjerama i obrazac za vođenje tih evidencija.

Sve evidencije iz ovog člana moraju se voditi u skladu sa članom 18. Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 16/03 i 102/09).

Evidencije iz ovog člana obavezno se dostavljaju Džender centru Federacije Bosne i Hercegovine najkasnije do 10. januara za prethodnu godinu.

Član 41.

Obaveze policijske uprave

Policjska uprava dužna je odmah obavijestiti organ starateljstva o slučaju nasilja u porodici, kao i dostaviti službene zabilješke koje vodi vezano uz slučajeve nasilja u porodici radi evidencije i prevencije.

Policjska uprava je po saznanju o nepostupanju po izrečenoj zaštitnoj mjeri od osobe kojoj je izrečena zaštitna mjeru dužna bez odlaganja obavijestiti nadležni sud sa prijedlogom za izricanje novčane kazne u skladu sa članom 45. ovog zakona.

Član 42.

Obaveze organa starateljstva

Organ starateljstva dužan je pratiti izvršenje izrečene mjeru, obavještavati nadležni sud o izvršenju mjeru, predložiti prekid ili produženje ili zamjenu mjeru drugom mjerom.

Organ starateljstva dužan je dostaviti sudu izvještaj o izvršenju zaštitne mjeru najkasnije u roku od šest mjeseci, a na zahtjev suda, prema potrebi, i ranije.

VII. NADZOR NAD PROVOĐENJEM OVOG ZAKONA

Član 43.

Nadzor nad provođenjem

Nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši Federalno ministarstvo pravde.

Vlada Federacije obavezna je jednom godišnje podnijeti redovni godišnji izvještaj o provođenju Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Član 44.

Prekršajne sankcije

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.500,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi u skladu sa članom 8. stav 1. ovog zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 500,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 8. stav 2. ovog zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi u skladu sa članom 8. stav 1. ovog zakona, ako je dijete žrtva radnji nasilja u porodici iz člana 7. stav 2. ovog zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 8. stav 2. ovog zakona, ako je dijete žrtva radnji nasilja u porodici iz člana 7. stav 2. ovog zakona.

Član 45.

Nepostupanje po izrečenim zaštitnim mjerama

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 1.500,00 KM bit će kažnjena za prekršaj osoba koja ne postupi prema izrečenoj zaštitnoj mjeri.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 46.

Važenje podzakonskih propisa

Podzakonski propisi: Pravilnik o načinu provedbe zaštitnih mjeru koje su u nadležnosti policije ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/06), Pravilnik o načinu i mjestu provedbe zaštitne mjere obaveznog psihosocijalnog tretmana učinilaca nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", broj 60/06) i Pravilnik o načinu i mjestu provedbe zaštitne mjere obaveznog liječenja od ovisnosti od alkohola, opojnih droga ili drugih psihotropnih supstanci učinilaca nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", broj 23/08) doneseni na osnovu Zakona iz člana 47. ovog zakona ostaju na snazi i bit će uskladjeni sa odredbama ovog zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 47.

Prestanak važenja

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/05 i 51/06).

Član 48.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući

Doma naroda

Parlamenta Federacije BiH

Radoje Vidović, s. r.

Predsjedavajući

Predstavničkog doma

Parlamenta Federacije BiH

Fehim Škaljić, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ОБИTELJI

Proglasa se Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkog doma od 28.11.2012. godine i na sjednici Doma naroda od 20.12.2012. godine.

Broj 01-02-231-13

25. veljače 2013. godine
Sarajevo

Predsjednik
Živko Budimir, v. r.

ZAKON

О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ОБИTELJI

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet Zakona

Ovim se zakonom uređuje: zaštita od nasilja u obitelji, pojam obitelji i nasilje u obitelji, vrsta i svrha zaštitnih mjeru za osobe koje su počinile radnje nasilja u obitelji, način i postupak izricanja zaštitnih mjeru, zaštita žrtve od nasilja u obitelji, međusobna povezanost svih subjekata koji su u funkciji zaštite od nasilja u obitelji i druga pitanja od značaja za zaštitu od nasilja u obitelji.

Članak 2.

Značenje izraza

Nasilna osoba u smislu ovoga zakona član je obitelji koji vrši radnje nasilja iz članka 7. ovoga zakona.

Žrtva nasilja u smislu ovoga zakona svaki je član obitelji koji je izložen radnjama nasilja u obitelji iz članka 7. ovoga zakona.

Dijete u smislu ovoga zakona svaki je član obitelji koji nije navršio 18 godina života.

Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovome zakonu za označavanje muškoga ili ženskoga spola podrazumijevaju oba spola.

Članak 3.

Opća načela pružanja zaštite i izuzeće od primjene zakona

Načela zaštite od nasilja u obitelji uredena ovim zakonom i drugim propisima, kao i međunarodni standardi koje je prihvatala Bosna i Hercegovina koji uređuju oblast nasilja u obitelji, primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite za žrtve nasilja u obitelji.

Primjenu i provedbu ovoga zakona sukladno svojim mjerodavnostima osigurat će općinski sud - prekršajno odjeljenje suda (u daljnjem tekstu: mjerodavni sud), policija, tijelo starateljstva i druge institucije mjerodavne za socijalnu skrb i zdravstvenu zaštitu, uz obvezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.

Institucije iz stavka 2. ovoga članka trebaju osigurati da postupanje sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše uposlenici koji su educirani za rad s navedenim osobama.

Prema djetetu iz stavka 3. članka 2. ovoga zakona koje učini radnje iz članka 7. ovoga zakona neće se primjenjivati odredbe čl. od 9 do 30. ovoga zakona.

Zaštitu žrtvi nasilja u obitelji mogu pružiti i nevladine organizacije koje su registrirane za pružanje ovih usluga.

Članak 4.

Žurnost rješavanja

Za predmete nasilja u obitelji, mjerodavni subjekti iz članka 3. stavak 2. ovoga zakona dužni su osiguravati žurnost u rješavanju.

Članak 5.

Pristup mjerodavnom суду

Ovim se zakonom osigurava nesmetan pristup mjerodavnom судu, bez bilo kakvih troškova za žrtve nasilja u obitelji.

II. POJAM OBITELJI I NASILJE U OBITELJI

Članak 6.

Pojam obitelji i odnosi u obitelji

Obitelj, u smislu ovoga zakona, čine:

- 1) bračni i izvanbračni partneri i njihova djeca (zajednička ili iz ranijih zajednica),

- 2) сродници: крвни сродници и сродници из односа потпуног усвојења у правој срти без ограничења, а у побољшој срти закључно с четвртим ступњем; очу, маћеу, усвојеник и усвојитељ из односа не потпуног усвојења; сродници по тазбини закључно с другим ступњем,
- 3) старателј и штићеник, хранитељ и хранjenik,
- 4) бивши брачни и изванбрачни партнери и њихова деца (задјењичка или из ранијих задјењница) и њихови родитељи, укључујући очу и маћеху.

Oдноси међу члановима обitelji темеље се на humanim načelima који подразумијевaju međusobno поštivanje, помагање, приврženost, одрžавање складних односа uz razvijanje i ispoljavanje најboljih osobina, pri tome имајуći u виду posebice obvezu zaštite djece, поštivanje jednakopravnosti spolova i dragovoljnost stupanja u brak i izvanbračnu задјењницу.

U međusobnim односима чланови обitelji поštivat će prava, слободе i sigurnost drugih чланова обitelji na način da ih neće ograničavati, onemogućavati ili sprječavati u ostvarivanju njihovih prava i слобода које чланови обitelji имају prema postojćim propisima.

Члан обitelji suzdržat će se od повреде tjelesnog ili psihičkog integriteta drugog члана обitelji, повреде i diskriminacije po osnovi spola i uzrasta i od stavljanja u stanje potčinjenosti po bilo kojoj osnovi.

Članak 7.

Pojam nasilja u obitelji

U smislu ovoga закона smatrat će se da постоји nasilje u obitelji ako постоји основа сумње да су учинjene radnje којим члан обitelji nanosi tjelesnu, psihičku ili seksualnu bol ili patnju i/ili ekonomsku štetu, као i пријетње које изазивају strah od tjelesnog, psihičkog ili seksualnog nasilja i/ili ekonomске štete kod другог члана обitelji.

Radnje nasilja u obitelji ili prijetnje tim radnjama, u smislu stavka 1. ovoga članka su:

- 1) svaka primjena fizičke sile na tjelesni ili psihički integritet člana obitelji,
- 2) svako postupanje jednog člana obitelji koje može prouzrokovati ili izazvati opasnost da će prouzrokovati tjelesnu ili psihičku bol ili patnju,
- 3) prouzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povrede dostojanstva člana obitelji ucjenom ili drugom prinudom,
- 4) tjelesni napad člana obitelji na drugog člana obitelji, bez obzira je li nastupila tjelesna ozljeda ili nije,
- 5) verbalni napad, vrijeđanje, psovanje, nazivanje pogrdnim imenima, te drugi načini grubog uzneniranja člana obitelji od drugog člana obitelji,
- 6) seksualno uzneniranje,
- 7) uhodenje i svi drugi slični oblici uzneniranja drugog člana obitelji,
- 8) oštećenje ili uništenje zajedničke imovine ili imovine u posjedu,
- 9) uporaba tjelesnog nasilja ili prouzrokovanje straha radi oduzimanja prava na ekonomsku neovisnost zabranom rada ili držanjem člana obitelji u odnosu ovisnosti ili podređenosti,
- 10) uporaba tjelesnog i psihičkog nasilja prema djeci i занемарivanje u njihovom odgoju,
- 11) tjelesno i psihičko nasilje prema starim, iznemoglim osobama i занемарivanje u njihovom njegovanju i liječenju,
- 12) nasilna izolacija ili ograničenje слободе kretanja člana obitelji,

- 13) propuštanje dužne pozornosti i nepružanje pomoći i zaštite članu obitelji i pored obveze po zakonu.

Članak 8.

Prijavljivanje nasilja u obitelji

Zdravstveni i socijalni djelatnici, nastavnici, odgojitelji, medicinske, obrazovne i druge ustanove i tijela, као i nevladine organizacije, који u obavljanju svoje dužnosti saznaju za učinjene radnje nasilja u obitelji iz članka 7. stavak 2. ovoga zakona, dužni su odmah po saznanju prijaviti učinjene radnje nasilja u obitelji mjerodavnoj policijskoj upravi.

Prijavu iz stavka 1. ovoga članka dužni su dostaviti i članovi obitelji, као i svaki građanin koji sazna za učinjene radnje nasilja u obitelji mjerodavnoj policijskoj upravi.

Prijavu može podnijeti i žrtva nasilja u obitelji.

Prijavu iz stavka 1. ovoga članka dužni su dostaviti i članovi obitelji, као i svaki građanin koji sazna za učinjene radnje nasilja u obitelji iz članka 7. stavak 2. ovoga zakona, a posebice ako je žrtva nasilja dijete.

Osoba koja ne izvrši obvezu prijavljivanja radnji nasilja u obitelji iz članka 7. stavak 2. ovoga zakona čini prekršaj, осим u slučaju kada nasilje u obitelji prijavi žrtva nasilja.

III. VRSTE I SVRHA ZAŠTITNIH MJERA

Članak 9.

Vrste заштитnih mjera

Počiniteljima nasilja u obitelji izriču se sljedeće заштитне mjere:

- 1) udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor,
- 2) zabrana približavanja žrtvi nasilja,
- 3) zabrana uzneniranja i uhodenja osobe izložene nasilju,
- 4) obvezatni psihosocijalni tretman,
- 5) obvezatno liječenje od ovisnosti,
- 6) privremeno lišenje слободе i zadržavanje.

Članak 10.

Svrha заштитnih mjera

Svrha заштитnih mjera je osiguravanje nužne заштите zdravlja i sigurnosti osoba izloženih nasilju, sprječavanje nasilja u obitelji, te poduzimanje učinkovitih mjer preodgoja i liječenja nasilnih osoba.

Članak 11.

Udaljenje iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora

Zaštitna mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor može se izreći osobi koja je počinila nasilje prema članu obitelji s kojim živi u stanu, kući ili nekom drugom stambenom prostoru, ako mjerodavni sud ocijeni kako постоји opasnost da bi bez provođenja ove mjere nasilna osoba mogla ponovno počiniti radnje nasilja.

Osoba kojoj je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka dužna je odmah напустити stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor, uz nazočnost policijskog službenika.

Mjera iz stavka 1. ovoga članka određuje se u trajanju које не може бити краће од једног месеца нити dulje од две године.

Propis о načinu provedbe mjere iz stavka 1. ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova.

Članak 12.

Zabrana približavanja žrtvi nasilja u obitelji

Zaštitna mjera забране približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se izreći osobi која је починила nasilje u obitelji.

U rješenju којим суд изriče mjeru забране približavanja žrtvi nasilja u obitelji mjerodavni će суд одредити mjesta ili

područja, te udaljenost ispod koje se nasilna osoba ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji.

Mjera iz stavka 1. ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od dvije godine, izuzev ako sud odluči da je dulje vremensko razdoblje u interesu žrtve nasilja.

Propis o načinu provedbe mjere iz stavka 1. ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova.

Članak 13.

Zabrana uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju

Zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja može se izreći osobi koja uznemirava ili uhodi člana obitelji, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi.

Mjera iz stavka 1. ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od dvije godine, izuzev ako sud odluči da je dulje vremensko razdoblje u interesu žrtve nasilja.

Propis o načinu provedbe mjere iz stavka 1. ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova.

Članak 14.

Obvezatni psihosocijalni tretman

Zaštitna mjera obvezatnog psihosocijalnog tretmana može se izreći nasilnoj osobi radi otklanjanja uzroka njezinog nasilničkog ponašanja ili ako postoji opasnost da ta osoba ponovi nasilje.

Mjera iz stavka 1. ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od šest mjeseci kontinuirano niti dulje od dvije godine.

Propis o načinu i mjestu provedbe mjere iz stavka 1. ovoga članka donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz suglasnost federalnog ministra zdravstva.

Članak 15.

Obvezatno liječenje od ovisnosti

Zaštitnu mjeru obvezatnog liječenja od ovisnosti mjerodavni će sud izreći nasilnoj osobi koja je nasilje počinila pod utjecajem ovisnosti o alkoholu, opojnim drogama ili drugim psihoaktivnim supstancama, ako postoji opasnost da se radnje nasilja ponove.

Mjera iz stavka 1. ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od dvije godine.

Propis o načinu i mjestu provedbe mjere iz stavka 1. ovoga članka donosi federalni ministar zdravstva.

Članak 16.

Lišenje slobode i zadržavanje

Policjska uprava dužna je za svaki prijavljeni slučaj nasilja u obitelji izaći na lice mesta odmah po zaprimljenoj prijavi.

Policjska uprava dužna je svaku osobu, za koju postoje osnove sumnje da je počinila nasilje u obitelji, lišiti slobode i zadržati je ako su ispunjeni uvjeti iz članka 153. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 i 12/10).

IV. IZRICANJE ZAŠTITNIH MJERA

Članak 17.

Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjer

Zahtjev za izricanje zaštitne mjeru mjerodavnom суду podnosi policijska uprava.

Iznimno, zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti i tužiteljstvo kada za to postoje opravdani razlozi.

Članak 18.

Rokovi za podnošenje zahtjeva i obvezatni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjeru

Policjska je uprava obvezna za svaki prijavljeni slučaj nasilja u obitelji podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjeru mjerodavnom суду u roku 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz članka 7. ovoga zakona.

Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se prikupljeni dokazi i obvezatno izvod iz službene evidencije ako je ta osoba bila prijavljivana za slučajevne nasilja u obitelji.

Zahtjev za izricanje zaštitnih mjeru podnosi se mjerodavnom суду prema mjestu na čijem području žrtva nasilja ima prebivalište ili boravište.

Obvezatni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjeru su: puni naziv tijela koje podnosi zahtjev; broj protokola; mjesto i datum; naziv suda kojem se podnosi zahtjev; zakonska utemeljenost podnošenja zahtjeva; osnovni podaci o nasilnoj osobi za koju se zahtjeva izricanje zaštitne mjeru; naziv zaštitne/ih mjeru/koja/e se zahtjeva/ju od suda da je /ih izrekne; radnje nasilja iz članka 7. za koje postaje osnove sumnje da ih je nasilna osoba počinila; ime i prezime žrtve/ava i srodstvo s nasilnom osobom; obrazloženje; potpis ovlaštene službene osobe i privitci uz zahtjev.

Članak 19.

Rokovi za izricanje zaštitne mjeru, način izricanja i pravni lijekovi

Mjerodavni sud dužan je u roku 12 sati od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjeru iz članka 9. toč. 1), 2) i 3) ovoga zakona postupiti po zahtjevu i donijeti rješenje.

Mjerodavni sud dužan je u roku sedam dana od prijema zahtjeva za izricanje zaštitnih mjeru iz članka 9. toč. 4) i 5) ovoga zakona osigurati mišljenje vještaka, ako je neophodno, te postupiti po zahtjevu i donijeti rješenje.

Ako mjerodavni sud zahtjeva da se nasilna osoba izvede pred sud, može tu osobu pozvati putem mjerodavne policijske uprave.

Prilikom izricanja zaštitne mjeru mjerodavni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz članka 7. ovoga zakona, kao i posljedicama koje su nastupile.

Rješenjem o izricanju zaštitne mjeru utvrđuje se trajanje zaštitne mjeru koja je izrečena nasilnoj osobi, a koje počinje teći od dana donošenja rješenja.

Članak 20.

Izricanje zaštitne mjeru i zamjena drugom zaštitnom mjerom

Mjerodavni sud može počinitelju izreći više zaštitnih mjeru ako to smatra opravdanim.

Mjerodavni sud nakon izješća o izvršenju zaštitne mjeru, dostavljenog od tijela mjerodavnih za izvršenje izrečene zaštitne mjeru, može izrečenu mjeru zamijeniti drugom zaštitnom mjerom, rješenje o izricanju zaštitne mjeru ukinuti ili izreći novčanu kaznu za nepostupanje po izrečenoj zaštitnoj mjeri iz članka 45. ovoga zakona.

Članak 21.

Obvezatni elementi rješenja o izricanju zaštitne mjeru

Obvezatni elementi rješenja iz članka 19. stavka 1. ovoga zakona su:

- 1) naziv suda,
- 2) broj i datum,
- 3) uvod, koji sadrži:
 - a) naziv suda koji donosi rješenje,
 - b) broj i datum donošenja rješenja o izricanju zaštitne mjeru,

- c) правни темељ за мјеродавност и доношење рješenja,
- d) назив тijела које је поднijelo заhtjev за izricanje заштитне мјере, као и kratak sadržaj zahtjeva;
- 4) izreka, која садрžи:
 - a) osobne podatke о osobi којој se izriče заштитна мјера,
 - b) radnje насиљa из članka 7. ovoga zakona на temelju којih se izriče заштитna мјера, uz navođenje činjeničnog opisa radnji насиљa, te uz obvezatno navođenje osobnih podataka žrtve/ava насиљa u obitelji,
 - c) vrstu izrečene заштитне мјере,
 - d) trajanje заштитне мјере,
 - e) назив тijела мјеродавног за izvršenje заштитне мјере,
 - f) navod да ѡалба не odlaže izvršenje rješenja;
- 5) образлоženje, које садрžи:
 - a) kratko izlaganje заhtjeva za izricanje заштитне мјере,
 - b) priložene dokaze i činjenično stanje,
 - c) razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza,
 - d) razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na opravdanost vrste i trajanja izrečene заштитне мјере,
 - e) правни темељ за izricanje заштитне мјере, као i osnovu iz ovoga zakona kojim ѡалба не odlaže izvršenje rješenja;
- 6) pouka o pravnom lijeku, koja садрži:
 - a) назив суда путем којег se ѡалба podnosi, kao i назив суда којем se ѡалба podnosi i u kojem roku i
- 7) potpis suca.

Članak 22.

Dostavljanje rješenja

Rješenje o izricanju заштитне мјере мјеродавni ћe суд bez odlaganja dostaviti osobi коjoj je izrečena заштитна мјера, поднositелju заhtjeva, tijelu мјеродавном за izvršenje izrečene заштитне мјере i ţrtvi насиљa u obitelji.

Sud je dužan dostaviti rješenje o izricanju заштитnih mјera tijelu starateljstva na čijem području osoba коjoj je izrečena заштитna мјера ima prebivalište ili boravište radi evidencije, najkasnije u roku tri dana od donošenja rješenja.

Članak 22a.

Tijela мјеродавna за izvršenje izrečene заштитне мјере navedene u rješenju o izricanju заштитne мјере dužna su redovito pratiti izvršenje mјере, sačiniti i dostaviti мјеродавном суду izvješće o njihovom izvršenju, predložiti prekid ili zamjenu mјере kada to smatraju potrebnim. Tijelo мјерodavno за izvršenje заштитne мјере dužno je po saznanju o neizvršenju ili kršenju izrečene mјере o tome obavijestiti мјеродавni суд.

Članak 23.

Obustava postupka

Sud ћe odbaciti zahtjev za izricanje заштитне мјере i obustaviti postupak kada se utvrdi da:

- 1) radnje koje su navedene u zahtjevu ne predstavljaju radnje utvrđene u članku 7. ovoga zakona,
- 2) суд nije мјеродаван за izricanje заштитне мјере,
- 3) zahtjev nije podnesen od ovlaštenog tijela.

Članak 24.

Izjavljivanje ѡалбе

Žalbu na rješenje o izricanju заштитне мјере može izjaviti osoba коjoj je izrečena заштитna мјера i ovlaštena tijela iz članka 17. ovoga zakona.

Članak 25.

Rokovi za podnošenje ѡалбе i sadržaj ѡалbe

Protiv rješenja iz članka 19. stavak 1. ovoga zakona dozvoljena je ѡалба u roku tri dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Protiv rješenja iz članka 19. stavak 2. ovoga zakona dozvoljena je ѡалба u roku pet dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odgada izvršenje rješenja.

Žalba iz st. 1. i 2. ovoga članka treba sadržavati broj i datum rješenja protiv kojeg se izjavljuje, potpis podnositelja ѡалbe, kao i razloge zbog kojih se izjavljuje.

Članak 26.

Osnova za ѡалбу

Rješenje o izrečenoj заштитnoj mjeri može se pobijati zbog:

- 1) bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom,
- 2) povrede materijalnih odredbi ovoga zakona,
- 3) odluke o izrečenoj заштитnoj mjeri.

Članak 27.

Bitne povrede postupka

Bitne povrede postupka izricanja заштитne мјере postoje ako:

- 1) je rješenje o izricanju заштитне мјере donio sudac koji je morao biti izuzet od postupka izricanja заштитne мјере,
- 2) суд nije bio stvarno мјеродавan izreći заštitnu mјeru,
- 3) je zahtjev za izricanje заштитне мјере bio podnesen od neovlaštenog tijela,
- 4) je суд propustio da primjeni ili je pogrešno primjenio odredbe ovoga zakona, što je rezultiralo značajnom štetom po ţalitelju.

Članak 28.

Dostavljanje ѡалбе

Žalba se dostavlja u dva primjerka суду који je donio rješenje o izricanju заштитne мјере.

Članak 29.

Razmatranje ѡалбе

Nepravodobnu ili nepotpunu ѡалбу odbacit ћe drugostupanjski суд rješenjem, aко to nije učinio prвostupanjski суд.

Drugostupanjski суд razmotrit ћe ѡалбу na temelju spisa i ѡалbe, bez održavanja ročišta i obvezan je donijeti odluku u roku tri dana od dana prijema ѡалbe.

Članak 30.

Odlučivanje o ѡалbi

O ѡалbi odlučuje sudac pojedinac.

Odlučujući o ѡалbi, drugostupanjski суд može uvažiti ili odbiti ѡалbu.

Drugostupanjski суд putem pošte dostavlja strankama prijepise svoga rješenja i vraća spis predmeta prвostupanjskom судu.

V. OSTALI OBLICI ZAŠTITE ŢRTVE NASILJA U OBITELJI

Članak 31.

Osiguravanje osnovnih životnih potreba

Žrtva насиљa u obitelji ima pravo na osiguravanje osnovnih životnih potreba u pogledu neophodnog zdravstvenog, socijalnog i materijalnog zbrinjavanja i pravo osiguravanja pravne pomoći za rješavanje socijalnog, ekonomskog i drugog statusa.

Zaštita žrtve nasilja u obitelji iz stavka 1. ovoga članka osigurava se sukladno važećim zakonima koji propisuju pravo na zdravstvenu zaštitu i socijalnu skrb i ostvarivanje prava na pravnu pomoć.

Članak 32.

Financiranje osnovnih oblika zaštite i privremene pomoći žrtvi

Sredstva za financiranje osnovnog oblika zaštite žrtve nasilja u obitelji kojoj se odmah ne može osigurati zaštita sukladno članku 31. ovoga zakona u okviru postojećih sustava zdravstvene zaštite i socijalne skrbi, osigurat će se u okviru privremene pomoći.

U svrhu ostvarivanja privremene pomoći iz stavka 1. ovoga članka vlada kantona donijet će propis u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona kojim će propisati način ostvarivanja privremenih oblika pomoći, uključujući i pravnu pomoć za žrtve nasilja u obitelji.

Članak 33.

Način zbrinjavanja žrtve

Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja u obitelji, bez straha i opasnosti po život, policija i tijelo starateljstva dužni su, uz prethodni pristanak žrtve, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja u obitelji u sigurnu kuću/sklonište (u dalnjem tekstu: sigurna kuća), drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji.

Žrtva nasilja u obitelji privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću na zahtjev policije ili tijela starateljstva, u trajanju najduže do šest mjeseci.

Rok iz stavka 2. ovoga članka može se, na zahtjev sigurne kuće, produljiti uz pisani suglasnost mjerodavnoga tijela starateljstva.

Članak 34.

Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji

Žrtva nasilja u obitelji zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji na zahtjev tijela starateljstva, kada tijelo starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz suglasnost žrtve nasilja.

Članak 35.

Osnivanje i financiranje sigurnih kuća

Sigurnu kuću može osnovati pravna ili fizička osoba sukladno zakonu.

Sredstva za financiranje privremenog zbrinjavanja žrtve nasilja u sigurnoj kući, drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji osiguravaju se sukladno propisima Federacije Bosne i Hercegovine i kantona u postotcima od:

- 1) proračuna kantona, u visini 30%,
- 2) proračuna Federacije Bosne i Hercegovine, u visini 70%.

Kriterije i standarde za osnivanje, rad i financiranje sigurnih kuća propisat će federalni ministar rada i socijalne politike, u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 36.

Strategija za prevenciju nasilja u obitelji

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine donijet će strategiju za prevenciju nasilja u obitelji u kojoj će se definirati strateški ciljevi za prevenciju/suzbijanje nasilja u obitelji i način osiguranja sredstava za financiranje provedbe strateških ciljeva.

Članak 37.

Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja u obitelji

Vlada kantona donosi dvogodišnji program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja u obitelji za područje kantona.

Program mjera iz stavka 1. ovoga članka obvezatno sadrži:

- 1) obveze kantonalnih i općinskih tijela radi preventivnog djelovanja, susbjajanja svih oblika nasilja u obitelji i zaštite žrtve nasilja;
- 2) mjere neophodne za rad s nasilnom osobom, uključujući i savjetodavnu potporu svim članovima obitelji;
- 3) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja;
- 4) aktivnosti na edukaciji policijskih službenika, sudaca, predstavnika tijela starateljstva, zdravstvenih djelatnika, nastavnika, odgojitelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja u obitelji;
- 5) obvezu vodenja statističkih baza podataka o nasilnim osobama i žrtvama nasilja u obitelji, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka;
- 6) način osiguranja sredstava za financiranje programa;
- 7) obveze uspostave koordinacijskoga tijela koje će koordinirati rad svih mjerodavnih institucija na provedbi ovoga programa mjera i
- 8) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.

Program mjera iz stavka 1. ovoga članka vlada kantona donijet će u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 38.

Financiranje programa/projekata

Financiranje određenih programa/projekata čiji je cilj stvaranje uvjeta za preventivno djelovanje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja osigurat će se iz Proračuna Federacije BiH, ako su ti programi od interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine.

VI. MULTIDISCIPLINARNI PRISTUP U POSTUPKU ZAŠTITE ŽRTVE NASILJA U OBITELJI I PROVEDBI IZREČENIH ZAŠTITNIH MJERA

Članak 39.

Protokol o suradnji

Mjerodavne institucije iz članka 8. stavak 1. ovoga zakona kao i mjerodavna pravosudna tijela dužna su za područje jedne ili više općina potpisati protokol o suradnji kojim će se utvrditi međusobna prava i obveze u postupku prijavljivanja slučajeva nasilja u obitelji, pružanja zaštite žrtvama nasilja u obitelji, kao i u radu s nasilnim osobama.

Članak 40.

Vođenje evidencije

Policijska uprava dužna je voditi evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja u obitelji i o provedbi izrečenih zaštitnih mjeru iz čl. 11., 12. i 13. ovoga zakona.

Propis o načinu provedbe mjeru iz čl. 11., 12. i 13. ovoga zakona sadržavat će potrebne evidencije i obrazac vođenja evidencije iz stavka 1. ovoga članka.

Mjerodavni sud dužan je voditi evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjeru i o izrečenim zaštitnim mjerama.

Sadržaj i oblik vođenja evidencije iz stavka 3. ovoga članka propisat će federalni ministar pravde u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Tijelo starateljstva dužno je voditi evidenciju o izrečenim zaštitnim mjerama, osobama koje su štićene zaštitnom mjerom i o nasilnim osobama kojima su izrečene zaštitne mjeru.

Sadržaj i oblik evidencije iz stavka 5. ovoga članka propisat će federalni ministar rada i socijalne politike u roku 60 dana od dana donošenja ovoga zakona.

Propis o načinu provedbe mjeru iz članka 15. ovoga zakona sadržavat će i potrebne evidencije o izrečenim mjerama i obrazac za vodenje tih evidencija.

Sve se evidencije iz ovoga članka moraju voditi sukladno članku 18. Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 16/03 i 102/09).

Evidencije iz ovoga članka obvezatno se dostavljaju Gender Centru Federacije Bosne i Hercegovine najkasnije do 10. siječnja za prethodnu godinu.

Članak 41.

Obveze policijske uprave

Policijska je uprava dužna odmah izvijestiti tijelo starateljstva o slučaju nasilja u obitelji, kao i dostaviti službene zabilješke koje vodi gledje slučajeva nasilja u obitelji radi evidencije i prevencije.

Policijska je uprava po saznanju o nepostupanju po izrečenoj zaštitnoj mjeri od osobe kojoj je izrečena zaštitna mjeru dužna bez odlaganja obavijestiti mjerodavni sud s prijedlogom za izricanje novčane kazne sukladno članku 45. ovoga zakona.

Članak 42.

Obveze tijela starateljstva

Tijelo starateljstva dužno je pratiti izvršenje izrečene mjeru, izvješćivati mjerodavni sud o izvršenju mjeru, predložiti prekid ili produljenje ili zamjenu mjeru drugom mjerom.

Tijelo starateljstva dužno je dostaviti sudu izvješće o izvršenju zaštitne mjeru najkasnije u roku šest mjeseci, a na zahtjev suda prema potrebi i ranije.

VII. NADZOR NAD PROVEDBOM OVOGA ZAKONA

Članak 43.

Nadzor nad provedbom

Nadzor nad provedbom ovoga zakona vrši Federalno ministarstvo pravde.

Vlada Federacije obvezna je jednom godišnje podnijeti redovito godišnje izvješće o provođenju Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 44.

Prekršajne sankcije

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.500,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi sukladno članku 8. stavku 1. ovoga zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 500,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 8. stavku 2. ovoga zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi sukladno članku 8. stavku 1. ovoga zakona ako je dijete žrtva radnji nasilja u obitelji iz članka 7. stavku 2. ovoga zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 8. stavku 2. ovoga zakona ako je dijete žrtva radnji nasilja u obitelji iz članka 7. stavku 2. ovoga zakona.

Članak 45.

Nepostupanje po izrečenim zaštitnim mjerama

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 1.500,00 KM bit će kažnjena za prekršaj osoba koja ne postupi prema izrečenoj zaštitnoj mjeri.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Važeњe provedbenih propisa

Provedbeni propisi: Pravilnik o načinu provedbe zaštitnih mjeru koje su u mjerodavnosti policije ("Službeni novine

Federacije BiH", broj 9/06), Pravilnik o načinu i mjestu provedbe zaštitne mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana počinitelja nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", broj 60/06) i Pravilnik o načinu i mjestu provedbe zaštitne mjeru obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu, opojnih droga ili drugih psihotropnih supstancija počinitelja nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", broj 23/08) doneseni na temelju Zakona iz članka 47. ovoga zakona ostaju na snazi i bit će uskladjeni s odredbama ovoga zakona u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 47.

Prestanak važenja

Danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/05 i 51/06).

Članak 48.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Radoje Vidović, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Fehim Škaljić, v. r.

ВЛАДА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

451

Na osnovu člana 19. stav 1. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), na prijedlog Agencije za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine je na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donijela

UREDBU

О КРИТЕРИЈМА ЗА СТИКАЊЕ СТАТУСА ТРЕNERА У ПРОВЕДБИ СТРУЋНОГ ОБРАЗОВАЊА И УСАВРШАВАЊА ДРŽАВНИХ СЛУŽБЕНИКА У ОРГАНИМА ДРŽАВНЕ СЛУŽБЕ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Član 1.

(Predmet Uredbe)

Ovom uredbom utvrđuju se kriteriji za sticanje statusa trenera u provedbi stručnog obrazovanja i usavršavanja državnih službenika u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine kao i način na koji Agencija za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija) utvrđuje i objavljuje listu trenera, visinu i način obračuna naknade za njihov angažman te međusobna prava i obaveze.

Član 2.

(Status trenera)

Pojam trenera u smislu ove uredbe odnosi se na unutrašnje trenere, angažovanjem državnih službenika iz federalnih organa uprave i federalnih upravnih organizacija (u daljem tekstu: federalni organi uprave) i vanjske trenere, angažovanjem nezavisnih eksperata/konsultanata koji mogu biti i eksperti iz drugih institucija Bosne i Hercegovine.

Član 3.

(Kriteriji za izbor trenera)

(1) U postupku izbora trenera ocjenjivat će se kriteriji koji ukupno iznose 100 bodova, i to:

- (a) akademsko zvanje i stručno usavršavanje u relevantnoj oblasti (relevantna oblast je oblast koja je povezana sa temom obuke), do 30 bodova,
 - (b) predavačko iskustvo u pripremi i realizaciji programa obuke iz relevantne oblasti, do 20 bodova,
 - (c) uspješno završen(i) program(i) za obuku predavača organizovani od strane međunarodnih organizacija i drugih konsultantskih kuća u Bosni i Hercegovini i inostranstvu, do 20 bodova,
 - (d) radno iskustvo u relevantnoj stručnoj spremi, do 20 bodova,
 - (e) poznavanje procesa reforme javne uprave u Bosni i Hercegovini, do 10 bodova.
- (2) Кандидати који на основу критерија из става 1. овог члана имaju najmanje 50% од максималног броја бодова биће позвани у следећу fazu поступка одабира у којој ће се оцjenjivati предлоžени програм обuke и simulacija dijela obuke u trajanju od 15 минута.
- (3) Директор Агенције имјенује Стручну комисију која проводи поступак оцјењивања критерија и simulacije dijela obuke.
- (4) Стручну комисију чине три државна službenika Агенције који имају академско и професионално iskustvo u provedbi stručnog obrazovanja i usavršavanja državnih službenika.

Član 4.

(Јавни poziv i utvrđivanje Liste trenera)

- (1) Јавни poziv за тренере Агенција објављује у "Слуžbenim новинама Федерације BiH" и на web страници Агенције, najmanje једном годишње по тематским областима за које се планира организовати обука.
- (2) У тексту јавног pozива, navode se dokumenti koje kandidati moraju dostaviti kao dokaz o испunjавању критерија utvrđених у члану 3. stav (1) ове uredbe.
- (3) Listu trenera predlaže Стручна комисија уз претходну првјеру испunjавања свих критерија utvrđених у члану 3. ове uredbe, a donosi je директор Агенције.
- (4) Lista trenera se objavljuje u "Слуžbenim новинама Федерације BiH" и на web страници Агенције, по redoslijedu ocijenjenih kriterija.

Član 5.

(Накнаде за angažman trenera)

- (1) Обрачунска единица за одржана предавања је академски sat, u neto iznosu od 60,00 KM.
- (2) Ukoliko je predviđena mogućnost rada predavača u paru, iznos naknade за одржан академски sat је neto iznos od 40,00 KM po predavaču.
- (3) Обрачунска единица за pripremu programa obuke је neto iznos od 200, 00 KM.
- (4) Priprema programa obuke iz става (3) овог члана подразумијева izradu kurikuluma (curriculum) из тематске области која је предмет stručnog obrazovanja i usavršavanja, uz konsultaciju Агенције.
- (5) Državnim službenicima, zaposlenim u federalnim organima uprave које Агенција уврсти на Listu тренера, naknada за angažman isplaćuje se na osnovu zaključеног уговора о ауторском djelu, uz saglasnost rukovoditelja organa uprave.
- (6) Nezavisnim експертима које Агенција уврсти на Listu тренера, naknada за angažman isplaćuje se na osnovu zaključеног уговора о ауторском djelu.

Član 6

(Права i обавезе Агенције)

- (1) Агенција је обavezna да kontaktира тренере, најкасније 15 дана прије датума planiranog за одржавање обуке.

- (2) Агенција је обavezna да у смислу члана 5. stav (4) ове uredbe u konsultaciji sa izabranim тренером izabere način pripreme programa obuke iz тематске области која је предмет stručnog obrazovanja i usavršavanja.
- (3) Агенција је обavezna да прати рад тренера tokom izvođenja обуке i да обавијести тренера(e) o rezultatima evaluacije обуке.

Član 7.

(Права i обавезе тренера)

- (1) Тренер има право да му се осигурују prostorni i tehnički uvjeti za izvođenje obuke u mjestu i vremenu koji sporazumno utvrdi sa Агенцијом;
- (2) Тренер има право на naknadu za izvedenu obuku prema zaključenom ugovoru o ауторском djelu u skladu sa ovom uredbom;
- (3) Тренер је обавезан да достави Агенцији usaglašen program obuke најкасније sedam dana pred najavljeni почетак обуке.
- (4) U slučaju opravdane спријећености, тренер је dužan da odmah обавијести Агенцију, најкасније три радна dana prije одржавања обуке. Izostanak тренера sa predavanja, bez претходне најаве или neblagovremene најаве за које је uredno pozvan од Агенције, predstavlja osnov da izgubi status тренера на Listi predavača.

Član 8.

(Оцењивање рада тренера)

- (1) Оцењивање рада тренера utvrđuje se na osnovu:
 - a) evaluacijskog obrasca koji polaznici обуке popunjavaju одmah nakon predavanja, a koji sadrži ocjene od 1 do 5 po sljedećim kriterijima:
 - komunikacijske - interpersonalne вještine;
 - вještine prezentiranja обуке;
 - методолошки приступ обуци;
 - активно учешће tokom обуке;
 - znanje из области која је предмет обуке,
 - b) izvještaja Агенције у којем се iznosi mišljenje о испunjавању критерија из тачке a) овог става.
- (2) Prilikom оцењивања svaki od kriterija iz става (1) тачке a) se vrjednuje ocjenom od 1 do 5. Konačna ocjena predstavlja zbir aritmetičkih sredina svih pojedinačnih ocjena podijeljen sa brojem kriterija.
- (3) Тренер који једном буде оцijenjen ocjenom nižom од три губи статус тренера на Listi тренера.

Član 9.

(Ступање на snagu)

- (1) Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavlјivanja u "Слуžbenим новинама Федерације BiH".
V broj 128/2013
27. februara/veljače
2013. godine
Premier
Sarajevo
Nermin Nikšić, s. r.

452

На основу члана 43. став 1. Закона о извршавању Буџета Федерације Босне и Херцеговине за 2013. годину ("Службене новине Федерације BiH", број 106/12), на приједлог Федералног завода за статистику, Влада Федерације Босне и Херцеговине на 74. сједници, одржаној 27.02.2013. године, доноси

ОДЛУКУ

**О ОДОБРАВАЊУ КОРИШТЕЊА СРЕДСТАВА СА ПОСЕБНОГ НАМЈЕНСКОГ ТРАНСАКЦИЈСКОГ РАЧУНА "ПЛАН ЗА ПРОВЕДБУ АНКЕТНОГ ИСТРАЖИВАЊА О ПРЕВАЛЕНЦИЈИ НАСИЉА НАД ЖЕНАМА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ"
ОТВОРЕНOG КАО ПОДРАЧУН У ОКВИРУ ЈРТ
ФЕДЕРАЛНОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ**

I

Одобрава се Федералном заводу за статистику кориштење донаторских средства у укупном износу 5.526,02 KM, уплаћених од стране FIGAP програма на посебан намјенски трансакцијски рачун "План за проведбу анкетног истраживања о преваленцији насиља над женама у Босни и Херцеговини" број: 3386902296681337, отворен као подрачун у оквиру JPT, за плаћање трошкова проведене анкете и услуга уноса података.

II

Средства из тачке I ове одлуке распоређују се на следеће економске кодове:

- 613800 - "Издаци осигурања, банкарских услуга и услуга платног промета"	у износу од 36,00 KM
- 613900 - "Уговорене и друге посебне услуге"	у износу од 5.490,02 KM.

III

Унос средстава у оперативни буџет извршиће се на код пројекта 3001044 - "План за проведбу анкетног истраживања о преваленцији насиља над женама у Босни и Херцеговини" и извор средстава/фонд "40".

IV

О извршењу буџета пројекта водиће се посебно књиговодство, а Федерални завод за статистику ће у складу са таčkom 15. Упутства о отварању посебних намјенских трансакцијских рачуна, начину планирања, прикупљања, евидентирања и располагања средствима са посебних намјенских трансакцијских рачуна отворених као подрачuna у оквиру Јединственог рачуна Трезора ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 94/07, 6/11 и 34/12) и Правилником о финансијском извјештавању и годишњем обрачуnu буџета у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 27/12), сачињавати периодичне и годишње извјештаје о намјенском утрошку средстава Федералном министарству финансија - Сектор за буџет и јавне расходе.

V

За реализацију ове одлуке задужују се Федерално министарство финансија - Федерално министарство финансија и Федерални завод за статистику.

VI

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 127/2013
27. фебруара 2013. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

На основу члана 43. stav 1. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 106/12), na prijedlog Federalnog zavoda za statistiku, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

О ОДОБРАВАЊУ КОРИШТЕЊА СРЕДСТАВА СА ПОСЕБНОГ НАМЈЕНСКОГ ТРАНСАКЦИЈСКОГ РАЧУНА "ПЛАН ЗА ПРОВЕДБУ АНКЕТНОГ ИСТРАЖИВАЊА О ПРЕВАЛЕНЦИЈИ НАСИЉА НАД ЖЕНАМА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ" ОТВОРЕНОГ КАО ПОДРАЧУН У ОКВИРУ ЈРТ ФЕДЕРАЛНОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ

I.

Odobrava se Federalnom заводу за статистику кориштење донаторских средстава у укупном износу 5.526,02 KM, уплаћених од стране FIGAP програма на посебан намјенски трансакцијски рачун "Plan za provedbu anketnog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" број: 3386902296681337, otvoren kao podračun u okviru JRT, za plaćanje troškova provedene ankete i usluga unosa podataka.

II.

Sredstva iz tačke I. ove odluke raspoređuju se na sljedeće ekonomske kodove:

- 613800 - "Izdaci osiguranja, bankarskih usluga i usluga platnog prometa"	u iznosu od 36,00 KM
- 613900 - "Ugovorenе i druge posebne usluge"	u iznosu od 5.490,02 KM.

III.

Unos sredstava u operativni budžet izvršit će se na kod projekta 3001044 - "Plan za provedbu anketnog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" i izvor sredstava/fond "40".

IV.

O izvršenju budžeta projekta vodit će se posebno knjigovodstvo, a Federalni завод за статистику ће у складу са таčkom 15. Упутства о отварању посебних намјенских трансакцијских рачуна, начину планирања, прикупљања, evidentiranja i raspolaganja sredstvima sa посебnih namjenских transakcijskih računa otvorenih kao podračuna u okviru Jedinstvenog računa Trezora ("Službene novine Federacije BiH", br. 94/07, 6/11 i 34/12) i Pravilnikom o finansijskom izvještavanju i godišnjem obračunu budžeta u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/12), sačinjavati periodične i godišnje izvještaje o namjenском utrošku sredstava Federalnom ministarstvu finansija - Sektor za budžet i javne rashode.

V.

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo finansija - Federalno ministarstvo financija i Federalni завод за статистику.

VI.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljuvanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 127/2013
27. februara 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

Na temelju članka 43. stav 1. Zakona o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 106/12), na prijedlog Federalnog zavoda za statistiku, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

O ODOBRAVANJU KORIŠĆENJA SREDSTAVA SA POSEBNOG NAMJENSKOG TRANSAKCIJSKOG RAČUNA "PLAN ZA PROVEDBU ANKETNOG ISTRAŽIVANJA O PREVALENCIJI NASILJA NAD ŽENAMA U BOSNI I HERCEGOVINI" OTVORENOG KAO PODRAČUN U OKVIRU JRT FEDERALNOM ZAVODU ZA STATISTIKU

I.

Odobrava se Federalnom zavodu za statistiku korišćenje donatorskih sredstva u ukupnom iznosu 5.526,02 KM, uplaćenih od strane FIGAP programa na poseban namjenski transakcijski račun "Plan za provedbu anketskog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" broj: 3386902296681337, otvoren kao podračun u okviru JRT, za plaćanje troškova provedene ankete i usluga unosa podataka.

II.

Sredstva iz točke I. ove odluke raspoređuju se na sljedeće ekonomske kodove:

- 613800 - "Izdaci osiguranja, bankarskih usluga i usluga platnog prometa"	u iznosu od 36,00 KM
- 613900 - "Ugovorene i druge posebne usluge"	u iznosu od 5.490,02 KM.

III.

Unos sredstava u operativni proračun izvršit će se na kod projekta 3001044 - "Plan za provedbu anketskog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" i izvor sredstava/fond "40".

IV.

O izvršenju proračuna projekta vodit će se posebno knjigovodstvo, a Federalni zavod za statistiku će sukladno točki 15. Uputstva o otvaranju posebnih namjenskih transakcijskih računa, načinu planiranja, prikupljanja, evidentiranja i raspolažanja sredstvima sa posebnih namjenskih transakcijskih računa otvorenih kao podračuna u okviru Jedinstvenog računa Trezora ("Službene novine Federacije BiH", br. 94/07, 6/11 i 34/12) i Pravilnikom o finansijskom izvješćivanju i godišnjem obračunu proračuna u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/12), sačinjavati periodična i godišnja izvješća o namjenskom utrošku sredstava Federalnom ministarstvu financija - Sektor za proračun i javne rashode.

V.

Za realiziranje ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo financija - Federalno ministarstvo finansija i Federalni zavod za statistiku.

VI.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 127/2013

27. veljače 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, v. r.

453

На основу члана 19. став 2. Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), на приједлог федералног министра рада и социјалне политike, Влада Федерације Босне и Херцеговине је на 74. сједници, одржаној 27.02.2013. године, донијела

ODLUKU

O OSLOBAĐAЊU PLAĆANJA CESTARINE ZA VOZILA UDRUŽENJA OSOBA SA INVALIDITETOM

I.

У циљу обезбеђења адекватнијих услова за покретљивост и већу друштвену укљученост особа са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), као и испуњавање програмских циљева и мјера који су у функцији унапређења положаја чланства, возила удружења и савези организација особа са инвалидитетом у Федерацији, која су регистрована на удружење или савез, ослобађају се плаћања цестарине на цестама и објектима с наплатом у Федерацији.

II.

Za реализацију ове одлуке задужује се Јавно предузеће Аутоцеце Федерације Босне и Херцеговине.

III.

Ova odluka stupa na snagu наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 132/2013

27. фебруара 2013. године
Сарајево

Премијер
Nermin Nikšić, с. р.

ODLUKU

O OSLOBADANJU PLAĆANJA CESTARINE ZA VOZILA UDRUŽENJA OSOBA SA INVALIDITETOM

I.

U cilju obezbjeđenja adekvatnijih uslova za pokretljivost i veću društvenu uključenosnost osobama sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kao i ispunjavanje programskih ciljeva i mjeru koji su u funkciji unapređenja položaja članstva, vozila udruženja i savezi organizacija osobama sa invaliditetom u Federaciji, koja su registrovana na udruženje ili savez, oslobadaju se plaćanja cestarine na cestama i objektima s naplatom u Federaciji.

II.

Za realizaciju ove odluke zadužuje se Javno preduzeće Autoceste Federacije Bosne i Hercegovine.

III.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljuvanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 132/2013

27. februara 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

Na temelju članka 19. stavak 2. Zakona o Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације BiH", број 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), на приједлог federalnog ministra rada i socijalne politike, Влада Federacije Bosne i Hercegovine je na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donijela

ODLUKU**О ОСЛОБАДАЊУ ПЛАЋАЊА ЦЕСТАРИНЕ ЗА
ВОЗИЛА УДРУŽЕЊА ОСОБА СА INVALIDИТЕТОМ**

I.

У циљу обезбјеђења адекватнијих увјета за покретljivost i veću društvenu uključenost osoba sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), као i испunjавање програмских циљева i мјера који су у функцији unapređenja položaja članstva, vozila udruga i savezi организација osoba sa invaliditetom u Federaciji, која су регистрована na udrugu ili savez, oslobođaju se plaćanja cestarine na cestama i objektima s naplatom u Federaciji.

II.

Za реализацију ове одлуке zadužuje se Javno poduzeće Autoceste Federacije Bosne i Hercegovine.

III.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlјivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 132/2013

27. veljače 2013. године
СарајевоПремијер
Нермин Никшић, в. г.**454**

На основу члана 19. став 2. Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), Влада Федерације Босне и Херцеговине на 74. сједници, одржаној 27.02.2013. године, доноси

ОДЛУКУ**О ОВЛАШТЕЊУ ЗА ВРШЕЊЕ ИСПЛАТЕ
НЕРАСПОРЕЂЕНИХ СРЕДСТАВА КОЈА СУ ЈП
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА БИХ Д.Д. - САРАЈЕВО И ЈП
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА ХРВАТСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ
ХЕРЦЕГ БОСНЕ Д.Д. МОСТАР ПРИКУПИЛЕ У
СВОЈСТВУ ОПЕРАТОРА ЗА ОИЕИК**

I

Овом одлуком овлашћују се ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар за вршење исплате средстава која су прикупиле у својству Оператора за ОИЕИК, а у складу са одредбама ове одлуке.

II

Нераспоређена средства која је ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево прикупила у својству Оператора за ОИЕИК на дан 14.01.2013. године износе 3.315.805,93 KM.

Нераспоређена средства која је ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар прикупила у својству Оператора за ОИЕИК на дан 14.01.2013. године износе 3.335.724 KM.

III

Овлашћује се ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне

д.д. Мостар да отворе посебне рачуне на које ће се издвојити прикупљена средства из тачке II ове одлуке и са којима ће се вршити исплате у складу са овом одлуком.

Средства из тачке II ове одлуке ће се користити за исплату разлике између гарантоване цијене откупа електричне енергије и референтне производне цијене у износу од 8,10872 пф/kWh одобрене од стране ФЕРК-а, произвођачима електричне енергије из обновљивих извора енергије који имају закључене уговоре о откупу електричне енергије са ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар, као и произвођачима електричне енергије из обновљивих извора енергије који су до дана 13.01.2013. године добили енергетску сагласност од Федералног министарства енергије, рударства и индустрије, а у случају да закључе уговоре о откупу електричне енергије са ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар.

Листа произвођача и њихових гарантованих цијена откупу електричне енергије из претходног става ове тачке, сачињена од стране Федералног министарства енергије, рударства и индустрије, је у прилогу ове одлуке и чини њен саставни дио.

IV

ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар ће прилагодити уговоре о откупу електричне енергије закључене са произвођачима електричне енергије из обновљивих извора енергије из тачке III став 2. са одредбама ове одлуке.

V

За реализацију ове одлуке задужују се ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар.

VI

ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Мостар ће мјесечно извјештавати Владу Федерације Босне и Херцеговине путем Федералног министарства енергије, рударства и индустрије и ФЕРК-а о стању средстава на рачунима из тачке III став 1. ове одлуке.

VII

Ова одлука важи до доношења закона којим ће се регулисати кориштење обновљивих извора енергије и ефикасне когенерације или до утрошка расположивих средстава на рачунима из тачке III став 1. ове одлуке, у зависности који од ових догађаја прије наступи.

VIII

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

B. број 151/2013

27. фебруара 2013. године
СарајевоПремијер
Нермин Никшић, с. р.

LISTA ПРОДВОЂАЧА ША ЗАКЛЮЧЕНИМ УГОВОРИМА О ОТКУПУ ЕЛЕКТРИЧНЕ Енергије

Ред. Број	Производац из ОИЕ	Надзиривајући производни објекат	Електропривреда са којом је уговор закључен	Гарантована цјена отпреме (рpf/kWh)	Referentna цјена промовирања (рpf/kWh)	Разлика 7.-{5.-6.}	Трајање уговора	Прибављена енергетска сигулност правом на	Енергетичка сигулност правом на	Напомена
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
1.	AMITRADE d.o.o., Mostar	MHE Tresnica T-4	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	16.10.2020.	DA poticaj		
2.	ECO ENERGY d.o.o., Tuzla	MHE Osnica 4	JP Elektroprivreda BiH	12,41	8,10872	4,27128	01.01.2020.	DA poticaj		
3.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Čemernica	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,27128	01.07.2021.	DA poticaj		
4.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Kaljanići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	11.12.2023.	DA poticaj		
5.	Biškupić d.o.o., Sarajevo	SE Blakote 1	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	83,85128	01.06.2024.	DA poticaj		
6.	Elektro test d.o.o., Sarajevo	SE Goranija Kamenica	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	63,84128	31.01.2013.	DA poticaj		
7.	EKO ENERGIA d.o.o., Čapljina	SE Sportska hala Čapljina	JP Elektroprivreda BiH	75,56	8,10872	65,45128	01.03.2024.	DA poticaj		
8.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Jezernica	JP Elektroprivreda BiH	12,39	8,10872	4,27128	01.09.2017.	DA poticaj		
9.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mušakovići	JP Elektroprivreda BiH	12,36	8,10872	4,27128	01.01.2018.	DA poticaj		
10.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mardan	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.12.2017.	DA poticaj		
11.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Botin	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.04.2017.	DA poticaj		
12.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Mostar	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	07.04.2018.	DA poticaj		
13.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Prusac 1	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,37128	23.03.2018.	DA poticaj		
14.	ELGRAD d.o.o., Jajce	MHE Bile voda	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	09.01.2018.	DA poticaj		
15.	HIGRAD d.o.o., Jajce	MHE Glinjanac	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	01.07.2022.	DA poticaj		
16.	VEŠNA d.o.o., Bugojno	MHE Prijedor	JP Elektroprivreda BiH	12,45	8,10872	4,32128	28.04.2020.	DA poticaj		
17.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Šljivići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.12.2017.	NE		v postupku
18.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Rudovac	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
19.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Derula	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
20.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Satavci	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	29.12.2017.	DA poticaj		
21.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Duboki potok	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,37128	12.01.2018.	DA poticaj		
22.	KARA DRVO d.o.o., Kninjal	MHE Pođedala	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.09.2018.	NE		v postupku
23.	VLAŠIĆ GRADNJA d.o.o., Travnik	MHE Toračakovac	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	18.05.2020.	DA poticaj		
24.	GRID BH d.o.o., Sarajevo	MHE Mujaža	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	19.02.2021.	DA poticaj		
25.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Postojna	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	01.03.2022.	DA poticaj		
26.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Vlešča	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	27.05.2023.	DA poticaj		
27.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Hum	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.12.2012.	NE			
28.	Adrija-prodikt d.o.o., Zenica	MHE Bistrikalj	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	12.09.2023.	DA poticaj		
29.	IP "Mostovod kavalačice" d.o.o., Zenica	MHE Čajnič	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			v postupku
30.	WIND - NERETVA d.o.o., Sarajevo	MHE Dubrava	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	DA Garancija	nema licencu		
31.	Net d.o.o., Osraža	SE Ivex	JP Elektroprivreda BiH	80,92	8,10872	72,81128	31.01.2013.	DA poticaj		
32.	Nutakel d.o.o., Tešanj	SE Subasic 1	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128	31.01.2013.	DA poticaj		
33.	NP HUK d.o.o., Široki Brijeg	MHE Bok	JP Elektroprivreda BiH	14,3437	8,10872	6,27348	20.04.2019.	DA poticaj		nema licencu
34.	MHE VITEZ - I d.o.o., Vitez	MHE Vitez - I	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3826	8,10872	4,27128	23.3.2018.	DA poticaj		
35.	Zagradacka d.o.o., Prozor-Rama	MHE Zagradacka	JP Elektroprivreda HZ HB	12,4316	8,10872	4,32128	24.02.2023.	DA poticaj		
36.	ECO-CRIMA d.o.o., Prozor-Rama	MHE Crima	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3026	8,10872	4,27128	24.06.2023.	DA poticaj		
37.	ING Eko d.o.o., Prozor-Rama	MHE Đužčica	JP Elektroprivreda HZ HB	8,10872	8,10872	31.12.2013.	NE			
38.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		
39.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Krenica 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		

SOLARNE ELEKTRANE KOJI KOLEJNO IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

40.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno	Građanski toplolek Ivanov	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
41.	NSIN d.o.o., Mostar	Veliči Radobolje	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
42.	No Kudic Prostor-Rama	Sofit d.o.o.	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
43.	solarMAV d.o.o., Mostar	SE Stolac 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
44.	MK GROUP d.o.o., Stolac	MK Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
45.	G.M.C. BiH Gražine	SE GMC BiH	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,80728		DA	poticaj	
46.	IN SOLAR d.o.o., Čapljina	Irehabat	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
47.	DEPCOM GREEN ENERGY d.o.o.	Modrič	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,00728		DA	poticaj	
48.	MUCIC&CD d.o.o., Ljubuški	TV SOLERO 1	JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA	Garancija	
49.	Energy Trade d.o.o., Osraža	Energy 1	JP Elektroprivreda BiH	73,56	8,10872	65,45128		DA	Poticaj	
50.	RICON SAS d.o.o., Tuzla	Gidra	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
51.	JU LOS ROSALES Mostar	Los Rosales	JP Elektroprivreda BiH				nema pravo na licencu	DA	poticaj	
52.	BIO-ECH d.o.o., Bosanski Petrovac		JP Elektroprivreda BiH	91,05	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
53.	SV energetika d.o.o., Tešanj		JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
54.	IZLING d.o.o., Tuzla		JP Elektroprivreda BiH	0	8,10872			DA	Garancija	

ELEKTRANE NA BIOMASU KOJI KOLEJNO IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

55.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno		JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA	Garancija	

На основу člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

**ODLUKU
O OVLAŠTENJU ZA VRŠENJE ISPLATE
NERASPOREĐENIH SREDSTAVA KOJA SU JP
ELEKTROPRIVREDA BiH D.D. - SARAJEVO I JP
ELEKTROPRIVREDA HRVATSKE ZAJEDNICE
HERCEG BOSNE D.D. MOSTAR PRIKUPILE U
SVOJSTVU OPERATORA ZA OIEIK**

I.

Ovom odlukom ovlašćuju se JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar za vršenje isplate sredstava koja su prikupile u svojstvu Operatora za OIEIK, a u skladu sa odredbama ove odluke.

II.

Neraspoređena sredstva koja je JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo prikupila u svojstvu Operatora za OIEIK na dan 14.01.2013. godine iznose 3.315.805,93 KM.

Neraspoređena sredstva koja je JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar prikupila u svojstvu Operatora za OIEIK na dan 14.01.2013. godine iznose 3.335.724 KM.

III.

Ovlašćuje se JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar da otvore posebne račune na koje će se izdvojiti prikupljena sredstva iz tačke II. ove odluke i sa kojih će se vršiti isplate u skladu sa ovom odlukom.

Sredstva iz tačke II. ove odluke će se koristiti za isplatu razlike između garantovane cijene otkupa električne energije i referentne proizvodne cijene u iznosu od 8,10872 pf/kWh odobrene od strane FERK-a, proizvodačima električne energije iz obnovljivih izvora energije koji imaju zaključene ugovore o otkupu električne energije sa JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar, kao i proizvodačima električne energije iz

obnovljivih izvora energije koji su do dana 13.01.2013. godine dobili energetsku saglasnost od Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije, a u slučaju da zaključu ugovore o otkupu električne energije sa JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar.

Lista proizvodača i njihovih garantovanih cijena otkupa električne energije iz prethodnog stava ove tačke, sačinjena od strane Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije, je u prilogu ove odluke i čini njen sastavni dio.

IV.

JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar će prilagoditi ugovore o otkupu električne energije zaključene sa proizvodačima električne energije iz obnovljivih izvora energije iz tačke III. stav 2. sa odredbama ove odluke.

V.

Za realizaciju ove odluke zadužuju se JP Elektroprivreda BiH d.d.- Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar.

VI.

JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar će mjesечно izvještavati Vladu Federacije Bosne i Hercegovine putem Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije i FERK-a o stanju sredstava na računima iz tačke III. stav 1. ove odluke.

VII.

Ova odluka važi do donošenja zakona kojim će se regulisati korištenje obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije ili do utroška raspoloživih sredstava na računima iz tačke III. stav 1. ove odluke, u zavisnosti koji od ovih događaja prije nastupi.

VIII.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 151/2013
27. februara 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

LISTA ПРОДВОЂАЧА ША ЗАКЛЮЧЕНИМ УГОВОРИМА О ОТКУПУ ЕЛЕКТРИЧНЕ Енергије

Ред. Број	Производац из ОИЕ	Надзиривајући производни објекат	Електропривреда са којом је уговор закључен	Гарантована цјена отпреме (рpf/kWh)	Referentna цјена превоза (рpf/kWh)	Разлика 7.-{5-6.}	Трајање уговора	Прибављена енергетска сигулност правом на	Енергетичка сигулност правом на	Напомена
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
1.	AMITRADE d.o.o., Mostar	MHE Tresnica T-4	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	16.10.2020.	DA poticaj		
2.	ECO ENERGY d.o.o., Tuzla	MHE Osnica 4	JP Elektroprivreda BiH	12,41	8,10872	4,27128	01.01.2020.	DA poticaj		
3.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Čemernica	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,27128	01.07.2021.	DA poticaj		
4.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Kaljanići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	11.12.2023.	DA poticaj		
5.	Bištečić d.o.o., Sarajevo	SE Blakote 1	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	83,85128	01.06.2024.	DA poticaj		
6.	Elektro test d.o.o., Sarajevo	SE Goranija Kamenica	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	63,84128	31.01.2013.	DA poticaj		
7.	EKO ENERGIA d.o.o., Čapljina	SE Sportska hala Čapljina	JP Elektroprivreda BiH	75,56	8,10872	65,45128	01.03.2024.	DA poticaj		
8.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Jezernica	JP Elektroprivreda BiH	12,39	8,10872	4,27128	01.09.2017.	DA poticaj		
9.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mušakovići	JP Elektroprivreda BiH	12,36	8,10872	4,27128	01.01.2018.	DA poticaj		
10.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mardan	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.12.2017.	DA poticaj		
11.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Botin	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.04.2017.	DA poticaj		
12.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Mostar	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	07.04.2018.	DA poticaj		
13.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Prusac 1	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	63,84128	23.03.2018.	DA poticaj		
14.	ELGRAD d.o.o., Jajce	MHE Bile voda	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	09.01.2018.	DA poticaj		
15.	HIGRAD d.o.o., Jajce	MHE Glinjanac	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	01.07.2022.	DA poticaj		
16.	VEŠNA d.o.o., Bugojno	MHE Prijedor	JP Elektroprivreda BiH	12,45	8,10872	4,32128	28.04.2020.	DA poticaj		
17.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Šljivići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.12.2017.	NE		v postupku
18.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Rudovac	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
19.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Derula	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
20.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Satavci	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	29.12.2017.	DA poticaj		
21.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Duboki potok	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	12.01.2018.	DA poticaj		
22.	KARA DRVO d.o.o., Kninjal	MHE Pođedala	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.09.2018.	NE		v postupku
23.	VLAŠIĆ GRADNJA d.o.o., Travnik	MHE Toračićevac	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	18.05.2020.	DA poticaj		
24.	GRID BH d.o.o., Sarajevo	MHE Mužadić	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	19.02.2021.	DA poticaj		
25.	ESKIMO d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Postojna	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	01.03.2022.	DA poticaj		
26.	ESKIMO d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Vleščka	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	27.05.2023.	DA poticaj		
27.	ESKIMO d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Hum	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.12.2012.	NE			
28.	Adrija-prodikt d.o.o., Zenica	MHE Bistrikalj	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	12.09.2023.	DA poticaj		
29.	IP "Mostovod kavalačice" d.o.o., Zenica	MHE Čajnič	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			v postupku
30.	WIND - NERETVA d.o.o., Sarajevo	MHE Dubrava	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	DA Garancija	nema licencu		
31.	Net d.o.o., Osraža	SE Ivex	JP Elektroprivreda BiH	80,92	8,10872	72,81128	31.01.2013.	DA poticaj		
32.	Nutakel d.o.o., Tešanj	SE Subasic 1	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128	31.01.2013.	DA poticaj		
33.	NP-HIK d.o.o., Široki Brijeg	MHE Bok	JP Elektroprivreda BiH	14,3437	8,10872	6,27348	20.04.2019.	DA poticaj		nema licencu
34.	MHE VITEZ - I d.o.o., Vitez	MHE Vitez - I	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3826	8,10872	6,27348	23.3.2018.	DA poticaj		
35.	Zagradacka d.o.o., Prozor-Rama	MHE Zagradacka	JP Elektroprivreda HZ HB	12,4316	8,10872	4,32128	24.02.2023.	DA poticaj		
36.	ECO-CRIMA d.o.o., Prozor-Rama	MHE Crima	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3026	8,10872	4,27348	24.06.2023.	DA poticaj		
37.	ING Eko d.o.o., Prozor-Rama	MHE Đužčica	JP Elektroprivreda HZ HB	8,10872	8,10872	31.12.2013.	NE			
38.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		
39.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Krenica 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		

SOLARNE ELEKTRANE KOJI KOLENU IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

40.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno	Građanski toplolek Ivanov	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA poticaj		
41.	NSIN d.o.o., Mostar	Vrelo Radobolje	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA poticaj		
42.	No Kudic Prostor-Rama	Sofit d.o.o.	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA poticaj		
43.	solarMAV d.o.o., Mostar	SE Stolac 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA poticaj		
44.	MK GROUP d.o.o., Stolac	MK Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA poticaj		
45.	G.M.C. BiH Gražine	SE GMC BH	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,80728		DA poticaj		
46.	IN SOLAR d.o.o., Čapljina	Irehlavat	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA poticaj		
47.	DEPCOM GREEN ENERGY d.o.o.	Modrič	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,00728		DA poticaj		
48.	MUCIC&CD d.o.o., Ljubuški	TV SOLERO 1	JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA Garancija		
49.	Energy Trade d.o.o., Osraža	Energy 1	JP Elektroprivreda BiH	73,56	8,10872	65,45128		DA poticaj		
50.	RICON SAS d.o.o., Tuzla	Gidron	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA poticaj		
51.	JU LOS ROSALES Mostar	Los Rosales	JP Elektroprivreda BiH				nema pravo na licencu	DA poticaj		
52.	BIO-ECH d.o.o., Bosanski Petrovac		JP Elektroprivreda BiH	91,05	8,10872	83,84128		DA poticaj		
53.	SV energetika d.o.o., Tešanj		JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA poticaj		
54.	IZLING d.o.o., Tuzla		JP Elektroprivreda BiH	0	8,10872			DA Garancija		

ELEKTRANE NA BIOMASU KOJI KOLENU IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

55.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno		JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA Garancija		

На темељу члanca 19. stavak 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

**ODLUKU
O OVLAŠĆENJU ZA VRŠENJE ISPLATE
NERASPOREĐENIH SREDSTAVA KOJA SU JP
ELEKTROPRIVREDA BiH D.D. - SARAJEVO I JP
ELEKTROPRIVREDA HRVATSKE ZAJEDNICE
HERCEG BOSNE D.D. MOSTAR PRIKUPILE U
SVOJSTVU OPERATORA ZA OIEIK**

I.

Ovom odlukom ovlašćuju se JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar za vršenje isplate sredstava koja su prikupile u svojstvu Operatora za OIEIK, a sukladno odredbama ove odluke.

II.

Nerasporedena sredstva koja je JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo prikupila u svojstvu Operatora za OIEIK na dan 14.01.2013. godine iznose 3.315.805,93 KM.

Nerasporedena sredstva koja je JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar prikupila u svojstvu Operatora za OIEIK na dan 14.01.2013. godine iznose 3.335.724 KM.

III.

Ovlašćuje se JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar da otvore posebne račune na koje će se izdvojiti prikupljena sredstva iz točke II. ove odluke i sa kojih će se vršiti isplate sukladno ovoj odluci.

Sredstva iz točke II. ove odluke će se koristiti za isplatu razlike između garantovane cijene otkupa električne energije i referentne proizvodne cijene u iznosu od 8,10872 pf/kWh odobrene od strane FERK-a, proizvodačima električne energije iz obnovljivih izvora energije koji imaju zaključene ugovore o otkupu električne energije sa JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar, kao i proizvodačima električne energije iz

obnovljivih izvora energije koji su do dana 13.01.2013. godine dobili energetsku suglasnost od Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije, a u slučaju da zaključu ugovore o otkupu električne energije sa JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar.

Lista proizvodača i njihovih garantovanih cijena otkupa električne energije iz prethodnog stava ove točke, sačinjena od strane Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije, je u prilogu ove odluke i čini njen sastavni dio.

IV.

JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar će prilagoditi ugovore o otkupu električne energije zaključene sa proizvodačima električne energije iz obnovljivih izvora energije iz točke III. stavak 2. sa odredbama ove odluke.

V.

Za realiziranje ove odluke zadužuju se JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar.

VI.

JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar će mjesечно izvješćivati Vladu Federacije Bosne i Hercegovine putem Federalnog ministarstva energije, ruderstva i industrije i FERK-a o stanju sredstava na računima iz točke III. stavak 1. ove odluke.

VII.

Ova odluka važi do donošenja zakona kojim će se regulirati korištenje obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije ili do utroška raspoloživih sredstava na računima iz točke III. stavak 1. ove odluke, u zavisnosti koji od ovih događaja prije nastupi.

VIII.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 151/2013
27. veljače 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, v. r.

LISTA ПРОДВОЂАЧА ША ЗАКЛЮЧЕНИМ УГОВОРИМА О ОТКУПУ ЕЛЕКТРИЧНЕ Енергије

Ред. Број	Производац из ОИЕ	Надзиривајући производни објекат	Електропривреда са којом је уговор закључен	Гарантована цјена отпреме (рpf/kWh)	Referentna цјена превоза (рpf/kWh)	Разлика 7.-{5-6.}	Трајање уговора	Прибављена енергетска сигулност правом на	Енергетичка сигулност правом на	Напомена
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
1.	AMITRADE d.o.o., Mostar	MHE Tresnica T-4	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	16.10.2020.	DA poticaj		
2.	ECO ENERGY d.o.o., Tuzla	MHE Osnica 4	JP Elektroprivreda BiH	12,41	8,10872	4,27128	01.01.2020.	DA poticaj		
3.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Čemernica	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,27128	01.07.2021.	DA poticaj		
4.	ENERGOVITA d.o.o., Sarajevo	MHE Kaljanići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	11.12.2023.	DA poticaj		
5.	Bištečić d.o.o., Sarajevo	SE Blakote 1	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	83,85128	01.06.2024.	DA poticaj		
6.	Elektro test d.o.o., Sarajevo	SE Goranija Kamenica	JP Elektroprivreda BiH	9,195	8,10872	63,87128	31.01.2013.	DA poticaj		
7.	EKO ENERGIA d.o.o., Čapljina	SE Sportska hala Čapljina	JP Elektroprivreda BiH	75,56	8,10872	65,45128	01.03.2024.	DA poticaj		
8.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Jezernica	JP Elektroprivreda BiH	12,39	8,10872	4,27128	01.09.2017.	DA poticaj		
9.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mušakovići	JP Elektroprivreda BiH	12,36	8,10872	4,27128	01.01.2018.	DA poticaj		
10.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Mijatović	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.12.2017.	DA poticaj		
11.	INTRADE - ENERGIA d.o.o., Sarajevo	MHE Botin	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	01.04.2017.	DA poticaj		
12.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Mostar	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	07.04.2018.	DA poticaj		
13.	COMPREX d.o.o., Sarajevo	MHE Prusac 1	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,37128	23.03.2018.	DA poticaj		
14.	ELGRAD d.o.o., Jajce	MHE Bile voda	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	09.01.2018.	DA poticaj		
15.	HIGRAD d.o.o., Jajce	MHE Glinjanac	JP Elektroprivreda BiH	14,34	8,10872	6,23128	01.07.2022.	DA poticaj		
16.	VEŠNA d.o.o., Bugojno	MHE Prijedor	JP Elektroprivreda BiH	12,45	8,10872	4,32128	28.04.2020.	DA poticaj		
17.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Šljivići	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.12.2017.	NE		v postupku
18.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Rudovac	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
19.	ROSE - WOOD d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Derula	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			
20.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Satavci	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	29.12.2017.	DA poticaj		
21.	IEP energija d.o.o., Gornji Vakuf - Uskoplje	MHE Duboki potok	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,37128	12.01.2018.	DA poticaj		
22.	KARA DRVO d.o.o., Kninjal	MHE Pođedala	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	15.09.2018.	NE		v postupku
23.	VLAŠIĆ GRADNJA d.o.o., Travnik	MHE Toračakovac	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	18.05.2020.	DA poticaj		
24.	GRID BH d.o.o., Sarajevo	MHE Mujaža	JP Elektroprivreda BiH	12,38	8,10872	4,27128	19.02.2021.	DA poticaj		
25.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Postojna	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	01.03.2022.	DA poticaj		
26.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Vleščka	JP Elektroprivreda BiH	12,42	8,10872	4,32128	27.05.2023.	DA poticaj		
27.	ESKIMO 52 d.o.o., Travnik - Meljanci	MHE Hum	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.12.2012.	NE			
28.	Adrija-prodikt d.o.o., Zenica	MHE Bistrikalj	JP Elektroprivreda BiH	12,43	8,10872	4,32128	12.09.2023.	DA poticaj		
29.	IP "Mostovod kavalačice" d.o.o., Zenica	MHE Čajnič	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	NE			nema licencu
30.	WIND - NERETVA d.o.o., Sarajevo	MHE Dubrava	JP Elektroprivreda BiH	8,10872	8,10872	31.01.2013.	DA Garancija			nema licencu
31.	Net d.o.o., Osraža	SE Ivex	JP Elektroprivreda BiH	80,92	8,10872	72,81128	31.01.2013.	DA poticaj		
32.	Nutakel d.o.o., Tešanj	SE Subasic 1	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128	31.01.2013.	DA poticaj		
33.	NP-HIK d.o.o., Široki Brijeg	MHE Bok	JP Elektroprivreda BiH	14,3437	8,10872	6,27348	20.04.2019.	DA poticaj		
34.	MHE VITEZ - I d.o.o., Vitez	MHE Vitez - I	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3826	8,10872	4,27388	23.3.2018.	DA poticaj		
35.	Zagradacka d.o.o., Prozor-Rama	MHE Zagradacka	JP Elektroprivreda HZ HB	12,4316	8,10872	4,32288	24.02.2023.	DA poticaj		
36.	ECO-CRIMA d.o.o., Prozor-Rama	MHE Crima	JP Elektroprivreda HZ HB	12,3026	8,10872	4,27388	24.06.2023.	DA poticaj		
37.	ING Eko d.o.o., Prozor-Rama	MHE Đužčica	JP Elektroprivreda HZ HB	8,10872	8,10872	31.12.2013.	NE			
38.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		
39.	GP Toming d.o.o., Grude	SE Krenica 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128	31.12.2024.	DA poticaj		

SOLARNE ELEKTRANE KOJI KOLEJNO IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

40.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno	Građanski toplolek Ivanov	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
41.	NSIN d.o.o., Mostar	Vrelo Radobolje	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
42.	No Kadic Prostor-Rama	Sofit d.o.o.	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
43.	solarMAV d.o.o., Mostar	SE Stolac 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
44.	MK GROUP d.o.o., Stolac	MK Hodovo 1	JP Elektroprivreda HZ HB	73,56	8,10872	65,45128		DA	poticaj	
45.	G.M.C. BiH Gražine	SE GMC BiH	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,80728		DA	poticaj	
46.	IN SOLAR d.o.o., Čapljina	Irehabat	JP Elektroprivreda HZ HB	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
47.	DEPCOM GREEN ENERGY d.o.o.	Modrič	JP Elektroprivreda HZ HB	80,216	8,10872	72,00728		DA	poticaj	
48.	MUCIC&CD d.o.o., Ljubuški	TV SOLERO 1	JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA	Garancija	
49.	Energy Trade d.o.o., Osraža	Energy 1	JP Elektroprivreda BiH	73,56	8,10872	65,45128		DA	Poticaj	
50.	RICON SAS d.o.o., Tuzla	Gidra	JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
51.	JU LOS ROSALES Mostar	Los Rosales	JP Elektroprivreda BiH				ne ma pravo na licencu	DA	poticaj	
52.	PROTECH d.o.o., Bosanski Petrovac		JP Elektroprivreda BiH	91,05	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
53.	SV energetika d.o.o., Tešanj		JP Elektroprivreda BiH	91,95	8,10872	83,84128		DA	poticaj	
54.	IZLING d.o.o., Tuzla		JP Elektroprivreda BiH	0	8,10872			DA	Garancija	

ELEKTRANE NA BIOMASU KOJI KOLEJNO IMAJU ENERGETSKU SUGLASNOST ALI NE MAJU SKLOPLJEN UGOVOR O OTKUPU

55.	ESCO ECO ENERGIA d.o.o., Livno		JP Elektroprivreda HZ HB	0	8,10872			DA	Garancija	

455

На основу člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06) i člana 11. Uredbe o vršenju ovlaštenja organa Federacije Bosne i Hercegovine u privrednim društvima sa učešćem državnog kapitala ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/11), na prijedlog Federalnog ministarstva energije, rудarstva i industrije, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

О ДАВАЊУ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ ЗА РАЗРЈЕШЕЊЕ ДУŽНОСТИ ДВА ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА "REMONTNI ЗАВОД" Д.Д. ТРАВНИК

I

Daje se prethodna saglasnost za razrješenje dužnosti prije isteka mandata Zukić Enesa i Mešeg Roberta, članova Nadzornog odbora privrednog društva "Remontni zavod" d.d. Travnik, radi podnošenja ostavke.

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 153/2013

27. februara/veljače

2013. godine
SarajevoPremijer
Nermin Nikšić, s. r.**456**

На основу člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06) i člana 8. Uredbe o vršenju ovlaštenja organa Federacije Bosne i Hercegovine u privrednim društvima sa učešćem državnog kapitala ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/11), na prijedlog Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

О ДАВАЊУ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ НА ПРИЈЕДЛОГ ЗА ПРИВРЕМЕНО ИМЕНОВАЊЕ КАНДИДАТА НА УПРАŽНЕНЕ ПОЗИЦИЈЕ ЗА ДВА ЧЛАНА НАДЗОРНОГ ОДБОРА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА "REMONTNI ЗАВОД" Д.Д. ТРАВНИК

I

Daje se prethodna saglasnost na prijedlog za privremeno imenovanje kandidata Ulaković Edina i Pranjić Darke na upražnjene pozicije za dva člana Nadzornog odbora privrednog društva "Remontni zavod" d.d. Travnik, na period do 60 dana.

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 154/2013

27. februara/veljače

2013. godine
SarajevoPremijer
Nermin Nikšić, s. r.**457**

На основу člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), Vlada Federacije Bosne i

Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА УГОВОР О ВАНСУДСКОЈ НАГОДБИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ПОТРАŽИВАЊА КОЈА СУ ДОСУЂЕНА ПРАВОСНАŽНОМ СУДСКОМ ОДЛУКОМ СЛУŽБЕНИЦИМА И НАМЈЕШТЕНИЦИМА ОРГАНА ДРЖАВНЕ СЛУŽБЕ, СУДСКЕ ВЛАСТИ, УПРАВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА, СЛУŽБАМА И ТИЈЕЛИМА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I.

Daje se saglasnost na Ugovor o vansudskoj nagodbi za izvršenje finansijskih potraživanja koja su dosuđena pravosnažnom sudskom odlukom službenicima i namještenicima organa državne službe, sudske vlasti, upravnim organizacijama, službama i tijelima Federacije Bosne i Hercegovine, br. 1/13, zastupanim po punomočniku Berini Kraljić, advokatu iz Travnika.

II.

Ovlašćuje se gosp. Nermin Nikšić, premijer Federacije Bosne i Hercegovine da, u ime Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, potpiše ugovore iz tačke I. ove odluke.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 158/2013

27. februara/veljače

2013. godine
SarajevoPremijer
Nermin Nikšić, s. r.**458**

На основу člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

ODLUKU

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА УГОВОР О ВАНСУДСКОЈ НАГОДБИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ПОТРАŽИВАЊА КОЈА СУ ДОСУЂЕНА ПРАВОСНАŽНОМ ОДЛУКОМ ОПĆИНСКОГ СУДА У САРАЈЕВУ БРОЈ 650Rs16103110Rs од 01.02.2011. ГОДИНЕ У ПРАВНОЈ СТВАРИ ТУŽИТЕЉА ИЗМИРА ХАДŽИАВДИЋА

I.

Daje se saglasnost na Ugovor o vansudskoj nagodbi za izvršenje finansijskih potraživanja koja su dosuđena pravosnažnom odlukom Općinskog suda u Sarajevu broj 650Rs16103110Rs od 01.02.2011. godine u pravnoj stvari tužitelja Izmira Hadžiavdića, broj 03/06-34-43/2013.

II.

Ovlašćuje se Nermin Nikšić, premijer Federacije Bosne i Hercegovine da, u ime Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, potpiše ugovore iz tačke I. ove odluke.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 160/2013

27. februara/veljače

2013. godine
SarajevoPremijer
Nermin Nikšić, s. r.

459

На основу члана 23. ст. 1. до 3. и члана 38. ст. 1. Закона о изврšавању Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", број 106/12), Влада Federacije Bosne i Hercegovine, на 75. sjednici, одржаној 11.03.2013. године, доноси

**ODLUKU
O ODOBRAVANJU AKONTATIVNOG RASPOREDA
SREDSTAVA "TRANSFER ZA POLITIČKE STRANKE I
KOALICIJE" ZA I. KVARTAL 2013. GODINE**

I.

Iz Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine за 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", број 106/12), одобрава се raspored i isplata sredstava utvrđenih u razdjelu 12., glava 1201-Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, економски код 614300 "Transfer za političke stranke i koalicije", за I. kvartal 2013. године, u iznosu od 875.000,00 KM, i to:

NAZIV STRANKE- KOALICIJE	Broj poslanika/ zastupnika			Raspored sredstava sa pozicije "Transfer za političke stranke i koalicije" za I. kvartal 2013. godine		
	Zastup- nički dom	Dom narod- a	Uku- pno (2+3)	30%	70%	Ukupno (5+6)
	1.	2.	3.	4.	5.	6.
1. SDP-Socijalde- mokratska partija BiH	28	20	48	14.583	188.461	203.045
2. SDA-Stranka demokratske akcije BiH	23	9	32	14.583	125.641	140.224
3. Savez za bolju budućnost BiH	13	3	16	14.583	62.820	77.404
4. Hrvatska demokratska zajednica BiH	11	9	20	14.583	78.526	93.109
5. Stranka za Bosnu i Hercegovinu	7	0	7	14.583	27.484	42.067
6. Narodna stranka radom za boljitetak	5	2	7	14.583	27.484	42.067
7. Hrvatska demokratska zajednica 1990	3	2	5	14.583	19.631	34.215
8. Hrvatska stranka prava BiH	2	1	3	14.583	11.779	26.362
9. A-SDA Stranka demokratske aktivnosti	1	0	1	14.583	3.926	18.510
10. Demokratska narodna zajednica BiH	1	1	2	14.583	7.853	22.436
11. Savez nezavisnih socijaldemokrata- SNSD-Milorad Dodik	1	3	4	14.583	15.705	30.288
12. BOSS - Bosanska stranka - Mirnes Ajanović	0	1	1	14.583	3.926	18.510
13. Naša stranka	0	1	1	14.583	3.926	18.510

14. Hrvatska kršćanska demo- kratska unija BiH	1	0	1	14.583	3.926	18.510
15. Liberalno demokratska stranka BiH- LDS	0	1	1	14.583	3.926	18.510
16. SDU-Socijal- demokratska unija BiH	0	1	1	14.583	3.926	18.510
17. Nova hrvatska inicijativa	0	1	1	14.583	3.926	18.510
18. Hrvatska demo- kratska unija BiH	0	1	1	14.583	3.926	18.510
NEZAVISNI DELEGATI						
- Hadžiabić Amel	0	1	1	0	3.926	3.926
- Vajzović Hanka	0	1	1	0	3.926	3.926
- Mičić Spomenka	1	0	1	0	3.926	3.926
- Halilović Safet	1	0	1	0	3.926	3.926
U K U P N O	9 8	5 8	1 5 6	262.500	612.500	875.000

II.

Sredstva iz tačke I. ove odluke isplatiće se na teret sredstava utvrđenih u razdjelu 12. Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu, економски код 614300 - "Transfer za političke stranke i koalicije".

III.

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo finansijsa - Federalno ministarstvo financija i Generalni sekretarijat Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, svako u okviru svoje nadležnosti.

IV.

O utrošenim sredstvima iz tačke I. ove odluke, u skladu sa članom 38. ст. 4. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine за 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", број 106/12), budžetski korisnici izvještavaju Ministarstvo finansijsa, a Ministarstvo finansijsa Vladu u skladu sa Zakonom o budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine.

V.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljuvanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 162/2013
11. марта/ојука 2013. године

Premijer
Sarajevo
Nermin Nikšić, s. r.

460

На основу члана 19. став 3. Закона о Влади Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", број 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), а у вези са тачком 2. Закључка Владе Federacije BiH, В. број 888/2012 од 04.06.2012. године, Влада Federacije Bosne i Hercegovine, на 74. сједници, одржаној 27.02.2013. године, доноси

**РЈЕШЕЊЕ
О ИМЕНОВАЊУ РАДНЕ ГРУПЕ**

I

Именује се Радна група за рјешавање статусних проблема привредног друштва Жељезара "Зеница" д.о.о.

Зеница на име потраживања овог привредног друштва од Федерације Босне и Херцеговине, у саставу:

1. Маринко Бошњак, Федерално министарство енергије, рударства и индустрије, предсједник
2. Хамдија Куловић, Агенција за приватизацију у Федерацији Босне и Херцеговине, члан
3. Мирсад Чолић, Федерално министарство финансија, члан
4. Сафет Бербић, Жељезара "Зеница" д.о.о Зеница, члан

II

Задатак Радне групе из тачке I овог рјешења је да, након анализе стања, Влади Федерације Босне и Херцеговине, достави Пrijedlog рјешења статусних проблема Жељезаре "Зеница" д.о.о. Зеница на име потраживања овог привредног друштва од Федерације Босне и Херцеговине.

III

Радна група је дужна задатак из тачке II овог рјешења обавити у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог рјешења.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објавит ће се у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 152/2013
27. фебруара 2013. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

На основу члана 19. stav 3. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa tačkom 2. Zaključka Vlade Federacije BiH, V. broj 888/2012 od 04.06.2012. godine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

RJEŠENJE O IMENOVANJU RADNE GRUPE

I

Imenuje se Radna група за rješavanje statusnih problema privrednog društva Željezara "Zenica" d.o.o. Zenica na име потраživanja ovog privrednog društva od Federacije Bosne i Hercegovine, u sastavu:

1. Marinko Bošnjak, Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije, predsjednik
2. Hamdija Kulović, Agencija za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, član
3. Mirsad Čolić, Federalno ministarstvo finansija, član
4. Safet Berbić, Željezara "Zenica" d.o.o Zenica, član

II

Zadatak Radne grupe iz tačke I овог rješenja је да, након анализе стања, Влади Federacije Bosne i Hercegovine, достави Prijedlog rješenja statusnih problema Željezare "Zenica" d.o.o. Zenica na име потраživanja ovog privrednog društva od Federacije Bosne i Hercegovine.

III

Radna група је дужна задатак из тачке II овог rješenja обавити у року од 30 дана од дана stupanja na snagu ovog rješenja.

IV

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim новинама Federacije BiH".

V. број 152/2013
27. фебруара 2013. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

Na temelju članka 19. stavak 3. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa tačkom 2. Zaključka Vlade Federacije BiH, V. broj 888/2012 od 04.06.2012. godine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

RJEŠENJE O IMENOVANJU RADNE GRUPE

I

Imenuje se Radna група за rješavanje statusnih problema gospodarskog društva Željezara "Zenica" d.o.o. Zenica na име потраživanja ovog gospodarskog društva od Federacije Bosne i Hercegovine, u sastavu:

1. Marinko Bošnjak, Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije, predsjednik
2. Hamdija Kulović, Agencija za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, član
3. Mirsad Čolić, Federalno ministarstvo finansija, član
4. Safet Berbić, Željezara "Zenica" d.o.o Zenica, član

II

Zadatak Radne grupe iz točke I ovog rješenja je da, nakon analize stanja, Влади Federacije Bosne i Hercegovine, dostavi Prijedlog rješenja statusnih problema Željezare "Zenica" d.o.o. Zenica na име потраživanja ovog gospodarskog društva od Federacije Bosne i Hercegovine.

III

Radna група је dužna zadatak iz točke II ovog rješenja obaviti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog rješenja.

IV

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim новинама Federacije BiH".

V. број 152/2013
27. veljače 2013. године
Сарајево

Premijer
Нермин Никшић, в. р.

461

На основу члана 21. stav 2. Закона о премјеру и катастру непретнине ("Службени лист СРБиХ", бр. 22/84, 12/87, 26/90, 36/90 и "Службени лист РБиХ", бр. 4/93 и 13/94), који се примјењује као федерални пропис на основу члана IX.5.(1), Устава Федерације Босне и Херцеговине, Влада Федерације Босне и Херцеговине на 74. сједници, одржаној 27.02.2013. године, доноси

ПЛАН ПОСЛОВА ПРЕМЈЕРА И УСПОСТАВЉАЊА КАТАСТРА НЕКРЕТНИНА ЗА 2013. ГОДИНУ

I

План послова премјера и успостављања катастра непретнине за 2013. годину (у даљем тексту: План за 2013. годину), израђен је у складу са Програмом послова премјера и успостављања катастра непретнине и рјешавања имовинско-правних односа који су у функцији успостављања премјера и катастра непретнине ("Службени лист СРБиХ", број 37/90).

Планом за 2013. годину предвиђен је даљи наставак започетих радова премјера и успостављања катастра непретнине.

II

У 2013. години планирају се извршити слеђећи послови премјера и катастра непретнине:

VIII.

Ovaj plan stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 155/2013
27. februara 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

Pregled planiranih poslova i sredstava po projektima

Redni broj	Opis planiranog posla	KM
1.	Poslovi izrade kartografske baze podataka i reprodukcija kartografskih podloga	200.000,00
2.	Komasacija za područje dijelova općina	100.000,00
3.	Izrada baze podataka katastra nekretnina - BPKN	200.000,00
4.	Određivanje parametara transformacije koordinata iz koordinatnog sistema ETRS89 u državni koordinatni sistem	100.000,00
5.	Izrada baze podataka geodetskih tačaka	50.000,00
6.	Podrška projektu "Registracija nekretnina" - RERP	123.000,00
7.	Članarina za Eurogeographic i Međunarodnu uniju za geodeziju i geofiziku (IUGG)	17.000,00
UKUPNO		790.000,00

Na temelju članka 21. stavak 2. Zakona o premjeru i katastru nekretnina ("Službeni list SRBiH", br. 22/84, 12/87, 26/90, 36/90 i "Službeni list RBiH", br. 4/93 i 13/94), koji se primjenjuje kao federalni propis na temelju članka IX.5.(1), Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 74. sjednici, održanoj 27.02.2013. godine, donosi

PLAN POSLOVA ПРЕМЈЕРА И USPOSTAVLJANJA KATASTRA NEKRETNINA ЗА 2013. ГОДИНУ

I.

Plan poslova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina za 2013. godinu (u dalnjem tekstu: Plan za 2013. godinu), izrađen je sukladno Programu poslova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina i rješavanja imovinsko-pravnih odnosa koji su u funkciji uspostavljanja premjera i katastra nekretnina ("Službeni list SRBiH", broj 37/90).

Planom za 2013. godinu predviđen je dalji nastavak započetih radova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina.

II.

U 2013. godini planiraju se izvršiti sljedeći poslovi premjera i katastra nekretnina:

1. Poslovi izrade kartografske baze podataka i reprodukcije podloga,
2. Poslovi komasacije za područje dijelova općina,
3. Izrada baze podataka katastra nekretnina,
4. Određivanje parametara transformacije koordinata iz koordinatnog sustava ETRS89 u državni koordinatni sustav,
5. Izrada baze podataka geodetskih točaka,
6. Podrška projektu "Registracija nekretnina" - RERP i
7. Članarina za Eurogeographic i Međunarodnu uniju za geodeziju i geofiziku (IUGG).

III.

Na temelju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 106/12), utvrđena su ukupno potrebna sredstva Federalnoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove za realiziranje Plana poslova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina za 2013. godinu, u iznosu od 790.000,00 KM.

IV.

U finansiranju poslova iz točke II. ovog plana mogu sudjelovati i kantoni i općine na čijim se područjima vrše poslovi.

V.

Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove će na temelju ovog plana za 2013. godinu vršiti ugovaranje, nadzor, tehničku kontrolu i prijem radova i o realizaciji plana podnijeti izvješće Vladi Federacije Bosne i Hercegovine.

VI.

Ukoliko se određeni poslovi iz točke II. ovog plana ne budu mogli realizirati, Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove sredstva planirana za provođenje tih poslova, a u okviru ukupno odobrenih sredstava, može iskoristiti za realiziranje drugih poslova iz Plana za 2013. godinu.

VII.

Sastavni dio Plana za 2013. godinu je i Pregled planiranih poslova i sredstava po projektima (u prilogu).

VIII.

Ovaj plan stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 155/2013
27. veljače 2013. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, v. r.

Pregled planiranih poslova i sredstava po projektima

Redni broj	Opis planiranog posla	KM
1.	Poslovi izrade kartografske baze podataka i reprodukcija kartografskih podloga	200.000,00
2.	Komasacija za područje dijelova općina	100.000,00
3.	Izrada baze podataka katastra nekretnina - BPKN	200.000,00
4.	Određivanje parametara transformacije koordinata iz koordinatnog sustava ETRS89 u državni koordinatni sustav	100.000,00
5.	Izrada baze podataka geodetskih točaka	50.000,00
6.	Podrška projektu "Registracija nekretnina" - RERP	123.000,00
7.	Članarina za Eurogeographic i Međunarodnu uniju za geodeziju i geofiziku (IUGG)	17.000,00
UKUPNO		790.000,00

**ФЕДЕРАЛНО МИНИСТАРСТВО РАДА И
СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ****462**

На основу члана 235. став 4. Породичног закона Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/05 и 41/05), федерални министар рада и социјалне политике објављује

**САОПШТЕЊЕ
О ПРОСЈЕЧНИМ ПОТРЕБАМА ЛИЦА КОЈЕ
ЗАХТИЈЕВА ИЗДРЖАВАЊЕ С ОБЗИРОМ НА
ТРОШКОВЕ ЖИВОТА**

Просјечне потребе лица које захтијева издржавање, с обзиром на трошкове живота, које ће суд у складу са одредбама Породичног закона Федерације Босне и Херцеговине узимати у обзир у поступку за издржавање износе 30% од просјечне исплаћене мјесечне нето плате у Федерацији Босне и Херцеговине за 2012. годину, а што износи 248,98 KM.

Број 05-35/16-364/13
04. марта 2013. године
Сарајево

Министар
Вјекослав Чамбер, с. р.

На основу члана 235. stav 4. Породичног закона Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације BiH", бр. 35/05 и 41/05), федерални министар рада и социјалне политike објављује

**SAOPĆENJE
О ПРОСЈЕЧНИМ ПОТРЕБАМА ОСОБЕ КОЈА
ЗАHTИЈЕВА ИZDRŽAVANJE S OBZIROM NA
TROŠKOVE ŽIVOTA**

Просјечне потребе особе која захтијева издржавање, с обзиром на трошкове живота, које ће суд у складу са одредбама Породичног закона Федерације Босне и Херцеговине узимати у обзир у поступку за издржавање износе 30% од просјечне исплаћене мјесечне нето плате у Федерацији Босне и Херцеговине за 2012. годину, а што износи 248,98 KM.

Број 05-35/16-364/13
04. марта 2013. године
Сарајево

Ministar
Vjekoslav Čamber, s. r.

На темељу члanca 235. stavak 4. Obiteljskog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/05 i 41/05), federalni ministar rada i socijalne politike objavljuje

**SAOPĆENJE
О ПРОСЈЕЧНИМ ПОТРЕБАМА ОСОБЕ КОЈА
ЗАHTИЈЕВА UZDRŽAVANJE S OBZIROM NA
TROŠKOVE ŽIVOTA**

Просјечне потребе особе која захтијева издржавање, с обзиром на трошкове живота, које ће суд у складу са одредбама Обiteljskog закона Federacije Bosne i Hercegovine узимати у обзир у поступку за издржавање износе 30% од просјечне исплаћене мјесечне нето плате у Federaciji Bosne i Hercegovine за 2012. godinu, a што iznosi 248,98 KM.

Број 05-35/16-364/13
04. оžujka 2013. године
Сарајево

Ministar
Vjekoslav Čamber, v. r.

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

463

На основу члана IV 4. a) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 42. сједници Представничког дома, одржаној 14. фебруара 2013. године, и на 27. сједници Дома народа, одржаној 26. фебруара 2013. године, усвојила је

**ЗАКОН¹
О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОСНОВАМА
БЕЗБЈЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА У
БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ**

Члан 1.

У Закону о основама безбедности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 6/06, 75/06, 44/07, 84/09 и 48/10) у члану 238. stav (1) додаје се тачка 14), која гласи: "возач који заустави или паркира своје возило противно одредбама члана 73. и 74;".

Члан 2.

- (1) Овај Закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".
- (2) Овај Закон биће објављен и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Број 01-02-1-9/13
26. фебруара 2013. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине
БиХ
Др Ђоко Љубић, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине
БиХ
Сулејман Тихић, с. р.

На основу члана IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarni skupština Bosne i Hercegovine, na 42. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 14. februara 2013. godine, i na 27. sjednici Doma naroda, održanoj 26. februara 2013. godine, usvojila je

**ZAKON²
О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОСНОВАМА SIGURNOSTI
САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА У БОСНИ И
HERCEGOVINI**

Član 1.

U Zakonu o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 6/06, 75/06, 44/07, 84/09 i 48/10) u članu 238. stav (1) dodaje se tačka 14), koja glasi: "vozač koji zaustavi ili parkira svoje vozilo protivno odredbama čl. 73. i 74.".

Član 2.

- (1) Ovaj Zakon stupa na snagu osam dana od dana objavljuvanja u "Službenom glasniku BiH".
- (2) Ovaj Zakon bit će objavljen i u službenim glasnicima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Број 01-02-1-9/13
26. februara 2013. године
Сарајево

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. Božo Ljubić, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Sulejman Tihić, s. r.

На темељу члanca IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 42. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 14. veljače 2013. godine, i na 27. sjednici Doma naroda, održanoj 26. veljače 2013. godine, usvojila je

¹ Закон објављен у "Службеном гласнику БиХ", број 18/13

² Закон објављен у "Службеном гласнику БиХ", број 18/13

ZAKON¹**O DOPUNI ZAKONA O OSNOVAMA SIGURNOSTI
PROMETA NA CESTAMA U BOSNI I HERCEGOVINI****Članak 1.**

U Zakonu o osnovama sigurnosti prometa na cestama u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 6/06, 75/06, 44/07, 84/09 i 48/10) u članku 238. stavak (1) dodaje se točka 14), koja glasi: "vozač koji zaustavi ili parkira svoje vozilo protivno odredbama čl. 73. i 74.;".

Članak 2.

- (1) Ovaj Zakon stupa na snagu osam dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".
- (2) Ovaj Zakon objavljuje se i u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Broj 01-02-1-9/13

26. veljače 2013. godine
Sarajevo

Predsjedatelj

Zastupničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH
Dr. Božo Ljubić, v. r.

Predsjedatelj

Doma naroda

Parlamentarne skupštine BiH
Sulejman Tihić, v. r.**КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ/ВИЈЕЋЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ****464**

У складу са чланом 25. став (1) тачка е), а на основу члана 42. став (2), у вези с чл. 12., 14. и 16. Закона о конкуренцији ("Службени гласник BiH", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта Дионичко друштво за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса "Нестро Петрол" Бањалука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бањалука, Босна и Херцеговина, запримљеној дана 24.12.2012. године под бројем: 03-26-1-024-II/12, Конкуренцијски савјет, на 52. (педесетдругој) сједници одржаној дана 13.02.2013. године, донио је

ЗАКЉУЧАК²

1. Одбацује се Пријаву концентрације привредног субјекта Дионичко друштво за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса Нестро Петрол Бањалука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бањалука, Босна и Херцеговина, ради непостојања обавезе пријаве концентрације, у смислу члана 14. Закона о конкуренцији.
2. Овај Закључак биће објављен у "Службеном гласнику BiH", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложение

Конкуренцијски савјет је дана 24.12.2012. године под бројем 03-26-1-024-II/12, запримио Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава), поднесену од стране привредног субјекта Нестро Петрол а.д. Бањалука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бањалука (у даљем тексту: Подносилац пријаве или Нестро Петрол), којом намјерава купити непокретну - бензинску пумпу у Мостару, Родоч, у власништву физичког лица Нике Додига и стећи искључиву контролу над истом.

Увидом у поднесену Пријаву утврђено је да је иста уредна и комплетна, у смислу члана 30. став (1) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) и Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену

¹ Закон објављен у "Службеном гласнику BiH", број 18/13² Закључак објављен у "Службеном гласнику BiH", број 17/13

концентрација привредних субјекта ("Службени гласник BiH", број 34/10), те је Конкуренцијски савјет, у складу са чланом 30. став (3) Закона, дана 04.02.2013. године Подносиоцу пријаве издао Потврду број: 03-26-1-024-1-II/12 о пријему уредне и комплетне Пријаве.

Подносилац пријаве је naveo, у смислу члана 30. став (2) Закона, да не намјерава поднијети захтјев за оцјену намјераване концентрације другим надлежним тијелима за конкуренцију ван граница Босне и Херцеговине с обзиром да учесници концентрације послују искључиво на терitoriji Босне и Херцеговине.

Конкуренцијски савјет је утврдио да је Пријава поднесена у складу са чланом 16. став (2) Закона, будући да иста садржи доказе о намјери за концентрацијом (Писмо намјере потписано од учесника концентрације).

1. Учесници у поступку

Учесници у поступку су привредни субјекти "Нестро Петрол" а.д. Бања Лука, Краља Алфонса XIII број 9, 78000 Бања Лука и Бензинска пумпа, Родоч, 88000 Мостар у власништву физичког лица Нике Додига (..)**³.

1.1. Привредни субјект Нестро Петрол а.д. Бања Лука

Привредни субјект Дионичко друштво за промет нафте, нафтних деривата и природног plina "Нестро Петрол" Бањалука, Краља Алфонса XIII бр. 9, Бањалука, је према изводу из судског регистра број: Reg-3-I-1541/12 од 23.10.2012. године, Окружног привредног суда у Бањалуци, регистрован у судском регистру под бројем MBS: 1-10073-00. Основна регистрована делатност привредног субјекта "Нестро Петрол" је трговина на мало моторним горивима и мазивима и дистрибуција и продаја плиновитих горива дистрибутивном мрежом.

Већински власник привредног субјекта "Нестро Петрол" је привредни субјект Отворено дionичко друштво НефтегазИнКор, Каланџховскаса 11, Буилд 2, Москва, Руска Федерација са 80,0031% власничког удјела, чији је опет већински власник од 95% акција, руска државна компанија "Зарубежнефт" о.д.д. Москва.

Привредни субјект "Нестро Петрол" има (..)**% удјела у основном капиталу друштва регистрованог за трговину нафтом и нафтним дериватима "Нестро Сава" д.о.о. Задар, Република Хрватска, док на подручју Босне и Херцеговине нема удјела у основном капиталу других привредних субјеката.

На тржишту Босне и Херцеговине "Нестро Петрол" је у 2011. години дјеловао у малопродаји нафтних деривата кроз укупно 88 бензинских пумпи, од тога у Републици Српској 78, у Федерацији Босне и Херцеговине 8, и у Брчко Дистрикту 2 бензинске пумпе. Пумпе на територији Федерације BiH су у закупу, а све остале пумпе су у власништву овог привредног субјекта.

Према процјени Подносиоца пријаве, на тржишту Босне и Херцеговине привредни субјект "Нестро Петрол" има тренутно udio од 7,49% у укупном броју бензинских пумпи, обзиром да на 83 пумпе тренутно обавља дјелатност, а након провођења предметне концентрације овај udio ће се незнатно повећати и износити 7,58%.

1.2. Бензинска пумпа Родоч Мостар

Према подацима из Пријаве, бензинска пумпа Родоч Мостар, предмет концентрације је у власништву физичког лица Нике Додига (..)**.

³ (..)** подаци представљају пословну тајну у смислу члана 38. Закона о конкуренцији

На основу уговора о закупу, дјелатност трговине на мало моторним горивима и мазивима на предметној бензинској пумпи тренутно обавља привредно друштво "Circle International" д.о.о. Међугорје, Подружница Мостар, Општина Југозапад, Родоч бб, а чији је оснивач физичко лице Нико Додиг, по основу рјешења службе друштвених дјелатности и гospодарства, Градска општина Мостар-југозапад, Град Мостар број: 01-IV-4-22-130/03.

2. Правни основ и облик концентрације

Правни основ намјераване концентрације је Писмо намјере, потписано дана 10.12.2012. године у Бањалуци, између физичког лица Нике Додига као продавца и привредног субјекта "Нестро Петрол" као купца. Писмом намјере се изражава намјера куповине тј. продаје бензинске пумпе у власништву физичког лица Нике Додига, уписане у земљишнокњижни уложак број: 17 LO SP RODOČ, 88000 Мостар, те склапање купопродајног уговора након доношења рјешења Конкуренцијског савјета о предметној концентрацији.

Правни облик концентрације је стицање контроле једног привредног субјекта над другим привредним субјектом куповином већине акција или удјела у основном капиталу, у смислу члана 12. став (1) тачка б) под 1) Закона.

3. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјекта, у смислу члана 14. став (1) тачке а) и б) Закона, постоји ако укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом роба и/или услуга на свјетском тржишту износе 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ, или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни остварени годишњи приходи привредних субјекта учесника предметне концентрације на дан 31.12.2011. године износили су:

Табела 1.

Учесници:	БиХ
НЕСТРО ПЕТРОЛ	(..)** ¹ КМ
Бензинска пумпа Родоч Мостар	*(..)** КМ

Извор: подаци из Пријаве

* приход привредног субјекта "Circle International", закупца који тренутно обавља дјелатност на предметној бензинској пумпи

Конкуренцијски савјет је утврдио (Табела 1.) да привредни субјект "Нестро Петрол" и бензинска пумпа Родоч Мостар, нису остварили укупан приход од по 8 мил. КМ, те не подлијежу обавези пријаве концентрације.

4. Релевантно тржиште концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Чланом 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

¹ (..)** подаци представљају пословну тајну у смислу члана 38. Закона о конкуренцији

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цјелокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјект дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

На основу наведенога, као релевантно тржиште производа одређена је трговина на мало моторним горивима и мазивима и дистрибуција и продаја плиновитих горива дистрибутивном мрежом, док је за релевантно тржиште у географском смислу одређена територија Босне и Херцеговине.

5. Анализа релевантног тржишта

Тржишни удјели учесника концентрације и њихових конкурената одређени према броју бензинских пумпи на релевантном тржишту у 2011. години су сљедећи:

Табела 2.

Ред. бр.	Назив привредног субјекта	Број бензинских пумпи	Тржишни удјо %
01.	Енергопетрол д.д. Сарајево	65	(..)** ²
02.	ХОЛДИНА д.о.о. Сарајево	45	(..)**
03.	Петрол БиХ Оил Цо д.о.о. Сарајево	37	(..)**
04.	НИС ПЕТРОЛ д.о.о. Бањалука*	34	(..)**
05.	Нешковић д.о.о. Бијељина	15	(..)**
06.	Крајина Петрол а.д. Бањалука	14	(..)**
07.	Хифа Оил д.о.о. Тешањ	14	(..)**
08.	Нестро Петрол а.д. Бања Лука	88	(..)**
	Остали	796	(..)**
	Укупно (04+08)	122	(..)**
	Укупно:	1108	100,00

Извор: Подаци из Пријаве и подаци Конкуренцијског савјета

*НИС ПЕТРОЛ БиХ је посредно у власништву привредног субјекта Гаспром, чији је већински власник Руска Федерација.

Према подацима (Табеле 2.) привредни субјект "Нестро Петрол" је у 2011. години на релевантном тржишту имао тржишни удјо од (..)** % с пословањем на 88 бензинских пумпи.

6. Оцјена предметне пријаве

Анализом наведених података утврђено је да учесници предметне концентрације не испуњавају услове из члана 14. став (1) тачка б) Закона, јер укупан приход бензинске пумпе Радоч Мостар остварен продајом роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи мање од 8.000.000,00 КМ (Табела 1.), а заједнички тржишни удјо учесника концентрације на релевантном тржишту није већи од 40,0%.

На основу напријед наведеног, утврђено је да привредни субјект "Нестро Петрол" није био обавезан поднијети пријаву концентрације.

Слиједом наведеног, Конкуренцијски савјет је одлучио као у диспозитиву овог Закључка.

² (..)** подаци представљају пословну тајну у смислу члана 38. Закона о конкуренцији

7. Административна такса

Подносилац пријаве на овај Закључак, у складу са чланом 2. тарифни број 108. тачка ц) Одлуке о административним таксама у вези процесних радњи пред Конкуренцијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11) је дужан платити административну таксу у укупном износу од 1.000,00 КМ, у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

8. Понука о правном лијеку

Против овог Закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Закључка.

Број 03-26-1-024-3-II/12

13. фебруара 2013. године
Сарајево

Предсједник
Гордана Живковић, с. р.

У складу са чланом 25. stav (1) тачка е), а на основу члана 42. stav (2), у вези с чл. 12., 14. и 16. Закона о конкуренцији ("Службени гласник BiH", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рješavajući по Пријави концентрације привредног subjekta Dioničko društvo za promet naftne, naftnih derivata i prirodnog gase "Nestro Petrol" Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII broj 9, 78000 Banja Luka, Bosna i Hercegovina, zaprimljenoj dana 24.12.2012. godine под бројем: 03-26-1-024-II/12, Конкуренцијско вijeće, на 52. (pedesetdrugoj) sjednici održanoј dana 13.02.2013. године, donijelo je

ZAKLJUČAK¹

1. Odbacuje se Пријава концентрације привредног subjekta Dioničko društvo за promet naftne, naftnih derivata i prirodnog gase Nestro Petrol Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII broj 9, 78000 Banja Luka, Bosna i Hercegovina, radi nepostojanja обавезе пријаве концентрације, у смислу члана 14. Закона о конкуренцији.
2. Овај Закљуčак биće објављен у "Службеном гласнику BiH", službenим гласилима јединице и Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Образлоžење

Конкуренцијско вijeće је дана 24.12.2012. године под бројем 03-26-1-024-II/12, запримило Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава), поднесеној од стране привредног subjekta Nestro Petrol a.d. Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII broj 9, 78000 Banja Luka (у даљем тексту: Подносилац пријаве или Nestro Petrol), којом намјерава купити неkretninu - benzinsku pumpu у Mostaru, Rodoč, u vlasništvu fizičkog lica Nike Dodiga i steći isključivu kontrolu над истом.

Увидом у поднесеној Пријави утврђено је да је иста uredna i kompletna, u smislu člana 30. stav (1) Zakona o konkurenciji (u daљem тексту: Zakon) i Odluke o načinu podnošenja пријаве i kriterijima za ocjenu koncentracija prивrednih subjekta ("Службени гласник BiH", број 34/10), те је Конкуренцијско вijeће, у складу са чланом 30. stav (3) Zakona, дана 04.02.2013. године Подносиоцу пријаве издalo Potvrdu број: 03-26-1-024-1-II/12 o priјему uredne i kompletnе Priјаве.

Подносилац пријаве је naveo, u smislu člana 30. stav (2) Zakona, da ne namjerava podnijeti zahtjev za ocjenu namjeravane koncentracije drugim nadležnim tijelima za konkurenčiju van granica Bosne i Hercegovine s obzirom da учесници koncentracije posluju isključivo na teritoriji Bosne i Hercegovine.

¹ Закљуčак објављен у "Службеном гласнику BiH", број 17/13

Konкуренцијско вijeће је утврдило да је Пријава поднесена у складу са чланом 16. stav (2) Закона, будући да иста садржи dokaze о намјери за концентрацијом (Писмо намјере потписано од учесника концентрације).

1. Учесници у поступку

Учесници у поступку су привредни subjekt "Nestro Petrol" a.d. Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII број 9, 78000 Banja Luka i Benzinska pumpa, Rodoč, 88000 Mostar u vlasništvu fizičkog lica Nike Dodiga (...)**².

1.1. Привредни subjekt Nstro Petrol a.d. Banja Luka

Привредни subjekt Dioničko društvo za promet naftne, naftnih derivata i prirodnog plina "Nstro Petrol" Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII број 9, Banja Luka, je prema izводу из sudskog registra број: Reg-Z-I-1541/12 од 23.10.2012. године, Okružnog privrednog суда у Banjoj Luci, registrovan u sudskom registru под бројем MBS: 1-10073-00. Основна registrovana djelatnost privrednog subjekta "Nstro Petrol" je trgovina na malo motornim gorivima i mazivima i distribucija i prodaja plinovitih goriva distributivnom mrežom.

Većinski vlasnik привредног subjekta "Nstro Petrol" je привредни subjekt Otvoreno dioničko društvo NeftegazInKor, Kalančovska 11, Build 2, Moskva, Ruska Federacija sa 80,0031% vlasničkog udjela, чији је опет većinski vlasnik od 95% akcija, ruska državna kompanija "Zarubežneft" o.a.d. Moskva.

Привредни subjekt "Nstro Petrol" има (...)**% udjela u osnovnom kapitalu društva registrovanog за trgovinu naftom i naftnim derivatima "Nstro Sava" d.o.o. Zadar, Republika Hrvatska, dok na području Bosne i Hercegovine nema udjela u osnovnom kapitalu drugih привредних subjekata.

Na tržištu Bosne i Hercegovine "Nstro Petrol" je u 2011. godini djelovao u maloprodaji naftnih derivata kroz ukupno 88 benzinskih pumpi, od тога u Republici Srpskoj 78, u Federaciji Bosne i Hercegovine 8, i u Brčko Distriktu 2 benzinske pumpe. Pumpe на територији Федерације BiH су у закупу, а све остale pumpe су у власништву овог привредног subjekta.

Prema procjeni Podnoсиоца пријаве на tržištu Bosne i Hercegovine привредни subjekt "Nstro Petrol" има trenutno udio od 7,49% u ukupnom броју benzinskih pumpi, обзиром да на 83 pumpe trenutno obavlja djelatnost, a nakon provođenja predmetne koncentracije овај udio ће се neznatno povećati i iznositi 7,58%.

1.2. Benzinska pumpa Rodoč Mostar

Prema podacima из Пријаве, benzinska pumpa Rodoč Mostar, предмет концентрације је у власништву fizičkog lica Nike Dodiga (...)**.

Na osnovu уговора о закупу, djelatnost trgovine на мало motornim gorivima i mazivima на предметној benzinskoj pumpi trenutno obavlja привредно društvo "Circle International" d.o.o. Međugorje, Podružnica Mostar, Općina Jugozapad, Rodoč bb, a чији је оснивач fizičko lice Niko Dodig, по основу rješenja službe društvenih djelatnosti i gospodarstva, Gradska općina Mostar-jugozapad, Grad Mostar број: 01-IV-4-22-130/03.

2. Pravni osnov i oblik koncentracije

Pravni osnov namjeravane koncentracije је Pismo namјере, потписано dana 10.12.2012. године u Banjoj Luci, između fizičkog lica Nike Dodiga kao prodavca i привредног subjekta "Nstro Petrol" као kupca. Pismom namјере se izražava namјера kupovine tj. prodaje benzinske pumpe u vlasništvu fizičkog lica Nike Dodiga, upisane u zemljišnoknjižni uložak број: 17 LO SP RODOČ, 88000

² (...)** podaci представљају пословну тајну u smislu члана 38. Zakona о конкуренцији

Mostar, te sklapanje kupoprodajnog ugovora nakon donošenja rješenja Konkurenčijskog vijeća o predmetnoj koncentraciji.

Pravni oblik koncentracije je stjecanje kontrole jednog privrednog subjekata nad drugim privrednim subjektom kupovinom većine akcija ili udjela u osnovnom kapitalu, u smislu člana 12. stav (1) tačka b) pod 1) Zakona.

3. Obaveza prijave koncentracije

Obaveza prijave koncentracije privrednih subjekata, u smislu člana 14. stav (1) tačke a) i b) Zakona, postoji ako ukupni godišnji prihodi učesnika koncentracije ostvareni prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznose 100.000.000,00 KM, po završnom računu u godini koja je prethodila predmetnoj koncentraciji, i da ukupan prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM, ili ako je zajedničko tržišno učešće učesnika koncentracije na relevantnom tržištu veće od 40,0%.

Ukupni ostvareni godišnji prihodi privrednih subjekata učesnika predmetne koncentracije na dan 31.12.2011. godine iznosili su:

Tabela 1.

Učesnici:	BiH
NESTO PETROL	(..)** ¹ KM
Benzinska pumpa Rodoč	*(..)**KM
Mostar	

Izvor: podaci iz Prijave

*prihod privrednog subjekta "Circle International", zakupca koji trenutno obavlja djelatnost na predmetnoj benzinskoj pumpi

Konkurenčijsko vijeće je utvrdilo (Tabela 1.) da privredni subjekt "Nestro Petrol" i benzinska pumpa Rodoč Mostar, nisu ostvarili ukupan prihod od po 8 mil. KM, te ne podliježu obavezi prijave koncentracije.

4. Relevantno tržište koncentracije

Relevantno tržište koncentracije, u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Članom 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu posebno njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjeru, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

Prema članu 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište u geografskom smislu obuhvata cjelokupnu ili dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuje od uslova tržišne konkurenčije na susjednim geografskim tržištima.

Na osnovu navedenoga, kao relevantno tržište proizvoda određena je trgovina na malo motornim gorivima i mazivima i distribucija i prodaja plinovitih goriva distributivnom mrežom, dok je za relevantno tržište u geografskom smislu određena teritorija Bosne i Hercegovine.

5. Analiza relevantnog tržišta

Tržišni udjeli učesnika koncentracije i njihovih konkurenata određeni prema broju benzinskih pumpi na relevantnom tržištu u 2011. godini su slijedeći:

Tabela 2.

Red. br.	Naziv privrednog subjekta	Broj benzinskih pumpi	Tržišni udio %
01.	Energoftrol d.d. Sarajevo	65	(..)** ²
02.	HOLDINA d.o.o. Sarajevo	45	(..)**
03.	Petrol BiH Oil Co d.o.o. Sarajevo	37	(..)**
04.	NIS PETROL d.o.o. Banja Luka*	34	(..)**
05.	Nešković d.o.o. Bijeljina	15	(..)**
06.	Krajina Petrol a.d. Banja Luka	14	(..)**
07.	Hifa Oil d.o.o. Tešanj	14	(..)**
08.	Nestro Petrol a.d. Banja Luka	88	(..)**
	Ostali	796	(..)**
	Ukupno (04+08)	122	(..)**
	Ukupno:	1108	100,00

Izvor: Podaci iz Prijave i podaci Konkurenčijskog vijeća

* NIS PETROL BiH je posredno u vlasništvu privrednog subjekta Gasprom, čiji je većinski vlasnik Ruska Federacija.

Prema podacima (Tabele 2.) privredni subjekt "Nestro Petrol" je u 2011. godini na relevantnom tržištu imao tržišni udio od (..)** % s poslovanjem na 88 benzinskih pumpi.

6. Ocjena predmetne prijave

Analizom navedenih podataka utvrđeno je da učesnici predmetne koncentracije ne ispunjavaju uslove iz člana 14. stav (1) tačka b) Zakona, jer ukupan prihod benzinske pumpe Rodoč Mostar ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi manje od 8.000.000,00 KM (Tabela 1.), a zajednički tržišni udio učesnika koncentracije na relevantnom tržištu nije veći od 40,0%.

Na osnovu naprijed navedenog, utvrđeno je da privredni subjekt "Nestro Petrol" nije bio obavezan podnijeti prijavu koncentracije.

Slijedom navedenog, Konkurenčijsko vijeće je odlučilo kao u dispozitivu ovog Zaključka.

7. Administrativna taksa

Podnositac prijave na ovaj Zaključak, u skladu sa članom 2. tarifni broj 108. tačka c) Odluke o administrativnim taksa u vezi procesnih radnji pred Konkurenčijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11) je dužan platiti administrativnu taksu u ukupnom iznosu od 1.000,00 KM, u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

8. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Zaključka nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovog Zaključka.

Broj 03-26-1-024-3-II/12

13. februara 2013. godine

Sarajevo

Predsjednik
Gordana Živković, s. r.

Sukladno članku 25. stavak (1) točka e), a na temelju članka 42. stavak (2), u svezi s čl. 12., 14. i 16. Zakona o konkurenčiji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), rješavajući po Prijavi koncentracije gospodarskog subjekta Dioničko društvo za promet nafta, naftnih derivata i prirodnog gasa "Nestro Petrol" Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII broj 9, 78000 Banja Luka, Bosna i Hercegovina, zaprimljenoj dana

¹ (..)** podaci predstavljaju poslovnu tajnu u smislu člana 38. Zakona o konkurenčiji

² (..)** podaci predstavljaju poslovnu tajnu u smislu člana 38. Zakona o konkurenčiji

24.12.2012. године под бројем: 03-26-1-024-II/12, Конкуренцијско вijeće, на 52. (pedesetdrugoj) сједници одржаној дана 13.02.2013. године, донијело је

ZAKLJUČAK¹

1. Odbacuje se Prijava koncentracije гospodarskog subjekta Dioničko društvo za промет нафте, нафтних derivata i prirodnog гаса Nestro Petrol Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII број 9, 78000 Banja Luka, Bosna i Hercegovina, ради nepostojanja обвеze пријаве концентрације, у смислу чланска 14. Закона о конкуренцији.
2. Овај Закљуčак биће објављен у "Слуžbenom гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брčко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образлоžење

Конкуренцијско вijeće је дана 24.12.2012. године под бројем 03-26-1-024-II/12, запримило Пrijаву концентрације (далје у тексту: Prijava), поднесену од стране гospодарског subjekta Nestro Petrol a.d. Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII број 9, 78000 Banja Luka (далје у тексту: Podnositelj пријаве или Nestro Petrol), којом намјерава купити некретну - бензинску crpku u Mostaru, Rodoč, u vlasništvu fizičke osobe Nike Dodiga i steći isključivu контролу над истом.

Увидом у поднесену Prijavu, utvrđeno је да је иста uredna i kompletна, u smislu članka 30. stavak (1) Zakona o konkurenцији (далје у тексту: Zakon) i Odluke o načinu podnošenja пријаве i kriterijima za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekta ("Službeni гласник BiH", broj 34/10), te je Konкуренцијско вijeće, sukladno članku 30. stavak (3) Zakona, дана 04.02.2013. године Podnositelju пријаве izdalо Potvrdу број: 03-26-1-024-1-II/12 o priјему uredne i kompletne Prijave.

Podnositelj пријаве је naveo, u smislu članka 30. stavak (2) Zakona, da ne namjerava podnijeti захтјев за ocjenu namjeravane koncentracije drugim nadležnim тijелима за konkurenцију izvan granica Bosne i Hercegovine, obzirom da učesnici koncentracije posluju isključivo na територију Bosne i Hercegovine.

Konкуренцијско вijeće је utvrdило да је Prijava поднесена sukladno članku 16. stavak (2) Zakona, будући да ista sadrži dokaze o namjeri za koncentracijom (Pismo namjere потписано од učesnika koncentracije).

1. Учесници у поступку

Учесници у поступку су гospодарски subjekt "Nestro Petrol" a.d. Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII број 9, 78000 Banja Luka i Benzinska crpkа, Rodoč, 88000 Mostar u vlasništvu fizičke osobe Nike Dodiga (..)**.²

1.1. Гospодарски subjekt Nestro Petrol a.d. Banja Luka

Gospodарски subjekt Dioničko društvo за промет нафте, нафтних derivata i prirodnog plina "Nestro Petrol" Banja Luka, Kralja Alfonsa XIII br. 9, Banja Luka, je prema izводу из судског регистра број: Reg-Z-I-1541/12 од 23.10.2012. године, Okružnog гospодарског суда u Banjoj Luci, регистриран u судском регистру под бројем MBS: 1-10073-00. Темелјна регистрирана djelatnost гospодарског subjekta "Nestro Petrol" је trgovina na malo motornim gorivima i mazivima i distribucija i prodaja plinovitih goriva distributivnom mrežom.

Većinski vlasnik гospодарског subjekta "Nestro Petrol" је гospодарски subjekt Otvoreno dioničko društvo NeftegazInKor, Kalanchovskasa 11, Build 2, Moskva, Ruska Federacija sa

80,0031% vlasničkog udjela, čiji je opet većinski vlasnik od 95% akcija, ruska državna tvrtka "Zarubežneft" o.a.d. Moskva.

Gospodarski subjekt "Nestro Petrol" има (..)**% udjela u temeljnou kapitalu društva registriranog za trgovinu naftom i naftnim derivatima "Nestro Sava" d.o.o. Zadar, Republika Hrvatska, dok na području Bosne i Hercegovine nema udjela u temeljnou kapitalu drugih гospодарских subjekata.

Na tržištu Bosne i Hercegovine "Nestro Petrol" je u 2011. godini djelovao u maloprodaji naftnih derivata kroz ukupno 88 benzinskih crpki, od тога u Republici Srpskoj 78, u Federaciji Bosne i Hercegovine 8, i u Brčko Distriktu 2 benzinske crpke. Crpke na teritoriji Federacije BiH su u zakupu, a sve ostale crpke su u vlasništvu ovog гospodarskog subjekta.

Prema procjeni Podnositelja пријаве на tržištu Bosne i Hercegovine гospодарски subjekt "Nestro Petrol" има trenutno udjel od 7,49% u ukupnom броју benzinskih crpki, obzirom da na 83 crpke trenutačno obavlja djelatnost, a nakon provedbe predmetne koncentracije ovaj udjel ће се neznatno povećati i iznositi 7,58%.

1.2. Benzinska crpkа Rodoč Mostar

Prema podacima iz Prijave, benzinska crpkа Rodoč Mostar, predmet koncentracije је u vlasništvu fizičke osobe Nike Dodiga (..)**.

Na temelju Ugovora o zakupu, djelatnost trgovine na malo motornim gorivima i mazivima na predmetnoj benzinskoj crpkа trenutno obavlja гospodarsko društvo "Circle International" d.o.o. Međugorje, Podružnica Mostar, Općina Jugozapad, Rodoč bb, a čiji je utemeljitelj fizička osoba Niko Dodig, na temelju rješenja službe društvenih djelatnosti i гospodarstva, Gradska općina Mostar-jugozapad, Grad Mostar број:01-IV-4-22-130/03.

2. Pravni temelj i oblik koncentracije

Pravni temelj namjeravane koncentracije је Pismo namjere, потписано дана 10.12.2012. године u Banjoj Luci, između fizičke osobe Nike Dodiga kao продавца i гospodарског subjekta "Nestro Petrol" kao kupca. Pismom namjere se izražava namjera kupovine tj. prodaje benzinske crpke u vlasništvu fizičke osobe Nike Dodiga, upisane u земљишнокнjižni uložak број: 17 LO SP RODOČ, 88000 Mostar, te sklapanje kupoprodajnog ugovora nakon доношења rješenja Konkurenčijskog вijeća o predmetnoj koncentraciji.

Pravni temelj koncentracije је стjecanje kontrole једног гospodарског subjekata nad другим гospodарским subjektom kupovinom većine akcija ili udjela u temeljnou kapitalu, u smislu članka 12. stavak (1) тоčka b) под 1) Zakona.

3. Obveza priјаве koncentracije

Obveza пријаве koncentracije гospodarskih subjekata, u smislu članka 14. stavak (1) тоčke a) i b) Zakona, постоји ако ukupni godišnji prihodi učesnika koncentracije ostvareni prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznose 100.000.000,00 KM, по završном računu u godini koja je prethodila predmetnoj koncentraciji, i da ukupan prihod svakog od najmanje два гospodarska subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM, или ако је zajedničko tržišno učešće učesnika koncentracije на mjerodavnom tržištu veće od 40,0%.

Ukupni ostvareni godišnji prihodi гospodarskih subjekata učesnika predmetne koncentracije на dan 31.12.2011. године iznosili су:

¹ Закљуčак објављен у "Слуžbenом гласнику БиХ", број 17/13

² (..)** podaci представљају poslovnu тајну u smislu članka 38. Zakona o konkurenцији

Tablica 1.

Учесници:	BiH
NESTO PETROL	(..)** ¹ KM
Benzinska crpka Radoč Mostar	*(..)**KM

Izvor: podaci iz Prijave

* prihod gospodarskog subjekta "Circle International", zakupca koji trenutno obavlja djelatnost na predmetnoj benzinskoj crpki

Konkurenčijsko vijeće je utvrdilo (Tablica 1.) da gospodarski subjekt "Nestro Petrol" i benzinska crpka Radoč Mostar nisu ostvarili ukupan prihod od po 8 mil. KM, te ne podliježu obvezi prijave koncentracije.

4. Mjerodavno tržište koncentracije

Mjerodavno tržište koncentracije, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Člankom 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvativim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene.

Prema članku 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvata cijelokupnu ili dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište znatno razlikuje od uvjeta tržišne konkurenциje na susjednim zemljopisnim tržištima.

Na temelju navedenoga, kao mjerodavno tržište proizvoda odredena je trgovina na malo motornim gorivima i mazivima i distribucija i prodaja plinovitih goriva distributivnom mrežom, dok je za mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu određen teritorij Bosne i Hercegovine.

5. Analiza mjerodavnog tržišta

Tržišni udjeli učesnika koncentracije i njihovih konkurenata određeni prema broju benzinskih crpki na mjerodavnom tržištu u 2011. godini su sljedeći:

Tablica 2.

Red. br.	Naziv gospodarskog subjekta	Broj benzinskih crpki	Tržišni udjel %
01.	Energopetrol d.d. Sarajevo	65	(..)** ²
02.	HOLDINA d.o.o. Sarajevo	45	(..)**
03.	Petrol BiH Oil Co d.o.o. Sarajevo	37	(..)**
04.	NIS PETROL d.o.o. Banja Luka*	34	(..)**
05.	Nešković d.o.o. Bijeljina	15	(..)**
06.	Krajina Petrol a.d. Banja Luka	14	(..)**
07.	Hifa Oil d.o.o. Tešanj	14	(..)**
08.	Nestro Petrol a.d. Banja Luka	88	(..)**
	Ostali	796	(..)**
	Ukupno (04+08)	122	(..)**
	Ukupno:	1108	100,00

Izvor: Podaci iz Prijave i podaci Konkurenčijskog vijeća

*NIS PETROL BiH je posredno u vlasništvu gospodarskog subjekta Gasprom, čiji je većinski vlasnik Ruska Federacija.

¹ (...)** podaci predstavljaju poslovnu tajnu u smislu članka 38. Zakona o konkurenčiji

² (...)** podaci predstavljaju poslovnu tajnu u smislu članka 38. Zakona o konkurenčiji

Prema podacima (Tablica 2.) gospodarski subjekt "Nestro Petrol" je u 2011. godini na mjerodavnom tržištu imao tržišni udjel od (...)** % s poslovanjem na 88 benzinskih crpki.

6. Ocjena predmetne prijave

Analizom navedenih podataka, utvrđeno je da učesnici predmetne koncentracije ne ispunjavaju uvjete iz članka 14. stavak (1) točka b) Zakona, jer ukupan prihod benzinske crpke Radoč Mostar ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi manje od 8.000.000,00 KM (Tablica 1.), a zajednički tržišni udjel učesnika koncentracije na mjerodavnom tržištu nije veći od 40,0%.

Na temelju naprijed navedenog, utvrđeno je da gospodarski subjekt "Nestro Petrol" nije bio obvezan podnijeti prijavu koncentracije.

Slijedom navedenog, Konkurenčijsko vijeće je odlučilo kao u izreci ovog Zaključka.

7. Administrativna pristojba

Podnositelj prijave je na ovaj Zaključak, sukladno članku 2. tarifni broj 108. točka c) Odluke o administrativnim pristojbama u svezi s procesnim radnjama pred Konkurenčijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11), je dužan platiti administrativnu pristojbu u ukupnom iznosu od 1.000,00 KM, u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

8. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Zaključka nije dozvoljen priziv.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objave ovog Zaključka.

Broj 03-26-1-024-3-II/12

13. veljače 2013. godine

Sarajevo

Predsjednik
Gordana Živković, v. r.

УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

465

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 7/12, рjeшавајући захтјев Суда Босне и Херцеговине (судије Шахбаза Цихановића), на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 59 став 2 алинеја 2, члана 61 ст. 1 и 2 и члана 63 став 4 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

Валерија Галић, предсједница

Миодраг Симовић, потпредсједник

Tudor Pantiru, потпредсједник

Сеада Палаџић, потпредсједница

Constance Grawe, суткиња

Мато Тадић, судија

Мирсад Ђеман, судија

Margarita Caca-Nikolovska, суткиња

Златко М. Кнежевић, судија

на сједници одржаној 30. јануара 2013. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ³ МЕРИТУМУ³

Усваја се захтјев Суда Босне и Херцеговине (судије Шахбаза Цихановића) за оцену компатibilnosti Закона о платама и другим накnadama у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07).

³ Одлука објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 17/13

Утврђује се да Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) није у складу са одредбама члана I/2 Устава Босне и Херцеговине и одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, јер не садржи одредбе у погледу накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 63 став 4 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, најкасније у року од шест мјесеци од дана достављања ове одлуке, усклади Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) у погледу накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота са одредбама члана I/2 Устава Босне и Херцеговине и одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 74 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року из претходног става, обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлuku објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Суд Босне и Херцеговине (судија Шахбаз Чихановић; у даљњем тексту: подносилац захтјева), у предмету поводом тужби тужилаца за исплату накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота, који се води у Суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Суд БиХ) под бројем C1 3 П 008980 12 П од 29. априла 2012. године, поднио је 30. априла 2012. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцену компатибилности Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) са одредбама чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Такође, сматра да је наведени закон у супротности са следећим међународним инструментима: Основни принципи УН-а о независности судова из новембра 1995. године, Препорука 94 (12) Одбора министара Савјета Европе од 13. октобра 1994. године, закључак под тачком 4 мултилатералног састанка представница чланица Савјета Европе о гаранцијама независности судства, Будимпешта, мај 1998. године, Европска повеља о законима за судије, 1998, Општа повеља судија из Taipeia (Тајван), новембар 1999. године, Закон о забрани дискриминације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 59/09).

забрани дискриминације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 59/09).

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 став 1 Правила Уставног суда, од Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Парламентарна скупштина БиХ) затражено је 9. маја 2012. године да достави одговор на захтјев.

3. Представнички дом и Дом народа Парламентарне скупштине БиХ су 6. и 21. јуна 2012. године доставили одговоре на захтјев.

4. На основу члана 26 став 2 Правила Уставног суда, одговори на захтјев достављени су подносиоцу захтјева 19. јуна и 5. јула 2012. године.

III. Захтјев

a) Наводи из захтјева

5. Подносилац захтјева тражи од Уставног суда оцјену компатибилности Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) са одредбама чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Такође, сматра да је наведени закон у супротности са следећим међународним инструментима: Основни принципи УН-а о независности судова из новембра 1995. године, Препорука 94 (12) Одбора министара Савјета Европе од 13. октобра 1994. године, закључак под тачком 4 мултилатералног састанка представница чланица Савјета Европе о гаранцијама независности судства, Будимпешта, мај 1998. године, Европска повеља о законима за судије, 1998, Општа повеља судија из Taipeia (Тајван), новембар 1999. године, Закон о забрани дискриминације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 59/09).

6. Подносилац захтјева је навео да је у Суду БиХ покренут парнични поступак поводом тужби 98 тужилаца-судија и осталих запосленика тог суда ради заштите од дискриминације у радним односима и исплате накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота, в. сп. 799.500,00 КМ. Истакнуто је да је у тужби наведено да су плате и друге накнаде које немају карактер плате и одређена материјална права свих тужилаца регулисани Законом о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 90/05), који је ступио на снагу 1. јануара 2006. године и од тада није мијењан. Наведеним законом није одређено право тужилаца на накнаду за исхрану у току радног времена (топли оброк), накнада за превоз на посао и са посла и накнада за одвојени живот, иако су ове накнаде једно од основних стечених права свих запосленика, било у приватном, било у јавном сектору, на било ком нивоу територијално-политичких јединица у Босни и Херцеговини. Насупрот томе, предметне накнаде су предвиђене Општим колективним уговором за подручје Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ" бр. 54/05 и 62/08) којим се уређују права и обавезе свих послодаваца и запосленика и који важи за све послодавце без обзира на структуру капитала, органе управе и службе за управу, полицију, јавне установе и друге правне субјекте. Такође, Општим колективним уговором за подручје Републике Српске ("Службени гласник РС" број 40/10) прописано је да послодавац раднику исплаћује наведене накнаде.

7. Даље је подносилац захтјева навео да на нивоу Босне и Херцеговине, у складу са Законом о платама и накнадама у

институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 50/08, 35/09 и 75/09), државни службеници, намјештеници, избрани званичници и сви остали запосленици уживају сва набројана права из радних односа. У смислу наведеног, судије, тужиоци и друго стручно особље запослено у правосудним институцијама Босне и Херцеговине су једина категорија запосленика на територији Босне и Херцеговине која нема право на накнаде за превоз на посао и са посла, исхрану у току радног времена или право да им се исплати накнада за одвојени живот од породице, што представља дискриминацију која се не може оправдати било каквим "објективним и разумним" поступањем законодавца. Истакнуто је да су тужиоци становишта да се редуцирањем обима накнада из радног односа на свега три у односу на девет колико их уживају сви остали запосленици у Босни и Херцеговини носиоци правосудних функција дискриминисани у односу на запослене у законодавној и извршиној власти, као и у односу на изабране званичнике, државне службенике и намјештенике. Наведеним поступањем законодавне власти крије се принцип поделе власти, а уколико судска власт није доволно финансирана или је финансирана зависно од воље друге власти, утолико је независност и дјелотворност судске власти мања а материјални статус судија не само да није заштићен од неповољних економских кретања него је у потпуности зависан од извршне и законодавне власти, што је супротно међународним стандардима.

8. Имајући у виду наведено, тужиоци сматрају да је Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине у супротности са међународним принципима садржаним у сљедећим документима: Основни принципи УН-а о независности судова из новембра 1995. године, Препорука 94 (12) Одбора министара Савјета Европе од 13. октобра 1994. године, закључак под тачком 4 мултилатералног састанка представница чланица Савјета Европе о гаранцијама независности судства, Будимпешта, мај 1998. године, Европска повеља о законима за судије, Strasbourg 1998, те Општа повеља судија из Тайпеја (Тајван), новембар 1999. године. Према тим документима, сврха свих посебности материје судијских плата је снажно и ефикасно обезбеђење судијске независности и аутономије судства, затим обезбеђење ефикасног обављања судијске дужности, заштита достојанства, интегритета и материјалне независности судија, обезбеђење објективне непоткупљивости судија у очима странака и опште јавности, из чега неспорно произилази да су тужиоци непосредно дискриминисани по основу избора занимања и радног мјеста, што је изричito забрањено одредбама члана 2 став 2, у вези са чланом 6 став 1а) Закона о забрани дискриминације ("Службени гласник БиХ" број 59/09).

9. Према мишљењу подносиоца захтјева, наведени међународни стандарди полазе од специфичности судијске службе и без разлике прописују и закључују да је разумна сврха свих посебности материје судијских плата снажно и ефикасно обезбеђење судијске независности и аутономије судства у систему поделе власти у цјелини, затим обезбеђење ефикасног вршења судијске дужности, заштита достојанства, интегритета и материјалне независности судија, обезбеђење објективне непоткупљивости судија у очима странака и јавности уопште.

10. Подносилац захтјева подсећа и на Пресуду Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд ФБиХ) број У-28/11 од 24. јануара 2012. године којом је утврђено да Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у ФБиХ у дијелу који се

односи на накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника није у сагласности са Уставом ФБиХ. Наведеном одлуком наложено је Парламенту ФБиХ да у року од шест мјесеци од дана објављивања пресуде у "Службеним новинама ФБиХ" допуни закон из тачке 1 ове пресуде поштујући уставни принцип једнакости пред законом и регулише, као и осталим буџетским корисницима, права судија, тужилаца и стручних сарадника на накнаду за трошкове исхране, накнаду трошкова превоза на посао и са посла, накнаду за прековремени рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника, накнаду због болести или повреде, накнаду трошкова за случај смрти, тешке болести или инвалидности, накнаду за породиљски допуст и на отпремину приликом одласка у пензију. Одбијен је дио захтјева за утврђивање накнада за одвојени живот, за трошкове селидбе и за јубиларну награду. Одређено је да у случају да Парламент ФБиХ не поступи према налогу Уставног суда ФБиХ и у остављеном року не изврши допуну закона из тачке 1 изреке ове пресуде, право на наведене накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника ће бити рjeшавано одговарајућом примјеном прописа којим су уређене накнаде изабраних званичника, носиоца извршних функција и савјетника у органима законодавне и извршне власти у ФБиХ, државних службеника и намјештеника у органима државне службе ФБиХ, правоборанилаца, службеника судске полиције и затворских полицијаца – стражара у казнено-поправним заводима ФБиХ.

6) Одговор на захтјев

11. У свом одговору Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ је навео да Уставноправна комисија тог дома након расправе са два гласа "за", два гласа "против" и три гласа "уздржан" није подржала предметни захтјев.

12. Дом народа је у свом одговору навео да је Уставноправна комисија тог дома након расправе са једним гласом "за", два гласа "против" и једним гласом "уздржан" одлучила да не подржи предметни захтјев.

IV. Релевантни прописи

13. **Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине** ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Оквир Закона

Овим законом утврђују се плате, накнаде и одређена материјална права судија и тужилаца и одређених категорија стручног особља у правосудним институцијама на нивоу Босне и Херцеговине.

Члан 3.

Основна мјесечна плата судија Суда Босне и Херцеговине

Основна мјесечна плата судија износи:

а) За судије Суда Босне и Херцеговине: 3.800 КМ.

б) За шефове одјељења Суда Босне и Херцеговине: 4.000 КМ.

ц) За предсједнике Суда Босне и Херцеговине: 4.400 КМ.

Члан 4.

Основна мјесечна плата тужилаца Тужилаштва Босне и Херцеговине

Основна мјесечна плата тужилаца износи:

а) За тужиоце Тужилаштва Босне и Херцеговине: 3.800 КМ.

б) За шефове одјељења Тужилаштва Босне и Херцеговине: 4.000 КМ.

ц) За главног тужиоца Тужилаштва Босне и Херцеговине: 4.400 КМ.

Члан 5.

Додатак на радни стаж

Основна мјесечна плата сваког судије и тужиоца из члана 2. односно 3. и 4. овог Закона повећава се за 0,5% за сваку пуну годину радног стажа, највише до 40 година.

Члан 8.

Плаћени годишњи одмор и одсуство за задовољавање вјерских потреба

1. Судије и тужиоци имају право на плаћени годишњи одмор у трајању од 30 радних дана.

3. Сви судије и тужиоци имају право на нето накнаду за годишњи одмор у износу од 50% основне мјесечне плате из тачке а) члана 2. овог Закона.

Члан 11.

Накнада приликом одласка у пензију

Судије и тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату као накнаду приликом одласка у пензију, као што је то прописано у члану 2. односно 3. и 4. овог Закона.

Члан 14.

Накнада за путне трошкове

Високи судски и тужилачки савјет у сарадњи са Министарством правде Босне и Херцеговине доноси прописе у вези са околностима под којим судија односно тужилац има право на накнаду за путне трошкове настале током обављања службених дужности (дневнице, превоз и смјештај) и износу те накнаде. [...]

Члан 16.

Накнада за упућивање на други суд са или без пристанка судије

У случају упућивања судије да врши дужност судије у другом суду у складу са чланом 50. или 51. Закона о Високом судском и тужилачком савјету, тај судија има право на накнаду за трошкове у складу са одредбама које донесе Високи судски и тужилачки савјет у сарадњи са Министарством правде Босне и Херцеговине.

14. Закон о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 и 50/12) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

(Појмови)

Појмови коришћени у овом закону имају сљедеће значење:

а) **институција Босне и Херцеговине**, у смислу овог закона, подразумијева буџетског корисника који се финансира из буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине, у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине;

Члан 30.

(Врсте накнада)

(1) Овим законом утврђују се сљедеће накнаде за:

- а) годишњи одмор и плаћено одсуство;
- б) исхрану у току рада;
- ц) регрес за годишњи одмор;
- д) боловање;
- е) породиљско одсуство;
- ф) прековремени рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника;
- г) право на трошкове смјештаја, накнада за одвојени живот и накнада за привремено распоређивање;
- х) обављање послова другог радног мјеста;

и) рад у управним одборима, надзорним и другим радним тијелима;

ј) службено путовање;

к) превоз на посао и превоз с поса;

л) случај тешке повреде на раду запосленог, тешке болести и инвалидности запосленог или члана његове у же породице и смрти члана у же породице запосленог;

м) случај смрти запосленог;

н) образовање и стручно усавршавање;

о) јубиларне награде;

п) отпремину за одлазак у пензију;

р) случај прекобројности;

с) вријеме продужења радноправног статуса изабраних лица и именованих функционера.

[...]

15. **Magna charta судија (Основни принципи)**,

Консултативни савјет европских судија Савјета Европе (CCJE), Strasbourg, новембар 2010. године, у релевантном дијелу гласи:

Владавина права и права

1. Судство је једна од три гране власти у свакој демократској држави. Његова мисија је да гарантује постојање владавине права и, стога, да обезбиједи правилну примјену закона на непристрасан, правичан и ефикасан начин.

Независност судства

2. Независност и самосталност судства су основни предуслови за функционисање правосуђа.

3. Судска независност треба да буде статутарна, функционална и финансијска. Она ће бити гарантована у погледу других власти у држави, онима који траже правду, другим судијама и друштву уопште, средствима националних правила на највишем нивоу. Држава и сваки судија појединачно су одговорни за унапређење и заштиту судске независности.

4. Независност судства ће бити гарантована у погледу судске активности а посебно у погледу регрутовања, именовања до година за пензионисање, унапређења, неуклањања са функције, обука, судијског имунитета, дисциплине, награда и финансирања судства.

Гаранције независности

7. Након консултација са судством, држава ће обезбиједити људске, материјалне и финансијске ресурсе, неопходне за правилно функционисање судског система. Да би се избегао незаконити утицај, судије ће примати адекватну накнаду и биће им обезбиједена адекватна пензијска шема, која ће се утврдити законом.

Међународни судови

23. Ова начела ће се примјењивати *mutatis mutandis* на судије свих европских и међународних судова.

16. **Европска повеља о закону за судије, 1998. година**, у релевантном дијелу гласи:

1. Општа начела

1.1. Закон за судије има за циљ да обезбиједи стручност, независност и непристрасност, коју свако лице оправдано очекује од судова и сваког судије којем је повјерена заштита његових права. Ово искључује сваку одредбу и сваки поступак који би водио умањену повјерења у такву стручност, независност и непристрасност. Ову Повељу чине одредбе које на најбољи начин могу гарантовати постизање ових циљева. Њене одредбе имају за циљ да повећају степен гаранција у различитим европским државама. Оне не могу послужити као оправдање за измену националних закона у намјери умањења већ постигнутог нивоа гаранција у дотичним државама.

V. Допустивост

17. При испитивању допустивости захтјева, Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине.

Члан VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине гласи:

ч) Уставни суд има надлежност у питањима која му упутили који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој вљањности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине, или у погледу постојања или дјелокруга неког општег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

18. Захтјев за оцјену уставности поднио је Суд БиХ (судија Шахбаз Цихановић), што значи да је захтјев поднијело овлашћено лице из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 5/10 од 26. новембра 2010. године, тачке 7-14, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 37/11). Имајући у виду одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 17 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд сматра да је предметни захтјев допустив зато што га је поднио овлашћени субјекат, те да не постоји ниједан формални разлог из члана 17 став 1 Правила Уставног суда због ког захтјев не би био допустив.

VI. Меритум

19. Подносилац захтјева је затражио оцјену компатибилности Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине са одредбама чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Такође је затражио оцјену компатибилности са слједећим међународним инструментима: Основни принципи УН-а о независности судова из новембра 1995. године, Препорука 94 (12) Одбора министара Савјета Европе од 13. октобра 1994. године, закључак под тачком 4 мултилатералног састанка представница чланица Савјета Европе о гаранцијама независности судства, Будимпешта, мај 1998. године, Европска повеља о законима за судије, 1998, Општа повеља судија из Тајреја (Тајван), новембар 1999. године и Закон о забрани дискриминације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 59/09).

Члан I/2 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

Члан II/4 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уживање права и слобода, предвиђених овим чланом или међународним споразумима наведеним у Анексу I овог Устава, обезбеђено је свим лицима у Босни и Херцеговини без дискриминације по било којој основи као што су пол, раса, боја, језик, вјериоисповјест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло или повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

Члан 14 Европске конвенције гласи:

Уживање права и слобода предвиђених овом конвенцијом обезбеђује се без дискриминације по било којој основи, као што су пол, раса, боја коже, језик, вјериоисповјест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, веза с неком националном мањином, имовно стање, рођење или други статус.

Члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију гласи:

Члан 1

Општа забрана дискриминације

1. Уживање свих права одређених законом обезбиједиће се без дискриминације на било ком основу као што је пол, раса, боја коже, језик, вјера, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, пропадност националној мањини, имовина, рођење или други статус.

2. Никога не смију да дискриминшу јавни органи на било ком основу, како је и наведено у ставу 1.

20. Међународни пакт о грађанским и политичким правима од 16. децембра 1966. године у релевантном дијелу гласи:

Члан 26.

Сва су лица једнака пред законом и имају право без икакве дискриминације на подједнаку заштиту закона. У том смислу, закон мора да забрањује сваку дискриминацију и да обезбиједи свим лицима подједнаку и успјешну заштиту против сваке дискриминације, нарочито у погледу расе, боје, спола, језика, политичког или другог убеђења, националног или социјалног поријекла, имовног стања, рођења или сваког другог стања.

21. Уставни суд запажа да подносилац захтјева тражи оцјену да ли су судије, тужиоци и остали запосленици у Суду БиХ дискриминисани због непостојања релевантних одредби у Закону о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине којима би се регулисало питање накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота. С тим у вези, подносилац захтјева упућује на запосленike у извршној и законодавној власти који уживају право на ове накнаде. Сем наведеног, подносилац захтјева указује и на Пресуду Уставног суда ФБиХ број У-28/11 од 24. јануара 2012. године, према којој судије, тужиоци и стручни сарадници на "федералном нивоу" имају право на накнаду трошкова превоза и топлог оброка. Дакле, подносилац захтјева указује на озбиљно кршење уставног права на недискриминацију из члана II/4 Устава БиХ, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

22. Сем поменутих навода о дискриминацији, подносилац захтјева тражи оцјену и да ли спорни закон због непостојања релевантних одредби којима би се регулисало питање накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота крши и принцип независности правосуђа који је саставни дио принципа владавине права, проглашен у члану I/2 Устава Босне и Херцеговине.

23. С обзиром на наведено, Уставни суд ће у овој одлуци испитати компатибилност Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине у односу на принцип независности правосуђа и у односу на дискриминацију.

а) Наводи у односу на принцип независности правосуђа

24. Уставни суд ће као прво испитати да ли спорни закон непрописивањем поменутих накнада задире у принцип независности правосуђа, који је саставни дио принципа владавине права проглашен у члану I/2 Устава Босне и Херцеговине.

25. Да би то испитао, Уставни суд ће утврдити шта је био *ratio* спорног закона. С тим у вези, Уставни суд подсећа на то да је Босна и Херцеговина држава са сложеним државним уређењем. Резултат тако сложеног државног уређења су и различита законска рјешења, како на истом

нивоу власти, тако и на различитим нивоима власти, која су могућа и у складу са уставном организацијом Босне и Херцеговине. Дакле, у складу са својим надлежностима, законодавац на истим или различитим нивоима власти у Босни и Херцеговини доноси прописе који нужно не морају бити истовjetни. У конкретном случају, Уставни суд запажа да је спорним законом законодавац на "државном нивоу" посебним законом уредио плате и друге накнаде у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине. Дакле, интенција законодавца је била да се питање плате и накнада овим носиоцима правосудних функција уреди посебним законом као *lex specialis*. При томе је важно напоменути да је спорни закон донио Високи представник за БиХ, те да је ступио на снагу 1. јануара 2006. године. Касније га је, у истовjetном тексту, усвојила Парламентарна скупштина БиХ на сједници одржаној 30. марта 2007. године.

26. Уставни суд запажа да је у суштини *ratio* спорног закона објашњен у његовој преамбули. Из преамбуле спорног закона произилази да је законодавац као прво имао у виду "критичну" финансијску ситуацију у судству и тужилаштву на свим нивоима у Босни и Херцеговини, те закључио да је таква ситуација неодржива јер би могла довести до колапса у правосуђу у Босни и Херцеговини. С циљем побољшања наведене ситуације законодавац је узео у обзир став Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 3. децембра 2004. године којим је наглашено да је ефикасан рад правосуђа кључни елемент послијератног опоравка Босне и Херцеговине, а да он зависи од правилног функционисања и одговарајуће награђености правосудних органа. С тим у вези, Управни одбор је изразио и подршку ставу да је потребно хитно извршити ревизију плате у правосуђу да би се обезбиједила одговарајућа расподјела средстава која ће омогућити ефикасан рад правосудног система. Због такве ситуације, а да би се спријечило њено даљње погоршање, Високи представник је замрзнуо плате у ентитетском правосуђу децембра 2004. године и успоставио радну групу коју чине представници министарства правде на нивоу ентитета и Босне и Херцеговине, Правосудне комисије Дистрикта Брчко, Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине као и удружења судија и тужилаца у оба ентитета са задатком да изврши ревизију плате у правосуђу и изради нове законске прописе. Даље је наведено да су прихваћене препоруке радне групе да би плате судија и тужилаца требале бити усклађене између ентитета, да накнаде које су укинули ентитетски парламенти 2003. године не би требало да се поново уведу, да би плате за судије и тужиоце требало да буду умјерено умањене, да би садашње плате требало да остану и даље замрзнуте све док просјечна плата у Босни и Херцеговини не достиже одређени ниво, те да ће, након што поново почну да расту, плате расти у истом проценту као и просјечна плата у Босни и Херцеговини и плата у правосуђу, као и даљње усклађивање између ентитета. Сем наведеног, у обзир је узет и став Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 24. јуна 2005. године којим је изразио забринутост због изазова фискалне одрживости са којим се сучавају власти у БиХ, нарочито на ентитетском нивоу.

27. Дакле, *ratio* законодавца је био да се доношењем спорног закона побољша ситуација у правосуђу у Босни и Херцеговини, те на тај начин обезбијди највиши степен независности и ефикасности правосудног система на нивоу Босне и Херцеговине. Интенција законодавца је била да због законом прописане "одговарајуће награђености правосудних органа", како је то у преамбули спорног закона naveо Управни одбор Савјета за имплементацију мира од 3.

децембра 2004. године, и прихватањем препорука радне групе која је учествовала у ревизији плате у правосуђу, носиоци правосудне функције на нивоу БиХ немају право на накнаду по основу превоза, топлог оброка и одвојеног живота.

28. Да би утврдио да ли је *ratio* спорног закона задовољио принцип независности правосуђа, Уставни суд ће као прво дати осврт на овај врло важан сегмент владавине права. С тим у вези, Уставни суд наглашава да принцип владавине права наведен у члану I/2 Устава БиХ значи да држава Босна и Херцеговина функционише у складу са постојећим законима и прије свега у складу са Уставом Босне и Херцеговине. Ова обавеза се односи једнако на законодавну, извршну и судску власт Босне и Херцеговине. Сем тога, унутрашње уређење Босне и Херцеговине засновано је, између остalog, и на принципу подјеле власти који је битан за концепт владавине права, с нагласком на независност судова пред којима се остварује принцип контроле власти путем права.

29. Уставни суд указује на то да принцип независности правосуђа, мада није експлицитно наведен у Уставу Босне и Херцеговине, представља општи принцип који мора бити поштован јер је неодвојив од принципа владавине права израженог у члану I/2 Устава Босне и Херцеговине. Међутим, принцип владавине права и независност судске власти као његов неодвојив дио, а нарочито принцип подјеле власти, не значи да законодавац не може законима и прописима регулисати питања која су од важности за функционисање државних институција, чак и ако се ради о судовима, али само онако како је то предвиђено и у складу са Уставом БиХ (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 6/06 од 29. марта 2008. године, тачке 22 и 23, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 40/08).

30. Дакле, владавина права почива на два битна обиљежја, а то су једнакост свих пред законом и тродиоба власти. Независност правосуђа је темељ диобе власти, а правосуђе једна од три гране власти у свакој демократској држави. Оно заузима посебно место и значајну улогу у сваком демократском друштву. Уставни суд наглашава да правосуђе није само у једнаком положају са остale две гране власти (извршном и законодавном) већ је посебна грана и због тога што контролише одлуке друге две гране власти. Даље, независност правосуђа је темељ гаранција владавине права, демократије и поштовање људских права. Остварени степен независности правосудног система представља кључни индикатор достигнутог нивоа владавине права у демократском друштву.

31. Правосудни систем има врло важну улогу и у заштити људских права и основних слобода у чemu кључну улогу има и принцип независности судова. Овај принцип је загарантован и одредбом члана 6 Европске конвенције, који захтијева да сваку одлуку мора донијети независни и непристрасни суд успостављен у складу са законом. С тим у вези је и захтјев Европског суда за људска права да суд мора бити независан и од извршне власти и од странака (види Европски суд за људска права, *Ringeisen против Аустрије*, пресуда од 16. јула 1971. године, став 95). Такође, Уставни суд запажа да Основни принципи Уједињених народи о независности правосуђа од 1985. године прописују да држава гарантује независност судства, што ће бити загарантовано уставом или законом земље. Дужност владиних и других институција је да поштују независност судства.

32. Питање независности правосуђа је било и предмет мишљења Европске комисије за демократију кроз право (Венецијанска комисија) о правној сигурности и

независности правосуђа у Босни и Херцеговини од 15. и 16. јуна 2012. године (у даљем тексту: Мишљење). Мишљење је припремљено на захтјев Европске комисије у контексту Структурисаног дијалога Европске уније и Босне и Херцеговине о раду правосуђа. У Мишљењу је истакнуто да је Венецијанска комисија у свом изјештају о владавини права нагласила да принцип правне сигурности има основну улогу у очувању повјерења у правосуђе и владавину права. Постојање правне сигурности (или непостојање) има битан економски утицај, те треба да је промовишу сва три облика државне власти. Она апелује на законодавца да обезбиједи квалитетне законе и остале правне инструменте које усваја. Венецијанска комисија указује на то да правна сигурност налаже извршио власти да је поштује када примјењује те правне инструменте и доноси одлуке, било уопште или у појединим стварима. Такође, судска власт мора да се придржава овог принципа када примјењује правне инструменте на конкретне предмете и када тумачи законске одредбе.

33. У Мишљењу је указано на то да постоје два основна облика независности правосуђа: институционални и индивидуални. Институционална независност правосуђа се односи на питање способности правосуђа да дјелује без притиска осталих органа власти – извршие и законодавне. Институционална независност судства се фокусира на независност судства од осталих грана државне власти (вајска институционална независност). Однос између судова унутар истог правосудног система такође треба узети у обзир (унутрашња институционална независност). Институционална независност се може оцјенити кроз четири критеријума. Један од тих критеријума је и захтјев да судство мора бити независно у финансијским питањима. С тим у вези је истакнуто да правосуђе мора добитиовољна средства за правилно обављање функција и мора имати улогу у одлучивању како се та средства дозначавају. Индивидуална независност односи се на независност коју имају судије као појединци у извршавању својих професионалних дужности. Судије морају бити независни и непристрасни. Ти услови су интегрални дио основног демократског принципа подјеле власти: судија не смије бити подложен политичком утицају, а правосуђе мора увијек бити непристрасно. Наглашено је да индивидуална независност има више аспеката, те да је један од њих и безбједност мандата и финансијска безбједност.

34. Из наведеног произилази да је битан предуслов за независност правосуђа финансијска независност судства уопште, као и финансијска безбједност судије као појединца. С тим у вези, Уставни суд упућује и на Препоруку Савјета министара Савјета Европе земљама чланницама о судијама: независност, учниковитост и одговорности, од 17. новембра 2010. године, у којој је у тачки 11 истакнуто да вајска независност судија није предност нити привилегија додијељена судијама због њихових личних интереса већ интереса владавине права и лица која траже и очекују непристрасну правду. На независност судија треба гледати као на јамство слободе, поштовања људских права и непристрасног спровођења закона. Непристрасност и независност судија су клучне за јамство једнакости странака пред судом. У тачки 33 Препоруке се наводи да свака држава треба да додијели одговарајућа средства, објекте и опрему како би им омогућили дјеловање у складу са стандардима одређеним чланом 6 Европске конвенције.

35. Према томе, Уставни суд указује на то да је неспорно да финансијска независност судства представља важан предуслов за судску независност уопште. Уставни суд примјењује да се судска власт финансира из буџета о ком одлучују друге дјелове власти, законодавна и извршина, а

без учешћа судске власти. С друге стране, недовољна средства и ограничавање финансијских средстава правосуђу могу довести у питање и принцип независности правосуђа. На наведено упућује и *Magna charta* судија у којој се у тачки 4 прописује да ће независност судства бити гарантована и кроз његово финансирање. Такође, Уставни суд запажа да и Основни принципи Уједињених народа о независности правосуђа (УН 1985) утврђују обавезу сваке државе чланице да обезбиједи неопходна средства како би се обезбиједио правилан рад правосуђа.

36. Уставни суд налази да је у уводном дијелу Европске повеље о закону за судије, на коју се позива и подносилац захтјева, указано да је циљ усвајања наведене повеље био унапређење судијске независности, а како би се обезбиједио висок степен владавине права и како би заштита индивидуалних слобода у демократским државама била што дјелотворнија. У наведеној Повељи је наведено сљедеће: "Свјесни потребе да се одредбе које треба да обезбиједе најбоље гаранције стручности, независности и непристрасности судија уврсте у формални документ намијењен свим европским државама. Желећи да закони за судије различитих европских држава узму у обзир ове одредбе како би се на конкретан начин осигурао највиши степен гаранција". Дакле, циљ Повеље је свакако унапређење статуса судија кроз обезбеђење највишег нивоа стручности, независности и непристрасности судија. Из општих принципа Европске повеље произилази да њене одредбе не могу послужити као оправдање за измјену националних закона у намјери умањења већ постигнутог нивоа гаранција у дотичним државама.

37. Разматрајући предметни захтјев у контексту свега наведеног, Уставни суд примјењује да је законодавна власт спорним законом онемогућила судијама, тужиоцима и осталим запосленицима у Суду БиХ право на накнаде на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота. При томе, Уставни суд наглашава да је материјални основ уједно и основ очувања независности правосуђа, на што упућују бројни међународни документи. Према Мишљењу Уставног суда, онемогућавањем права судија, тужиоца и осталих запосленика у Суду БиХ на уживање поменутих накнада, у ситуацији непостојања самосталних судских и тужилачких буџета, законодавна власт утиче на структуру материјалне основе и накнада, а тиме утиче и на улогу правосуђа које оно има у сваком демократском друштву. Такође, Уставни суд наглашава да је принцип независности правосуђа темељ за развој сваке земље, те да нема демократског друштва и владавине права без независног правосуђа. За сваку демократску државу модернизација и ефикасност правосуђа би требало да представљају приоритет. Необезбеђење спорних накнада представља очигледну регресију у гарантовању појединачне независности судија и тужилаца и слабљење улоге коју има правосуђе које служи грађанима и чију позицију, посебно у овим временима, треба ојачати а не ослабити. Дакле, од велике је важности да се не дозволи маргинализовање правосуђа на било који начин. Уставни суд посебно скреће пажњу на потребу да се носиоцима правосудних функција обезбиједи накнада за одвојени живот, а како би се задовољио принцип одговарајуће територијалне и националне заступљености судија и тужилаца у правосудним институцијама. Наиме, према Мишљењу Уставног суда, имајући у виду друштвено-политичко уређење Босне и Херцеговине, те ратна дешавања која су, између остalog, имала за посљедицу промјену структуре становништва у Босни и Херцеговини, унутрашњу миграцију, постоји потреба да се у правосудним институцијама обезбиједи одговарајућа територијална заступљеност

конститутивних народа и Осталих. Према томе, прописивање наведене накнаде води ка обезбеђењу одговарајуће територијалне заступљености конститутивних народа и Осталих у правосуђу, што, према мишљењу Уставног суда, јача повјерење и углед правосуђа у очима јавности, односно грађана Босне и Херцеговине. Наведено је, према мишљењу Уставног суда, у складу са одредбом члана 43 став 2 Закона о високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 25/04, 93/05, 32/07, 48/07 и 15/08), којом су прописани критеријуми за именовање судија и тужилаца. Том одредбом је прописано да Савјет примјењује одговарајуће уставне одредбе којим се уређују једнака права и заступљеност конститутивних народа и Осталих.

38. Према томе, Уставни суд сматра да непрописивањем накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота судијама, тужиоцима и осталим запосленицима у Суду БиХ у Закону о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине законодавна власт задире у принцип независности правосуђа као гаранта владавине права. Стога, произилази да је спорни закон у супротности са принципом независности правосуђа као гаранта владавине права који је садржан у члану I/2 Устава Босне и Херцеговине.

39. На основу свега наведеног, Уставни суд закључује да Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине због непрописивања права судијама, тужиоцима и осталим запосленицима у Суду БиХ на накнаде на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота није у складу са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине.

6) Наводи у односу на дискриминацију

40. У даљњем тексту одлуке Уставни суд ће испитати компатибилност спорног закона у односу на дискриминацију. Подносилац захтјева тражи оцјену да ли су због непостојања релевантних одредби у Закону о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине, којима би се регулисало питање накнада на име трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота, судије, тужиоци и остали запосленици у Суду БиХ дискриминисани. При томе, подносилац захтјева указује на могуће кршење уставног права на недискриминацију из члана II/4 Устава БиХ, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

41. Испитујући наведено, Уставни суд наглашава да члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију садржи општи принцип забране дискриминације и гарантује уживање свих права одређених законом без дискриминације на било ком основу као што су пол, раса, боја коже, језик, вјера, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, припадност националној мањини, имовина, рођење или други статус. Даље, одредба Протокола број 12 уз Европску конвенцију подразумијева и да јавни органи никога не могу дискриминисати према било ком основу, дакле основни принцип недискриминације је проширен и на домаће законе, а не само на права гарантована Европском конвенцијом, како то предвиђа члан 14 Европске конвенције.

42. Примјењујући наведене принципе на конкретан случај, Уставни суд подсећа на то да, према пракси Европског суда за људска права, дискриминација наступа ако се лице или група лица који се налазе у аналогној ситуацији различито третирају на основу пола, расе, боје, језика, вјере (...) у погледу уживања права из Европске конвенције, а не постоји објективно и разумно оправдање за такав третман или употребу средстава наспрам жељеног циља који нису у

пропорционалном односу (види Европски суд за људска права, *Белгијски језички случај*, пресуда од 9. фебруара 1967. године, серија А, број 6, став 10). При томе је неважно да ли је дискриминација постъпница различног законског третмана или примјене самог закона (види Европски суд за људска права, *Ирска против Велике Британије*, пресуда од 18. јануара 1978. године, серија А, број 25, став 226).

43. Такође, Уставни суд подсећа на то да свако различито поступање не подразумијева и дискриминацију уколико за такво разликовање постоји разумно и објективно оправдање. С тим у вези, Европски суд је у неколико својих пресуда истакао да високе стране уговорнице уживају извесно "унутрашње поље слободне процијене" код процјењивања о томе постоје ли или не постоје разлике у иначе сличним ситуацијама којима би се могао оправдати различит законски третман (види Европски суд за људска права, *Белгијски језички случај*, пресуда од 23. јула 1968. године, серија А, број 6, страница 35, став 10; *Национални савез белгијских полицијаца*, пресуда од 27. октобра 1975. године, серија А, број 19, страница 47, став 20, стр. 47, као и странице 21 и 22, став 49; *Шведски синдикат возача*, пресуда од 6. фебруара 1976. године, серија А, број 20, страница 17, став 72; *Ирска против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 18. јануара 1978. године, серија А, број 25, страница 87, став 229). Ширина унутрашњег поља слободне процијене разликује се од случаја до случаја, у зависности од суштине спора и историјата цијelog случаја. У том смислу, један од релевантних чинилаца могло би да буде постојање или непостојање заједничког основа између закона држава-уговорница (види, *mutatis mutandis*, *The Sunday Times*, пресуда од 26. априла 1979. године, серија А, број 30, страница 36, став 59).

44. Ову широку дискрецију процијене Европски суд објашњава ставом да су "због њиховог непосредног познавања матичног друштва и његових потреба, домаће власти, у принципу, у бољем положају да разлуче шта је 'у јавном интересу' него међународни судија". Европски суд закључује да ће "поштовати став законодавца о томе шта је 'у јавном интересу' уколико тај став није очигледно без разумног основа" (види Европски суд за људска права, *James и др. против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 21. фебруара 1986. године, серија А, број 98, тачка 46).

45. Дакле, да би различит третман био објективно и разумно оправдан, морају бити испуњена два услова: а) принцип различног третмана се може примјенити у сврху постизања легитимног циља и б) мора постојати разуман однос пропорционалности између примјењених средстава и циља чијем се остварењу тежи.

46. Међутим, Уставни суд мора прије свега утврдiti "оштећена лица", тј. групу људи за коју подносилац захтјева сматра да су им угрожена права на основу спорног закона, а затим одговорити на питање да ли постоји различит третман.

47. Уставни суд запажа да су "оштећена лица" тужиоци, судије и остали запосленици Суда БиХ. Подносилац захтјева тражи оцјену да ли су наведене категорије дискриминисане у односу на запосленike у законодавној и извршној власти, као и у односу на изабране званичнике, државне службенике и намјештенике који уживају право на накнаду трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота. Сем наведеног, подносилац захтјева указује и на Пресуду Уставног суда ФБиХ број У-28/11 од 24. јануара 2012. године, према којој судије, тужиоци и стручни сарадници на "федералном нивоу" имају право на накнаду трошкова превоза и топлог оброка. Из наведеног произилази да подносилац захтјева сматра да су носиоци правосудних функција на "државном нивоу" дискриминисани и у односу на судије, тужиоце и стручне

сараднике на "федералном нивоу" када су у питању наведене накнаде.

48. На основу наведеног, према мишљењу Уставног суда, "оштећена лица" чија су права угрожена спорним законом су тужиоци, судије и остали запосленици Суда БиХ.

49. С обзиром на то да је утврдио категорију "оштећених лица", даље се за Уставни суд поставља питање да ли постоји различит третман ове категорије "оштећених лица" у односу на друга лица која се налазе у аналогној ситуацији, односно уколико такав различити третман постоји, да ли за њега постоји објективно и разумно оправдање.

50. Уставни суд је већ у овој одлуци утврдио шта је био *ratio* законодавца приликом доношења спорног закона. Наиме, *ratio* законодавца је био да се доношењем спорног закона побољша ситуација у правосуђу у Босни и Херцеговини, те на тај начин обезбиједи највиши степен независности и ефикасности правосудног система на нивоу Босне и Херцеговине. Интенција законодавца је била да због законом прописане "одговарајуће награђености правосудних органа" носиоци правосудне функције на нивоу БиХ немају право на накнаду по основу превоза, топлог оброка и одвојеног живота.

51. На основу наведеног, Уставни суд налази да је принцип различитог третmana служио легитимном циљу. Међутим, за Уставни суд се поставља питање да ли постоји разуман однос пропорционалности између примијењених средстава и циља чијем остварењу се тежи. Одговарајући на ово питање, Уставни суд подсећа на то да је спорни закон ступио на снагу 1. јануара 2006. године, те да од тада није мијењан. Такође, наведени закон од 2006. године није на било који начин усклађиван у смислу економско-финансијских кретања у земљи.

52. Уставни суд запажа да судије и тужиоци и одређене категорије стручног особља у правосудним институцијама на нивоу Босне и Херцеговине из оспореног закона немају истоврсне накнаде као изабрани званичници, државни службеници, намјештеници и остали запослени у законодавној и извршној власти на нивоу Босне и Херцеговине. Питање ових накнада у осталим институцијама Босне и Херцеговине регулисано је Законом о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 и 50/12). Уставни суд наглашава специфичност и друштвени значај наведених категорија из оспореног закона за сваку државу која почива на демократским принципима. Законодавац мора имати на уму да се њихов независни положај не може поредити са било којим другим категоријама. Уставни суд поново подсећа и на *Magna charta* судија, којом се држава обавезује да ће обезбиједити људске, материјалне и финансијске ресурсе како би се обезбиједила независност правосуђа.

53. Уставни суд не може у спорном закону пронаћи оправдање за различито поступање у погледу структуре примања корисника државног буџета, посебно имајући у виду да је правосуђе специфична категорија корисника буџета као и да је спорни закон донесен прије седам година и од тада није никада мијењан нити усклађиван са потребама у смислу економско-финансијске ситуације у земљи. Према томе, Уставни суд сматра да не постоји разуман однос пропорционалности између примијењених средстава и циља чијем остварењу се тежило доношењем спорног закона. Штавише, може се закључити да непрописивање ових накнада у спорном закону за ову категорију буџетских корисника представља дискриминацију будући да крши уставни принцип једнакости из одредбе члана II/4 Устава Босне и Херцеговине. При томе, Уставни суд поштује

дискреционо право законодавца да уреди поједине области на начин како сматра да је то најприкладније. У том смислу, Уставни суд је у Одлуци број У 12/09 исказао да поштује специфичност уставног поретка Босне и Херцеговине, али да се заједнички уставни стандарди комплексних држава – посебно на европском нивоу – морају узети у обзир, а одступања се могу десити једино када постоји довољно оправдање (види Уставни суд, Одлука број У 12/09 од 28. маја 2010. године, тачка 34). Међутим, Уставни суд поново наглашава да примања носилаца правосудних функција морају бити на одговарајућем нивоу како би се обезбиједила ефикасност и независност правосуђа.

54. Дакле, имајући у виду стандарде прописане међународним инструментима, на које се позива подносилац захтјева, а који се тичу статуса судија и имају интенцију да се правосудни систем доведе на највиши ниво, као и чињеницу да Уставни суд у спорном закону није могао наћи разумно и објективно оправдање за различито поступање у погледу структуре примања, нити му је такво оправдање доставио законодавац, овај суд је мишљења да спорни закон није пропорционалан циљу ком се тежило приликом његовог доношења. Такође, није пропорционалан ни са успостављеним европским стандардима у погледу статуса судија.

55. На основу наведеног, Уставни суд закључује да спорни закон није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

56. С обзиром на наведене закључке у погледу дискриминације, Уставни суд неће разматрати наводе подносиоца захтјева о могућој дискриминацији у односу на остale међународне инструменте и Закон о забрани дискриминације Босне и Херцеговине, јер су захтјеви подносиоца захтјева у овој одлуци испитани кроз члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију који садржи општи принцип забране дискриминације.

VII. Закључак

57. Уставни суд закључује да Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) није у складу са одредбама члана I/2 Устава Босне и Херцеговине јер крши принцип независности правосуђа као основне гаранције владавине права.

58. Уставни суд истиче да Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) није у складу са одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

59. На основу члана 61 ст. 1 и 2 и члана 63 став 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

60. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Валерија Галић, с. р.

Hercegovine (sudije Šahbaza Džihanovića), na osnovu člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 59. stav 2. alineja 2, člana 61. st. 1. i 2. i člana 63. stav 4. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 60/05, 64/08 i 51/09), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica
 Miodrag Simović, potpredsjednik
 Tudor Pantiru, potpredsjednik
 Seada Palavrić, potpredsjednica
 Constance Grewe, sutkinja
 Mato Tadić, sudija
 Mirsad Ćeman, sudija
 Margarita Caca-Nikolovska, sutkinja
 Zlatko M. Knežević, sudija
 na sjednici održanoj 30. januara 2013. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU¹

Usvaja se zahtjev **Suda Bosne i Hercegovine (sudije Šahbaza Džihanovića)** za ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07).

Utvrđuje se da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije u skladu sa odredbama člana II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima, jer ne sadrži odredbe u pogledu naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da, u skladu sa članom 63. stav 4. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana dostavljanja ove odluke, uskladi Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) u pogledu naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života sa odredbama člana II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da, u skladu sa članom 74. stav 5. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku iz prethodnog stava, obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Sud Bosne i Hercegovine (sudija Šahbaz Džihanović; u dalnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), u predmetu povodom tužbi tužilaca za isplatu naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života, koji se vodi u Sudu Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Sud BiH) pod brojem S1 3 P 008980 12 P od 29. aprila 2012. godine, podnio je 30. aprila

2012. godine Ustavnom суду Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u dalnjem tekstu: Evropska konvencija), članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima. Takoder, smatra da je navedeni zakon u suprotnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Osnovni principi UN-a o nezavisnosti sudova iz novembra 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Evrope od 13. oktobra 1994. godine, zaključak pod tačkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Evrope o garancijama nezavisnosti sudstva, Budimpešta, maj 1998. godine, Evropska povelja o zakonima za sudije, 1998, Opća povelja sudija iz Taipeia (Tajvan), novembar 1999. godine, Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 22. stav 1. Pravila Ustavnog suda, od Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Parlamentarna skupština BiH) zatraženo je 9. maja 2012. godine da dostavi odgovor na zahtjev.

3. Predstavnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH su 6. i 21. juna 2012. godine dostavili odgovore na zahtjev.

4. Na osnovu člana 26. stav 2. Pravila Ustavnog suda, odgovori na zahtjev dostavljeni su podnosiocu zahtjeva 19. juna i 5. jula 2012. godine.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

5. Podnositelj zahtjeva traži od Ustavnog suda ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima. Takoder, smatra da je navedeni zakon u suprotnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Osnovni principi UN-a o nezavisnosti sudova iz novembra 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Evrope od 13. oktobra 1994. godine, zaključak pod tačkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Evrope o garancijama nezavisnosti sudstva, Budimpešta, maj 1998. godine, Evropska povelja o zakonima za sudije, 1998, Opća povelja sudija iz Taipeia (Tajvan), novembar 1999. godine, Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

6. Podnositelj zahtjeva je naveo da je u Sudu BiH pokrenut parnični postupak povodom tužbi 98 tužilaca-sudija i ostalih zaposlenika tog suda radi zaštite od diskriminacije u radnim odnosima i isplate naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života, v. sp. 799.500,00 KM. Istaknuto je da je u tužbi navedeno da su plaće i druge naknade koje nemaju karakter plaće i određena materijalna prava svih tužilaca regulirani Zakonom o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 90/05), koji je stupio na snagu 1. januara 2006. godine i od tada nije mijenjan. Navedenim zakonom nije određeno pravo tužilaca na naknadu za ishranu u toku radnog vremena (toplji obrok), naknada za prijevoz na posao i sa posla i naknada za odvojeni život, iako su ove naknade jedno

¹ Одлука објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 17/13

од осnovnih стечених права свих зaposlenika, било у privatном, било у јавном сектору, на било којем нивоу територијално-политичких zajedница у Босни и Херцеговини. Насупрот томе, предметне накнаде су предвидене Опćим kolektivnim уговором за подручје Федерације Босне и Херцеговине ("Слуžbene новине Федерације BiH" br. 54/05 i 62/08) којим се уређују права и обавезе свих послодавaca i zaposlenika i koji važi za sve послодавce bez obzira na структуру капитала, organe uprave i službe за управу, полицију, јавне уstanove i druge правне subjekte. Такoder, Općim kolektivnim уговором за подручје Републике Српске ("Слуžbeni glasnik RS" broj 40/10) propisano je da послодавac radniku isplaćuje navedene накнаде.

7. Dalje je podnositac zahtjeva naveo da na nivou Bosne i Херцеговине, u skladu sa Zakonom o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Слуžbeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09 i 75/09), državni službenici, namještenici, izabrani dužnosnici i svi ostali zaposlenici uživaju сва побројана права из радnih односа. У смислу наведеног, судije, tužioци i drugo stručno osoblje zaposлено у прavosudnim institucijama Bosne i Hercegovine su jedina категорија zaposlenika на територији Bosne i Hercegovine koja nema право на накнаде за prijevoz na posao i sa posla, ishranu u toku radnog vremena ili право да им se isplati накнада за odvojeni живот od porodice, što представља diskriminaciju koja se ne može opravdati bilo kakvим "objektivnim i razumnim" postupanjem zakonodavca. Istaknuto je da su tužioци stanovišta da se reduciranjem обима накнадa из раднog odnosa na svega tri u odnosu на devet koliko ih uživaju svi ostali zaposlenici u Bosni и Hercegovini nosioci pravosudnih funkcija diskriminirani u odnosu на zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, kao i u odnosu на izabrane dužnosnike, državne službenike i namještenike. Navedenim postupanjem zakonodavne vlasti krši se princip podjele vlasti, а уколико sudska vlast nije dovoljno finansirana ili je finansirana zavisno od volje друге vlasti, utolikо je nezavisnost i djelotvornost sudske vlasti manja a materijalni status sudija ne samo da nije zaštićen od nepovoljnih ekonomskih kretanja nego je u potpunosti zavisan od izvršne i zakonodavne vlasti, što je suprotno međunarodnim standardima.

8. Imajući u vidu navedeno, tužioци smatraju da je Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama на nivou Bosne i Hercegovine u suprotnosti с međunarodnim principima sadržanim u sljedećim dokumentima: Основни принципи UN-a о nezavisnosti sudova из novembra 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Evrope од 13. oktobra 1994. godine, zaključak pod tačkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Evrope o garancijama nezavisnosti sudstva, Budimpešta, maj 1998. godine, Evropska povelja o zakonima за судije, Strasbourg 1998, te Opća povelja судијa из Taipeia (Tajvan), novembar 1999. godine. Prema tim dokumentima, svrha svih posebnosti materije sudijskih plaća je snažno i efikasno osiguranje sudijske nezavisnosti i autonomije sudstva, zatim osiguranje efikasnog obavljanja sudijske dužnosti, zaštita dostojanstva, integriteta i materijalne nezavisnosti судијa, osiguranje objektivne nepotkupljivosti судијa u očima stranaka i opće javnosti, iz čega nesporno proizlazi da su tužioци neposredno diskriminirani по osnovu izbora zanimanja i radnog mjesta, što je izričito забранено odredbama člana 2. stav 2, u vezi са članom 6. stav 1.a) Zakona о zabrani diskriminacije ("Слуžbeni glasnik BiH" broj 59/09).

9. Prema mišljenju подносиоца заhtjeva, navedeni međunarodni standardi polaze od specifičnosti sudijske službe i bez razlike propisuju i zaključuju да je razumna svrha svih posebnosti materije sudijskih plaća snažno i efikasno osiguranje sudijske nezavisnosti i autonomije судstva u sistemu подjeле властi u cjelini, zatim osiguranje efikasnog vršenja sudijske dužnosti, заštita dostojanstva, integriteta i materijalne

nezavisnosti судијa, osiguranje objektivne nepotkupljivosti судијa u očima stranaka i javnosti uopće.

10. Podnositac zahtjeva podsjeća i на Presudu Ustavnog суда Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ustavni суд FBiH) broj U-28/11 od 24. januara 2012. године којом je utvrđeno da Zakon o plaćama i drugim naknadama судијa i tužilaca u FBiH u dijelu koji se odnosi на накнаде судијa, tužilaca i stručnih saradnika nije u saglasnosti с Ustavom FBiH. Navedenom odlukom naloženo je Parlamentu FBiH да у року од шест мјесеци od дана objavlјivanja presude u "Сlužbenim новинама FBiH" допуни закон из тачке 1. ове presude поштујуći ustavni princip jednakosti пред законом и regulira, као и осталим budžetskim korisnicima, права судијa, tužilaca i stručnih saradnika на накнаду за трошкове ishrane, накнаду трошкова prijevoza на posao i sa posla, накнаду за prekovremen rad, rad u neradne dane, ноћни rad i rad u dane državnih praznika, накнаду zbog болести или повреде, накнаду трошкова за slučaj smrti, teške болести или invalidnosti, накнаду за porodiljski dopust i na otpremninu prilikom odlaska u penziju. Odbijen je dio заhtjeva за utvrđivanje накнадa za odvojeni живот, за трошкове selidbe i за jubilarnu nagradu. Određeno je да u slučaju da Parlament FBiH ne postupi prema nalogu Ustavnog суда FBiH i u ostavljenom року не izvrši допunu закона из тачке 1. izreke ове presude, право на navedene накнадe судијa, tužilaca i stručnih saradnika će biti rješavano odgovarajućom primjenom propisa којим su uređene накнадe izabranih dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i izvršne vlasti u FBiH, državnih službenika i namještenika u organima državne službe FBiH, pravobranilaca, službenika sudske policije i zatvorskih policijaca – stražara u kazneno-popravnim zavodima FBiH.

b) Odgovor na zahtjev

11. U svom odgovoru Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH je naveo da Ustavnopravna komisija tog дома nakon rasprave sa dva glasa "za", два glasa "protiv" i три glasa "uzdržan" nije podržala predmetni zahtjev.

12. Dom naroda je u svom odgovoru naveo da je Ustavnopravna komisija tog дома nakon rasprave sa jednim glasom "za", два glasa "protiv" i jednim glasom "uzdržan" odlučila da ne podrži predmetni zahtjev.

IV. Relevantni propisi

13. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama на nivou Bosne i Hercegovine** ("Слуžbeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, накнаде i određena materijalna prava судијa i tužilaca i određenih категорија stručnog osoblja u pravosudnim institucijama на nivou Bosne i Hercegovine.

Član 3.

Osnovna mjesecna plaća судијa Suda Bosne i Hercegovine

Osnovna mjesecna plaća судијa iznosi:

- a) Za судије Suda Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.
- b) Za шefove odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.

c) Za predsjednike Suda Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Član 4.

Osnovna mjesecna plaća tužilaca Tužilaštva Bosne i Hercegovine

Osnovna mjesecna plaća tužilaca iznosi:

- a) Za tužioce Tužilaštva Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.
- b) Za шefove odsjeka Tužilaštva Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.

c) Za glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Član 5.

Dodatak na radni staž

Osnovna mjeseca plaća svakog sudije i tužioca iz člana 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona povećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Član 8.

Plaćeni godišnji odmor i odsustvo za zadovoljavanje vjerskih potreba

1. Sudije i tužioci imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana.

3. Svi sudije i tužioci imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesecne plaće iz tačke a) člana 2. ovog Zakona.

Član 11.

Naknada prilikom odlaska u penziju

Sudije i tužioci imaju pravo na jednu osnovnu mjesecnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u penziju, kao što je to propisano u članu 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

Član 14.

Naknada za putne troškove

Visoko sudska i tužilačko vijeće u saradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine donosi propise u vezi sa okolnostima pod kojim sudija odnosno tužilac ima pravo na naknadu za putne troškove nastale tokom obavljanja službenih dužnosti (dnevnice, prevoz i smještaj) i iznosu te naknade. [...]

Član 16.

Naknada za upućivanje na drugi sud sa ili bez pristanka sudije

U slučaju upućivanja sudije da vrši dužnost sudije u drugom sudu u skladu sa članom 50. ili 51. Zakona o Visokom sudsakom i tužilačkom vijeću, taj sudija ima pravo na naknadu za troškove u skladu sa odredbama koje doneće Visoko sudska i tužilačko vijeće u saradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine.

14. Zakon o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 i 50/12) u relevantnom dijelu glasi:

Član 2.

(Pojmovi)

Pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) **Institucija Bosne i Hercegovine**, u smislu ovog zakona, predstavlja budžetskog korisnika koji se finansira iz budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine;

Član 30.

(Vrste naknada)

(l) Ovim zakonom utvrđuju se sljedeće naknade za:

- a) godišnji odmor i plaćeno odsustvo;
- b) ishranu u toku rada;
- c) regres za godišnji odmor;
- d) bolovanje;
- e) porodiljsko odsustvo;

f) prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih praznika;

g) pravo na troškove smještaja, naknada za odvojeni život i naknada za privremeno raspoređivanje;

h) obavljanje poslova drugog radnog mjesta;

i) rad u upravnim odborima, nadzornim i drugim radnim tijelima;

j) službeno putovanje;

k) prijevoz na posao i prijevoz s posla;

l) slučaj teške povrede na radu zaposlenog, teške bolesti i invalidnosti zaposlenog ili člana njegove uže porodice i smrti člana uže porodice zaposlenog;

m) slučaj smrti zaposlenog;

n) obrazovanje i stručno usavršavanje;

o) jubilarne nagrade;

p) otpremninu za odlazak u penziju;

r) slučaj prekobrojnosti;

s) vrijeme produženja radnopravnog statusa izabranih lica i imenovanih zvaničnika.

[...]

15. **Magna charta sudija (Osnovni principi)**, Konsultativno vijeće evropskih sudija Vijeća Evrope (CCJE), Strasbourg, novembar 2010. godine, u relevantnom dijelu glasi:

Vladavina prava i pravda

1. Sudstvo je jedna od tri grane vlasti u svakoj demokratskoj državi. Njegova misija je da garantuje postojanje vladavine prava i, stoga, da obezbijedi pravilnu primjenu zakona na nepristrasan, pravičan i efikasan način.

Nezavisnost sudstva

2. Nezavisnost i samostalnost sudstva su osnovni preduslovi za funkcionisanje pravosuđa.

3. Sudska nezavisnost treba da bude statutarna, funkcionalna i finansijska. Ona će biti garantovana u pogledu drugih vlasti u državi, onima koji traže pravdu, drugim sudijama i društvu uopšte, sredstvima nacionalnih pravila na najvišem nivou. Država i svaki sudija pojedinačno su odgovorni za unapređenje i zaštitu sudske nezavisnosti.

4. Nezavisnost sudstva će biti garantovana u pogledu sudske aktivnosti a posebno u pogledu regrutovanja, imenovanja do godina za penzionisanje, unapređenja, neuklanjanja sa funkcije, obuka, sudske imunitete, discipline, nagrada i finansiranja sudstva.

Garancije nezavisnosti

7. Nakon konsultacija sa sudstvom, država će obezbijediti ljudske, materijalne i finansijske resurse, neophodne za pravilno funkcionisanje sudskega sistema. Da bi se izbjegao nezakoniti uticaj, sudije će primati adekvatnu naknadu i biće im obezbijedena adekvatna penzijska šema, koja će se utvrditi zakonom.

Međunarodni sudovi

23. Ova načela će se primjenjivati mutatis mutandis na sudije svih evropskih i međunarodnih sudova.

16. **Evropska povelja o zakonu za sudije, 1998. godina**, u relevantnom dijelu glasi:

1. Opšta načela

1.1. Zakon za sudije ima za cilj da obezbijedi stručnost, nezavisnost i nepristrasnost, koju svako lice opravdano očekuje od sudova i svakog sudije kojem je povjerena zaštita njegovih prava. Ovo isključuje svaku odredbu i svaki postupak koji bi vodio umanjenu povjerenju u takvu stručnost, nezavisnost i nepristrasnost. Ovu Povelju čine odredbe koje na najbolji način mogu garantovati postizanje ovih ciljeva. Njene odredbe imaju za cilj da povećaju stepen garancija u različitim evropskim državama. One ne mogu poslužiti kao opravdanje za izmjenu nacionalnih zakona u namjeri umanjenja već postignutog nivoa garancija u dotičnim državama.

V. Dopustivost

17. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva, Ustavni sud je pošao od odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine.

Član VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

c) Ustavni sud je nadležan u pitanjima koja mu je proslijedio bilo koji sud u Bosni i Hercegovini u pogledu toga da li je zakon, o čijem važenju njegova odluka ovisi, kompatibilan sa ovim Ustavom, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i

osnovnim slobodama i njenim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine, ili u pogledu postojanja ili domaća nekog opštег pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

18. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Sud BiH (sudija Šahbaz Džihanović), što znači da je zahtjev podnijelo ovlašteno lice iz člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U 5/10 od 26. novembra 2010. godine, tačke 7-14, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11). Imajući u vidu odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 17. stav 1. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je predmetni zahtjev dopustiv zato što ga je podnio ovlašteni subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz člana 17. stav 1. Pravila Ustavnog suda zbog kojeg zahtjev ne bi bio dopustiv.

VI. Meritum

19. Podnositelj zahtjeva je zatražio ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Također je zatražio ocjenu kompatibilnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Osnovni principi UN-a o nezavisnosti sudova iz novembra 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Europe od 13. oktobra 1994. godine, zaključak pod tačkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Europe o garancijama nezavisnosti sudstva, Budimpešta, maj 1998. godine, Evropska povelja o zakonima za sudske, 1998, Opća povelja sudske iz Taipeia (Tajvan), novembar 1999. godine i Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

Član I/2. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Bosna i Hercegovina je demokratska država koja funkcioniše u skladu sa zakonom i na osnovu slobodnih i demokratskih izbora.

Član II/4. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Uživanje prava i sloboda, predviđeni u ovom članu ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovog Ustava, osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojem osnovi kao što je pol, rasa, boja, jezik, vjera, političko i drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

Član 14. Evropske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđeni ovom konvencijom osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, veza s nekom nacionalnom manjinom, imovno stanje, rođenje ili drugi status.

Član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju glasi:

Član 1.

Opća zabrana diskriminacije

1. *Uživanje svih prava određenih zakonom osigurat će se bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili drugi status.*

2. *Nikoga ne smiju diskriminirati javna tijela na bilo kojoj osnovi, kako je i navedeno u stavu 1.*

20. **Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima** od 16. decembra 1966. godine u relevantnom dijelu glasi:

Član 26.

Sva su lica jednaka pred zakonom i imaju pravo bez ikakve diskriminacije na podjednaku zaštitu zakona. U tom smislu, zakon mora da zabranjuje svaku diskriminaciju i da obezbijedi svim licima podjednaku i uspješnu zaštitu protiv svake diskriminacije, naročito u pogledu rase, boje, spola, jezika, političkog ili drugog ubjedjenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, rođenja ili svakog drugog stanja.

21. Ustavni sud zapaža da podnositelj zahtjeva traži ocjenu da li su sudije, tužioc i ostali zaposlenici u Sudu BiH diskriminirani zbog nepostojanja relevantnih odredbi u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine kojima bi se reguliralo pitanje naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. S tim u vezi, podnositelj zahtjeva upućuje na zaposlenike u izvršnoj i zakonodavnoj vlasti koji uživaju pravo na ove naknade. Osim navedenog, podnositelj zahtjeva ukazuje i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 od 24. januara 2012. godine, prema kojoj sudije, tužioc i stručni saradnici na "federalnom nivou" imaju pravo na naknadu troškova prijevoza i toplog obroka. Dakle, podnositelj zahtjeva ukazuje na ozbiljno kršenje ustavnog prava na nediskriminaciju iz člana II/4. Ustava BiH, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

22. Osim spomenutih navoda o diskriminaciji, podnositelj zahtjeva traži ocjenu i da li sporni zakon zbog nepostojanja relevantnih odredbi kojima bi se reguliralo pitanje naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života krši i princip nezavisnosti pravosuđa koji je sastavni dio principa vladavine prava, proglašen u članu I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

23. S obzirom na navedeno, Ustavni sud će u ovoj odluci ispitati kompatibilnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine u odnosu na princip nezavisnosti pravosuđa i u odnosu na diskriminaciju.

a) Navodi u odnosu na princip nezavisnosti pravosuđa

24. Ustavni sud će kao prvo ispitati da li sporni zakon nepropisivanjem spomenutih naknada zadire u princip nezavisnosti pravosuđa, koji je sastavni dio principa vladavine prava proglašen u članu I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

25. Da bi to ispitao, Ustavni sud će utvrditi šta je bio *ratio* spornog zakona. S tim u vezi, Ustavni sud podsjeća na to da je Bosna i Hercegovina država sa složenim državnim uređenjem. Rezultat tako složenog državnog uređenja su i različita zakonska rješenja, kako na istom nivou vlasti, tako i na različitim nivoima vlasti, koja su moguća i u skladu sa ustavnom organizacijom Bosne i Hercegovine. Dakle, u skladu sa svojim nadležnostima, zakonodavac na istim ili različitim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini donosi propise koji nužno ne moraju biti istovjetni. U konkretnom slučaju, Ustavni sud zapaža da je spornim zakonom zakonodavac na "državnom nivou" posebnim zakonom uredio plaće i druge naknade u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine. Dakle, intencija zakonodavca je bila da se pitanje plaća i naknada ovim nosiocima pravosudnih funkcija uredi posebnim zakonom kao *lex specialis*. Pri tome je važno napomenuti da je sporni zakon donio Visoki predstavnik za BiH, te da je stupio na snagu 1. januara 2006. godine. Kasnije ga je, u istovjetnom tekstu, usvojila Parlamentarna skupština BiH na sjednici održanoj 30. marta 2007. godine.

26. Ustavni sud zapaža da je u suštini *ratio* spornog zakona objašnjen u njegovoj preambuli. Iz preambule spornog zakona proizlazi da je zakonodavac kao prvo imao u vidu "kritičnu"

финансијску ситуацију у судству и туžilaštvu на свим нивоима у Босни и Херцеговини, те закљуčио да је таква ситуација неодржива jer bi mogla dovesti do kolapsa u pravosudu u Bosni i Hercegovini. S ciljem poboljšanja navedene situacije zakonodavac je узео у обзир stav Управног odbora Vijeća za implementaciju mira od 3. decembra 2004. godine kojim je naglašeno da je efikasan rad pravosuda ključni element poslijeratnog oporavka Bosne i Hercegovine, a da on zavisi od pravilnog функционисања i одговарајуће награђености правосудних органа. S tim u vezi, Управни odbor je izrazio i podršku stavu da je потребно hitno izvršiti reviziju plaća u pravosudu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sistema. Zbog takve situacije, a da bi se спријећило njeno daljnje pogoršanje, Visoki predstavnik je замрнуo plaće u entitetskom pravosudu decembra 2004. godine i uspostavio radnu grupu koju чине представници министарства правде na nivou entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudne komisije Distrikta Brčko, Visokog sudskeg i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine kao i udruženja судијa i tužilaca u oba entiteta sa zadatkom da izvrši reviziju plaća u pravosudu i izradi nove zakonske propise. Dalje je navedeno da su prihvaćene preporuke radne grupe da bi plaće судијa i tužilaca trebale biti uskladene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne bi trebalo da se ponovo uvedu, da bi plaće za судијe i tužioce trebalo da budu umjereni, da bi sadašnje plaće trebalo da ostanu i dalje zamrznute sve dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određeni nivo, te da ћe, nakon što ponovo počnu da rastu, plaće rasti u istom procentu kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosudu, као i daljnje usklajivanje između entiteta. Оsim navedenog, u obzir je уzet i stav Управног odbora Vijeća za implementaciju mira od 24. juna 2005. godine којим je izrazio zabrinutost zbog izazova fiskalne održivosti sa којим се suočavaju власти u BiH, naročito na entitetskom nivou.

27. Dakle, *ratio* zakonodavca je bio da se доношењем спорног закона побољша ситуација u pravosudu u Bosni i Hercegovini, te na taj начин осигура највиши stepen nezavisnosti i efikasnosti pravosudnog sistema na nivou Bosne i Hercegovine. Intencija zakonodavca je bila da zbog zakonom propisane "odgovarajuće награђености правосудnih органа", kako je то u preambuli спорног закона naveo Управни odbor Vijeća za implementaciju mira od 3. decembra 2004. godine, i prihvatanjem preporuka radne grupe која je учествovala u reviziji plaća u pravosudu, nosioci pravosudne funkcije na nivou BiH nemaju право na naknadu po osnovu prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

28. Da bi utvrdio da li je *ratio* spornog закона задовољio princip nezavisnosti pravosuda, Ustavni sud ћe kao prvo dati osvrt na ovaj vrlo važan segment vladavine prava. S tim u vezi, Ustavni sud naglašava da princip vladavine prava naveden u članu I/2. Ustava BiH znači da država Bosna i Hercegovina функционира u skladu sa постојеćim zakonima i приje svega u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine. Ova obaveza se односи jednakо na zakonodavnu, izvršnu i судску власт Bosne i Hercegovine. Оsim toga, unutrašnje uređenje Bosne i Hercegovine zasnovano je, измеđu ostalog, i na principu podjele власти koji je bitan за концепт vladavine prava, s naglaskom na nezavisnost sudova pred kojima se ostvaruje princip kontrole власти putem prava.

29. Ustavni sud ukazuje na то да princip nezavisnosti pravosuda, mada nije eksplicitno naveden u Ustavu Bosne i Hercegovine, представља опći princip koji mora biti поштован jer je neodvojiv od principa vladavine prava izraženog u članu I/2. Ustava Bosne i Hercegovine. Međutim, princip vladavine prava i nezavisnost sudske власти kao njegov neodvojiv dio, a naročito

princip podjele власти, ne znači da zakonodavac ne može zakonima i propisima regulirati pitanja која су од важности за функционiranje državnih institucija, чак и ако se radi о sudovima, ali само онако како је то предвидено i u skladu sa Ustavom BiH (види Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U 6/06 од 29. марта 2008. године, тачке 22. i 23., objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" број 40/08).

30. Dakle, vladavina prava почиња на два bitna obilježja, а то су jednakost svih pred zakonom i trodoba власти. Nezavisnost pravosuda je темељ diobe власти, a pravosude jedna od tri grane власти u svakoj demokratskoj državi. Ono zauzima posebno место i значајну улогу u svakom demokratskom društву. Ustavni sud naglašava da pravosude nije само u jednakom položaju sa осталим dvije grane власти (izvršnom i zakonodavnom) već je posebna grana i zbog тога што kontrolira odluke друге dvije grane власти. Dalje, nezavisnost pravosuda je темељ гаранција vladavine prava, демократије i поштовање ljudskih prava. Ostvareni stepen nezavisnosti pravosudnog sistema представља ključni индикатор достигнутог нивоа vladavine prava u demokratskom društву.

31. Pravosudni sistem ima vrlo важну улогу i u заштити ljudskih prava i osnovnih слобода u чemu ključnu улогу има i princip nezavisnosti судова. Овaj princip je zagarantiran i odredbom člana 6. Evropske konvencije, који заhtijeva da svaku odluku mora donijeti nezavisni i nepristrani суд uspostavljen u skladu sa zakonom. S tim u vezi je i zahtjev Evropskog суда за ljudska prava da *sud mora biti nezavisan i od izvršne власти i od stranaka* (види Evropski суд за ljudska prava, *Ringisen protiv Austrije*, presuda od 16. jula 1971. године, stav 95). Такође, Ustavni суд zapaža da Osnovni principi Ујединjenih народа о nezavisnosti pravosuda od 1985. године propisuju da država garantira nezavisnost судства, што ће бити zagarantirano ustanovom ili zakonom земље. Dužnost vladinih i drugih institucija je da поштуju nezavisnost судства.

32. Питање nezavisnosti pravosuda je bilo i предмет mišljenja Evropske komisije за демократију kroz pravo (Venecijanska komisija) o правној sigurnosti i nezavisnosti pravosuda u Bosni i Hercegovini od 15. i 16. juna 2012. године (u dalnjem tekstu: Mišljenje). Mišljenje je pripremljeno na zahtjev Evropske komisije u kontekstu Strukturiranog dijaloga Evropske unije i Bosne i Hercegovine o radu pravosuda. U Mišljenju je istaknuto da je Venecijanska komisija u svom izvještaju o vladavini prava naglasila da princip правне sigurnosti има основну улогу u očuvanju povjerenja u pravosude i vladavini prava. Postojanje правне sigurnosti (или nepostojanje) имабитан економски utjecaj, te treba да је promoviraju сва три облика državne власти. Она апелира на zakonodavca да осигура kvalitetne zakone i остale правне instrumente које usvaja. Venecijanska komisija ukazuje на то да правна sigurnost nalaže izvršnoj власти да je пошtuje kada primjenjuje te правне instrumente i donosi odluke, bilo uopće ili u pojedinim stvarima. Такође, судска власт мора да се pridržava ovog principa kada primjenjuje правне instrumente na konkretne predmete i kada тumačи zakonske odredbe.

33. U Mišljenju je ukazano на то да постоје два osnovna облика nezavisnosti pravosuda: institucionalni i individualni. Institucionalna nezavisnost pravosuda se односи на пitanje sposobnosti pravosuda da djeluje bez pritiska осталих органа власти – izvršne i zakonodavne. Institucionalna nezavisnost судства se fokusira на nezavisnost судства od осталих grana državne власти (vanjska institucionalna nezavisnost). Odnos između судова unutar истог pravosudnog sistema takođe treba узети u obzir (unutrašnja institucionalna nezavisnost). Institucionalna nezavisnost se може ocijeniti kroz четири kriterija. Jedan od тих kriterija је i zahtjev да судство мора бити nezavisno u finansijskim pitanjima. S tim u vezi je istaknuto da pravosude

mora dobiti dovoljna sredstva za pravilno obavljanje funkcija i mora imati ulogu u odlučivanju kako se ta sredstva doznačavaju. Individualna nezavisnost odnosi se na nezavisnost koju imaju sudije kao pojedinci u izvršavanju svojih profesionalnih dužnosti. Sudije moraju biti nezavisni i nepristrani. Ti uvjeti su integralni dio osnovnog demokratskog principa podjele vlasti: sudija ne smije biti podložan političkom utjecaju, a pravosude mora uvijek biti nepristrano. Naglašeno je da individualna nezavisnost ima više aspekata, te da je jedan od njih i sigurnost mandata i finansijska sigurnost.

34. Iz navedenog proizlazi da je bitan preduvjet za nezavisnost pravosuda finansijska nezavisnost sudstva uopće, kao i finansijska sigurnost sudije kao pojedinca. S tim u vezi, Ustavni sud upućuje i na Preporuku Vijeća ministara Vijeća Evrope zemljama članicama o sudijama: nezavisnost, učinkovitost i odgovornosti, od 17. novembra 2010. godine, u kojoj je u tački 11. istaknuto da vanjska nezavisnost sudija nije prednost niti privilegija dodijeljena sudijama zbog njihovih ličnih interesa već interesa vladavine prava i lica koja traže i očekuju nepristranu pravdu. Na nezavisnost sudija treba gledati kao na jamstvo slobode, poštivanja ljudskih prava i nepristrane provedbe zakona. Nepristranstvo i nezavisnost sudija su ključne za jamstvo jednakosti stranaka pred sudom. U tački 33. Preporuke se navodi da svaka država treba dodijeliti odgovarajuća sredstva, objekte i opremu kako bi im omogućili djelovanje u skladu sa standardima određenim članom 6. Evropske konvencije.

35. Prema tome, Ustavni sud ukazuje na to da je nesporno da finansijska nezavisnost sudstva predstavlja važan preduvjet za sudsку nezavisnost uopće. Ustavni sud primjećuje da se sudska vlast finansira iz budžeta o kojem odlučuju druge dvije grane vlasti, zakonodavna i izvršna, a bez učešća sudske vlasti. S druge strane, nedovoljna sredstva i ograničavanje finansijskih sredstava pravosudu mogu dovesti u pitanje i princip nezavisnosti pravosuda. Na navedeno upućuje i *Magna charta* sudija u kojoj se u tački 4. propisuje da će nezavisnost sudstva biti garantirana i kroz njegovo finansiranje. Također, Ustavni sud zapaža da i Osnovni principi Ujedinjenih naroda o nezavisnosti pravosuda (UN 1985) utvrđuju obavezu svake države članice da osigura neophodna sredstva kako bi se osigurao pravilan rad pravosuda.

36. Ustavni sud nalazi da je u uvodnom dijelu Evropske povelje o zakonu za sudije, na koju se poziva i podnosičak zahtjeva, ukazano da je cilj usvajanja navedene povelje bio unapređenje sudijske nezavisnosti, a kako bi se osigurao visok stepen vladavine prava i kako bi se zaštita individualnih sloboda u demokratskim državama bila što djelotvorna. U navedenoj Povelji je navedeno sljedeće: "Svjesni potrebe da se odredbe koje treba da obezbijede najbolje garancije stručnosti, nezavisnosti i nepristrasnosti sudija uvrste u formalni dokument namijenjen svim evropskim državama. Želeći da zakoni za sudije različitih evropskih država uzmu u obzir ove odredbe kako bi se na konkretan način osigurao najviši stepen garancija". Dakle, cilj Povelje je svakako unapređenje statusa sudija kroz osiguravanje najvišeg nivoa stručnosti, nezavisnosti i nepristranosti sudija. Iz općih principa Evropske povelje proizlazi da njene odredbe ne mogu poslužiti kao opravdanje za izmjenu nacionalnih zakona u namjeri umanjenja već postignutog nivoa garancija u dotičnim državama.

37. Razmatrajući predmetni zahtjev u kontekstu svega navedenog, Ustavni sud primjećuje da je zakonodavna vlast spornim zakonom onemogućila sudijama, tužiocima i ostalim zaposlenicima u Sudu BiH pravo na naknade na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. Pri tome, Ustavni sud naglašava da je materijalni osnov ujedno i osnov očuvanja nezavisnosti pravosuda, na što upućuju brojni međunarodni dokumenti. Prema mišljenju Ustavnog suda, onemogućavanjem prava sudija, tužioca i ostalih zaposlenika u Sudu BiH na

uživanje spomenutih naknada, u situaciji nepostojanja samostalnih sudske i tužilačke budžeta, zakonodavna vlast utječe na strukturu materijalne osnove i naknada, a time utječe i na ulogu pravosuda koje ono ima u svakom demokratskom društvu. Također, Ustavni sud naglašava da je princip nezavisnosti pravosuda temelj za razvoj svake zemlje, te da nema demokratskog društva i vladavine prava bez nezavisnog pravosuda. Za svaku demokratsku državu modernizacija i efikasnost pravosuda bi trebalo da predstavljaju prioritet. Neosiguranje spornih naknada predstavlja očiglednu regresiju u garantiranju pojedinačne nezavisnosti sudija i tužilaca i slabljenje uloge koju ima pravosude koje služi građanima i čiju poziciju, posebno u ovim vremenima, treba ojačati a ne oslabiti. Dakle, od velike je važnosti da se ne dopusti marginalizacija pravosuda na bilo koji način. Ustavni sud posebno skreće pažnju na potrebu da se nosiocima pravosudnih funkcija osigura naknada za odvojeni život, a kako bi se zadovoljio princip odgovarajuće teritorijalne i nacionalne zastupljenosti sudija i tužilaca u pravosudnim institucijama. Naime, prema mišljenju Ustavnog suda, imajući u vidu društveno-političko uređenje Bosne i Hercegovine, te ratna dešavanja koja su, između ostalog, imala za posljedicu promjenu strukture stanovništva u Bosni i Hercegovini, unutrašnju migraciju, postoji potreba da se u pravosudnim institucijama osigura odgovarajuća teritorijalna zastupljenost konstitutivnih naroda i Ostalih. Prema tome, propisivanje navedene naknade vodi ka osiguranju odgovarajuće teritorijalne zastupljenosti konstitutivnih naroda i Ostalih u pravosudu, što, prema mišljenju Ustavnog suda, jača povjerenje i ugled pravosuda u očima javnosti, odnosno gradana Bosne i Hercegovine. Navedeno je, prema mišljenju Ustavnog suda, u skladu sa odredbom člana 43. stav 2. Zakona o visokom sudsakom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 25/04, 93/05, 32/07, 48/07 i 15/08), kojom su propisani kriteriji za imenovanje sudija i tužilaca. Tom odredbom je propisano da Vijeće primjenjuje odgovarajuće ustavne odredbe kojim se uredjuje jednaka prava i zastupljenost konstitutivnih naroda i Ostalih.

38. Prema tome, Ustavni sud smatra da nepropisivanjem naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života sudijama, tužiocima i ostalim zaposlenicima u Sudu BiH u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine zbezpropisivanje prava sudijama, tužiocima i ostalim zaposlenicima u Sudu BiH na naknade na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života nije u skladu sa članom I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

39. Na osnovu svega navedenog, Ustavni sud zaključuje da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine zbog nepropisivanja prava sudijama, tužiocima i ostalim zaposlenicima u Sudu BiH na naknade na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života nije u skladu sa članom I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

b) Navodi u odnosu na diskriminaciju

40. U dalnjem tekstu odluke Ustavni sud će ispitati kompatibilnost spornog zakona u odnosu na diskriminaciju. Podnosičak zahtjeva traži ocjenu da li su zbog nepostojanja relevantnih odredbi u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine, kojima bi se reguliralo pitanje naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života, sudije, tužioci i ostali zaposlenici u Sudu BiH diskriminirani. Pri tome, podnosičak zahtjeva ukazuje na moguće kršenje ustavnog prava na nediskriminaciju iz člana II/4. Ustava BiH, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

41. Ispitujući navedeno, Ustavni sud naglašava da član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju sadrži opći princip zabrane diskriminacije i garantira uživanje svih prava određenih zakonom bez diskriminacije na bilo kojem osnovu kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili drugi status. Dalje, odredba Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju podrazumijeva i da javni organi nikoga ne mogu diskriminirati prema bilo kojem osnovu, dakle osnovni princip nediskriminacije je proširen i na domaće zakone, a ne samo na prava garantirana Evropskom konvencijom, kako to predviđa član 14. Evropske konvencije.

42. Primjenjujući navedene principe na konkretni slučaj, Ustavni sud podsjeća na to da, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, diskriminacija nastupa ako se lice ili grupa lica koji se nalaze u analognoj situaciji različito tretiraju na osnovu spola, rase, boje, jezika, vjere (...) u pogledu uživanja prava iz Evropske konvencije, a ne postoji objektivno i razumno opravdanje za takav tretman ili upotrebu sredstava naspram željenog cilja koji nisu u proporcionalnom odnosu (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Belgijski jezički slučaj*, presuda od 9. februara 1967. godine, serija A, broj 6, stav 10). Pri tome je nevažno je li diskriminacija posljedica različitog zakonskog tretmana ili primjene samog zakona (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Irska protiv Velike Britanije*, presuda od 18. januara 1978. godine, serija A, broj 25, stav 226).

43. Također, Ustavni sud podsjeća na to da svako različito postupanje ne podrazumijeva i diskriminaciju ukoliko za takvo razlikovanje postoji razumno i objektivno opravdanje. S tim u vezi, Evropski sud je u nekoliko svojih presuda istakao da visoke strane ugovornice uživaju izvjesno "unutrašnje polje slobodne procjene" kod procjenjivanja o tome postoje li ili ne postoje razlike u inače sličnim situacijama kojima bi se mogao opravdati različit zakonski tretman (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Belgijski jezički slučaj*, presuda od 23. jula 1968. godine, serija A, broj 6, stranica 35, stav 10; *Nacionalni savez belgijskih policajaca*, presuda od 27. oktobra 1975. godine, serija A, broj 19, stranica 47, stav 20, str. 47, kao i stranice 21. i 22, stav 49; *Švedski sindikat vozača*, presuda od 6. februara 1976. godine, serija A, broj 20, stranica 17, stav 72; *Irska protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 18. januara 1978. godine, serija A, broj 25, stranica 87, stav 229). Širina unutrašnjeg polja slobodne procjene razlikuje se od slučaja do slučaja, u zavisnosti od suštine spora i historijata cijelog slučaja. U tom smislu, jedan od relevantnih činilaca moglo bi da bude postojanje ili nepostojanje zajedničkog osnova između zakona država-ugovornica (vidi, *mutatis mutandis*, *The Sunday Times*, presuda od 26. aprila 1979. godine, serija A, broj 30, stranica 36, stav 59).

44. Ovu široku diskreciju procjene Evropski sud objašnjava stavom da su "zbog njihovog neposrednog poznавanja matičnog društva i njegovih potreba, domaće vlasti, u principu, u boljem položaju da razluče što je 'u javnom interesu' nego međunarodni sudija". Evropski sud zaključuje da će "poštivati stav zakonodavca o tome što je 'u javnom interesu' ukoliko taj stav nije očigledno bez razumnog osnova" (vidi Evropski sud za ljudska prava, *James i dr. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 21. februara 1986. godine, serija A, broj 98, tačka 46).

45. Dakle, da bi različit tretman bio objektivno i razumno opravdan, moraju biti ispunjena dva uvjeta: a) princip različitog tretmana se može primijeniti u svrhu postizanja legitimnog cilja i b) mora postojati razuman odnos proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja čijem se ostvarenju teži.

46. Međutim, Ustavni sud mora prije svega utvrditi "oštećena lica", tj. grupu ljudi za koju podnositelj zahtjeva smatra da su im ugrožena prava na osnovu spornog zakona, a zatim odgovoriti na pitanje da li postoji različit tretman.

47. Ustavni sud zapaža da su "oštećena lica" tužioc, sudije i ostali zaposlenici Suda BiH. Podnositelj zahtjeva traži ocjenu da li su navedene kategorije diskriminirane u odnosu na zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, kao i u odnosu na izabrane dužnosnike, državne službenike i namještenike koji uživaju pravo na naknadu troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. Osim navedenog, podnositelj zahtjeva ukazuje i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 od 24. januara 2012. godine, prema kojoj sudije, tužioc i stručni saradnici na "federalnom nivou" imaju pravo na naknadu troškova prijevoza i toplog obroka. Iz navedenog proglašava da podnositelj zahtjeva smatra da su nosioci pravosudnih funkcija na "državnom nivou" diskriminirani i u odnosu na sudije, tužioce i stručne saradnike na "federalnom nivou" kada su u pitanju navedene naknade.

48. Na osnovu navedenog, prema mišljenju Ustavnog suda, "oštećena lica" čija su prava ugrožena spornim zakonom su tužioc, sudije i ostali zaposlenici Suda BiH.

49. S obzirom na to da je utvrdio kategoriju "oštećenih lica", dalje se za Ustavni sud postavlja pitanje da li postoji različit tretman ove kategorije "oštećenih lica" u odnosu na druga lica koja se nalaze u analognoj situaciji, odnosno ukoliko takav različiti tretman postoji, da li za njega postoji objektivno i razumno opravdanje.

50. Ustavni sud je već u ovoj odluci utvrdio što je bio *ratio* zakonodavca prilikom donošenja spornog zakona. Naiše, *ratio* zakonodavca je bio da se donošenjem spornog zakona poboljša situacija u pravosuđu u Bosni i Hercegovini, te na taj način osigura najviši stepen nezavisnosti i efikasnosti pravosudnog sistema na nivou Bosne i Hercegovine. Intencija zakonodavca je bila da zbog zakonom propisane "odgovarajuće nagrađenosti pravosudnih organa" nosioci pravosudne funkcije na nivou BiH nemaju pravo na naknadu po osnovu prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

51. Na osnovu navedenog, Ustavni sud nalazi da je princip različitog tretmana služio legitimnom cilju. Međutim, za Ustavni sud se postavlja pitanje da li postoji razuman odnos proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja čijem ostvarenju se teži. Odgovarajući na ovo pitanje, Ustavni sud podsjeća na to da je sporni zakon stupio na snagu 1. januara 2006. godine, te da od tada nije mijenjan. Dakle, navedeni zakon od 2006. godine nije na bilo koji način uskladihan u smislu ekonomsko-finansijskih kretanja u zemlji.

52. Ustavni sud zapaža da sudije i tužioc i odredene kategorije stručnog osoblja u pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine iz osporenog zakona nemaju istovrsne naknade kao izabrani dužnosnici, državni službenici, namještenici i ostali uposleni u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na nivou Bosne i Hercegovine. Pitanje ovih naknada u ostalim institucijama Bosne i Hercegovine regulirano je Zakonom o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 i 50/12). Ustavni sud naglašava specifičnost i društveni značaj navedenih kategorija iz osporenog zakona za svaku državu koja počiva na demokratskim principima. Zakonodavac mora imati na umu da se njihov nezavisni položaj ne može poreediti sa bilo kojim drugim kategorijama. Ustavni sud ponovo podsjeća i na *Magna charta* sudija, kojom se država obavezuje da će osigurati ljudske, materijalne i finansijske resurse kako bi se osigurala nezavisnost pravosuda.

53. Ustavni sud ne može u spornom zakonu pronaći opravdanje za različito postupanje u pogledu strukture primanja korisnika državnog budžeta, posebno imajući u vidu da je pravosuđe specifična kategorija korisnika budžeta kao i da je sporni zakon donesen prije sedam godina i od tada nije nikada mijenjan niti uskladihan sa potrebama u smislu ekonomsko-finansijske situacije u zemlji. Prema tome, Ustavni sud smatra da

ne postoji razuman odnos proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja čijem ostvarenju se težilo donošenjem spornog zakona. Štaviše, može se zaključiti da nepropisivanje ovih naknada u spornom zakonu za ovu kategoriju budžetskih korisnika predstavlja diskriminaciju budući da krši ustavni princip jednakosti iz odredbe člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine. Pri tome, Ustavni sud poštuje diskreciono pravo zakonodavca da uredi pojedine oblasti na način kako smatra da je to najprikladnije. U tom smislu, Ustavni sud je u Odluci broj *U 12/09* iskazao da poštuje specifičnost ustavnog poretku Bosne i Hercegovine, ali da se zajednički ustavni standardi kompleksnih država – posebno na evropskom nivou – moraju uzeti u obzir, a odstupanja se mogu desiti jedino kada postoji dovoljno opravданje (vidi Ustavni sud, Odluka broj *U 12/09* od 28. maja 2010. godine, tačka 34). Međutim, Ustavni sud ponovo naglašava da primanja nosilaca pravosudnih funkcija moraju biti na odgovarajućem nivou kako bi se osigurala efikasnost i nezavisnost pravosuđa.

54. Dakle, imajući u vidu standarde propisane međunarodnim instrumentima, na koje se poziva podnosič zahtjeva, a koji se tiču statusa sudske i imaju intenciju da se pravosudni sistem doveđe na najviši nivo, kao i činjenicu da Ustavni sud u spornom zakonu nije mogao naći razumno i objektivno opravdanje za različito postupanje u pogledu strukture primanja, niti mu je takvo opravdanje dostavio zakonodavac, ovaj sud je mišljenja da sporni zakon nije proporcionalan cilju kojem se težilo prilikom njegovog donošenja. Također, nije proporcionalan ni sa uspostavljenim evropskim standardima u pogledu statusa sudske.

55. Na osnovu navedenog, Ustavni sud zaključuje da sporni zakon nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

56. S obzirom na navedene zaključke u pogledu diskriminacije, Ustavni sud neće razmatrati navode podnosioca zahtjeva o mogućoj diskriminaciji u odnosu na ostale međunarodne instrumente i Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine, jer su zahtjevi podnosioca zahtjeva u ovoj odluci ispitani kroz član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju koji sadrži opći princip zabrane diskriminacije.

VII. Zaključak

57. Ustavni sud zaključuje da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije u skladu sa odredbama člana I/2. Ustava Bosne i Hercegovine jer krši princip nezavisnosti pravosuđa kao osnovne garancije vladavine prava.

58. Ustavni sud ističe da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije u skladu sa odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

59. Na osnovu člana 61. st. 1. i 2. i člana 63. stav 4. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

60. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnome sazivu, u predmetu broj *U 7/12*, rješavajući zahtjev **Suda Bosne i Hercegovine (suca Šahbaza Džihanovića)**, na temelju članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 59. stavak 2. alineja 2., članka 61. st. 1. i 2. i članka 63. stavak 4. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 60/05, 64/08 i 51/09), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica
Miodrag Simović, dopredsjednik
Tudor Pantirić, dopredsjednik
Seada Palavrić, dopredsjednica
Constance Grewe, sutkinja
Mato Tadić, sudac
Mirsad Ćeman, sudac
Margarita Caca-Nikolovska, sutkinja
Zlatko M. Knežević, sudac
na sjednici održanoj 30. siječnja 2013. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU¹

Usvaja se zahtjev **Suda Bosne i Hercegovine (suca Šahbaza Džihanovića)** za ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07).

Utvrđuje se da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije sukladan odredbama članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine i odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, jer ne sadrži odredbe u pogledu naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da, sukladno članku 63. stavak 4. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana dostave ove odluke, uskladi Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudske i tužilačke institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) u pogledu naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života sa odredbama članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine i odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da, sukladno članku 74. stavak 5. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku iz prethodnog stavka, obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZЛОŽENJE

I. Uvod

1. Sud Bosne i Hercegovine (sudac Šahbaz Džihanović; u dalnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), u predmetu povodom tužbi tužitelja za isplatu naknada na ime troškova prijevoza, toplog

¹ Одлука објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 17/13

obroka i odvojenog života, koji se vodi u Sudu Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Sud BiH) pod brojem S1 3 P 008980 12 P od 29. travnja 2012. godine, podnio je 30. travnja 2012. godine Ustavnom суду Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Уставни суд) zahtjev za ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u dalnjem tekstu: Европска конвенција), člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Također, smatra da je navedeni zakon u suprotnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Temeljna načela UN-a o neovisnosti sudova iz studenoga 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Europe od 13. listopada 1994. godine, zaključak pod točkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Europe o garancijama neovisnosti sudstva, Budimpešta, svibanj 1998. godine, Europska povelja o zakonima za suce, 1998, Opća povelja sudaca iz Taipeia (Tajvan), studeni 1999. godine, Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 22. stavak 1. Pravila Ustavnog suda, od Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Parlamentarna skupština BiH) zatraženo je 9. svibnja 2012. godine da dostavi odgovor na zahtjev.

3. Zastupnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH su 6. i 21. lipnja 2012. godine dostavili odgovore na zahtjev.

4. Na temelju članka 26. stavak 2. Pravila Ustavnog suda, odgovori na zahtjev dostavljeni su podnositelju zahtjeva 19. lipnja i 5. srpnja 2012. godine.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

5. Podnositelj zahtjeva traži od Ustavnog suda ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Također, smatra da je navedeni zakon u suprotnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Temeljna načela UN-a o neovisnosti sudova iz studenoga 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Europe od 13. listopada 1994. godine, zaključak pod točkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Europe o garancijama neovisnosti sudstva, Budimpešta, svibanj 1998. godine, Europska povelja o zakonima za suce, 1998, Opća povelja sudaca iz Taipeia (Tajvan), studeni 1999. godine, Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

6. Podnositelj zahtjeva je naveo da je u Sudu BiH pokrenut parnični postupak povodom tužbi 98 tužitelja-sudaca i ostalih uposlenika tog suda radi zaštite od diskriminacije u radnim odnosima i isplate naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života, v. sp. 799.500,00 KM. Istaknuto je da je u tužbi navedeno da su plaće i druge naknade koje nemaju karakter plaće i određena materijalna prava svih tužitelja regulirani Zakonom o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 90/05), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006. godine i od tada nije mijenjan. Navedenim zakonom nije određeno pravo tužitelja na naknadu za ishranu

tijeku radnog vremena (topli obrok), naknada za prijevoz na posao i sa posla i naknada za odvojeni život, iako su ove naknade jedno od temeljnih stečenih prava svih uposlenika, bilo u privatnome, bilo u javnome sektoru, na bilo kojoj razini teritorijalno-političkih zajednica u Bosni i Hercegovini. Nasuprot tome, predmetne naknade su predviđene Općim kolektivnim ugovorom za područje Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH" br. 54/05 i 62/08) kojim se uređuju prava i obveze svih poslodavaca i uposlenika i koji važi za sve poslodavce bez obzira na strukturu kapitala, tijela uprave i službe za upravu, policiju, javne ustanove i druge pravne subjekte. Također, Općim kolektivnim ugovorom za područje Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 40/10) propisano je da poslodavac radniku isplaćuje navedene naknade.

7. Dalje je podnositelj zahtjeva naveo da na razini Bosne i Hercegovine, sukladno Zakonu o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09 i 75/09), državni službenici, namještenici, izabrani dužnosnici i svi ostali uposlenici uživaju sva pobrojana prava iz radnih odnosa. U smislu navedenoga, suci, tužitelji i drugo stručno osoblje uposленo u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine su jedina kategorija uposlenika na teritoriju Bosne i Hercegovine koja nema pravo na naknade za prijevoz na posao i sa posla, ishranu u tijeku radnog vremena ili pravo da im se isplati naknada za odvojeni život od obitelji, što predstavlja diskriminaciju koja se ne može opravdati bilo kakvim "objektivnim i razumnim" postupanjem zakonodavca. Istaknuto je da su tužitelji stajališta da se reduciranjem obujma naknada iz radnog odnosa na svega tri u odnosu na devet koliko ih uživaju svi ostali uposlenici u Bosni i Hercegovini nositelji pravosudnih funkcija diskriminirani u odnosu na uposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, kao i u odnosu na izabrane dužnosnike, državne službenike i namještenike. Navedenim postupanjem zakonodavne vlasti krši se načelo podjele vlasti, a ukoliko sudska vlast nije dovoljno financirana ili je financirana ovisno o volji druge vlasti, utoliko je neovisnost i djelotvornost sudske vlasti manja a materijalni status sudaca ne samo da nije zaštićen od nepovoljnih ekonomskih kretanja nego je u potpunosti ovisan o izvršnoj i zakonodavnoj vlasti, što je suprotno međunarodnim standardima.

8. Imajući u vidu navedeno, tužitelji smatraju da je Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine u suprotnosti sa međunarodnim načelima sadržanim u sljedećim dokumentima: Temeljna načela UN-a o neovisnosti sudova iz studenoga 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Europe od 13. listopada 1994. godine, zaključak pod točkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Europe o garancijama neovisnosti sudstva, Budimpešta, svibanj 1998. godine, Europska povelja o zakonima za suce, Strasbourg 1998, te Opća povelja sudaca iz Taipeia (Tajvan), studeni 1999. godine. Prema tim dokumentima, svrha svih posebnosti materije sudačkih plaća je snažno i efikasno osiguranje sudačke neovisnosti i autonomije sudstva, zatim osiguranje efikasnog obavljanja sudačke dužnosti, zaštita dostojarstva, integriteta i materijalne neovisnosti sudaca, osiguranje objektivne nepotkupljivosti sudaca u očima stranaka i opće javnosti, iz čega nesporno proizlazi da su tužitelji neposredno diskriminirani po osnovi izbora zanimanja i radnog mjesta, što je izričito zabranjeno odredbama članka 2. stavak 2, u vezi sa člankom 6. stavak 1.(a) Zakona o zabrani diskriminacije ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

9. Prema mišljenju podnositelja zahtjeva, navedeni međunarodni standardi polaze od specifičnosti sudačke službe i bez razlike propisuju i zaključuju da je razumna svrha svih posebnosti materije sudačkih plaća snažno i efikasno osiguranje sudačke neovisnosti i autonomije sudstva u sustavu podjele vlasti u cjelini, zatim osiguranje efikasnog vršenja sudačke dužnosti,

заштита достојанства, integriteta i materijalne neovisnosti sudaca, osiguranje objektivne nepotkupljivosti sudaca u očima stranaka i javnosti uopće.

10. Podnositelj zahtjeva podsjeća i na Presudu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ustavni sud FBiH) broj U-28/11 od 24. siječnja 2012. godine kojom je utvrđeno da Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u FBiH u dijelu koji se odnosi na naknadu sudaca, tužitelja i stručnih suradnika nije u suglasnosti sa Ustavom FBiH. Navedenom odlukom naloženo je Parlamentu FBiH da u roku od šest mjeseci od dana objave presude u "Službenim novinama FBiH" dopuni zakon iz točke 1. ove presude poštjući ustavno načelo jednakosti pred zakonom i regulira, kao i ostalim proračunskim korisnicima, prava sudaca, tužitelja i stručnih suradnika na naknadu za troškove ishrane, naknadu troškova prijevoza na posao i sa posla, naknadu za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih praznika, naknadu zbog bolesti ili povrede, naknadu troškova za slučaj smrti, teške bolesti ili invalidnosti, naknadu za porodiljski dopust i na otpremnину prilikom odlaska u mirovinu. Odbijen je dio zahtjeva za utvrđivanje naknada za odvojeni život, za troškove selidbe i za jubilarnu nagradu. Određeno je da u slučaju da Parlament FBiH ne postupi prema nalogu Ustavnog suda FBiH i u ostavljenom roku ne izvrši dopunu zakona iz točke 1. izreke ove presude, pravo na navedene naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika će biti rješavano odgovarajućom primjenom propisa kojim su uređene naknade izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u tijelima zakonodavne i izvršne vlasti u FBiH, državnih službenika i namještenika u tijelima državne službe FBiH, pravobranitelja, službenika sudske policije i zatvorskih policajaca – stražara u kazneno-popravnim zavodima FBiH.

b) Odgovor na zahtjev

11. U svom odgovoru Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH je naveo da Ustavopravno povjerenstvo tog doma nakon rasprave sa dva glasa "za", dva glasa "protiv" i tri glasa "uzdržan" nije podržalo predmetni zahtjev.

12. Dom naroda je u svom odgovoru naveo da je Ustavopravno povjerenstvo tog doma nakon rasprave sa jednim glasom "za", dva glasa "protiv" i jednim glasom "uzdržan" odlučilo ne podržati predmetni zahtjev.

IV. Relevantni propisi

13. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1. Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, naknade i određena materijalna prava sudaca i tužitelja i određenih kategorija stručnog osoblja u pravosudnim institucijama na razini Bosne i Hercegovine.

Članak 3.

*Osnovna mjeseca plaća sudaca Suda Bosne i Hercegovine
Osnovna mjeseca plaća sudaca iznosi:
a) Za suce Suda Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.
b) Za šefove odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.*

c) Za predsjednike Suda Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Članak 4.

Osnovna mjeseca plaća tužitelja Tužiteljstva Bosne i Hercegovine

Osnovna mjeseca plaća tužitelja iznosi:

a) Za tužitelje Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.

b) Za šefove odsjeka Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.

c) Za glavnog tužitelja Tužiteljstva Bosne i Hercegovine: 4.400 KM.

Članak 5.

Dodatak na radni staž

Osnovna mjeseca plaća svakog suca i tužitelja iz članka 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona povećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Članak 8.

Plaćeni godišnji odmor i odsustvo za zadovoljavanje vjerskih potreba

1. Suci i tužitelji imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana.

3. Svi suci i tužitelji imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesecne plaće iz točke a) članka 2. ovog Zakona.

Članak 11.

Naknada prilikom odlaska u mirovinu

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesecnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

Članak 14.

Naknada za putne troškove

Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine donosi propise u vezi sa okolnostima pod kojim sudac odnosno tužitelj ima pravo na naknadu za putne troškove nastale tijekom obavljanja službenih dužnosti (dnevnice, prijevoz i smještaj) i iznosu te naknade. [...]

Članak 16.

Naknada za upućivanje na drugi sud sa ili bez pristanka suca

U slučaju upućivanja suca da vrši dužnost suca u drugom sudu sukladno članku 50. ili 51. Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću, taj sudac ima pravo na naknadu za troškove sukladno odredbama koje doneše Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće u suradnji sa Ministarstvom pravde Bosne i Hercegovine.

14. **Zakon o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 i 50/12) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 2.

(Pojmovi)

Pojmovi rabljeni u ovome Zakonu imaju sljedeće značenje:
a) **institucija Bosne i Hercegovine**, u smislu ovoga Zakona, proračunski je korisnik koji se financira iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu o financiranju institucija Bosne i Hercegovine;

Članak 30.

(Vrste naknada)

- (1) Ovim se Zakonom utvrđuju sljedeće naknade:
 - a) za godišnji odmor i plaćeni dopust;
 - b) za prehranu tijekom rada;
 - c) regres za godišnji odmor;
 - d) za bolovanje;
 - e) za roditeljni dopust;
 - f) za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih praznika;
 - g) pravo na troškove smještaja, naknada za odvojeni život i naknada za privremeno raspoređivanje;
 - h) za obavljanje poslova drugog radnog mjesta;
 - i) za rad u upravnim odborima, nadzornim i drugim radnim tijelima;
 - j) za službeno putovanje;
 - k) za prijevoz na posao i prijevoz s posla;

I) u slučaju teške ozljede na radu zaposlenika, teške bolesti i invalidnosti zaposlenika ili člana njegove uže obitelji i smrti člana uže obitelji zaposlenika;

- m) u slučaju smrti zaposlenika;*
- n) za obrazovanje i strukovno usavršavanje;*
- o) jubilarne nagrade;*
- p) otpremnину за odlazak u mirovinu;*
- r) u slučaju prekobrojnosti;*
- s) za vrijeme produljenja radno-pravnog statusa izabranih osoba i imenovanih dužnosnika.*

[...]

15. Magna charta sudaca (Temeljna načela), Konzultativno vijeće europskih sudaca Vijeća Europe (CCJE), Strasbourg, studeni 2010. godine, u relevantnom dijelu glasi:

Vladavina prava i pravda

1. Sudstvo je jedna od tri grane vlasti u svakoj demokratskoj državi. Njegova misija je da garantuje postojanje vladavine prava i, stoga, da obezbijedi pravilnu primjenu zakona na nepristrasan, pravičan i efikasan način.

Nezavisnost sudstva

2. Nezavisnost i samostalnost sudstva su osnovni preduslovi za funkcioniranje pravosuđa.

3. Sudska nezavisnost treba da bude statutarna, funkcionalna i finansijska. Ona će biti garantovana u pogledu drugih vlasti u državi, onima koji traže pravdu, drugim sudijama i društву uopšte, sredstvima nacionalnih pravila na najvišem nivou. Država i svaki sudija pojedinačno su odgovorni za unapređenje i zaštitu sudske nezavisnosti.

4. Nezavisnost sudstva će biti garantovana u pogledu sudske aktivnosti a posebno u pogledu regrutovanja, imenovanja do godina za penzionisanje, unapređenja, neuklanjanja sa funkcije, obuka, sudskega imuniteta, discipline, nagrada i finansiranja sudstva.

Garancije nezavisnosti

7. Nakon konsultacija sa sudstvom, država će obezbijediti ljudske, materijalne i finansijske resurse, neophodne za pravilno funkcionisanje sudskega sistema. Da bi se izbjegao nezakoniti uticaj, sudije će primati adekvatnu naknadu i biće im obezbijedena adekvatna penzijska šema, koja će se utvrditi zakonom.

Međunarodni sudovi

23. Ova načela će se primjenjivati mutatis mutandis na sudije svih evropskih i međunarodnih sudova.

16. Europska povelja o zakonu za suce, 1998. godina, u relevantnom dijelu glasi:

1. Opšta načela

1.1. Zakon za sudije ima za cilj da obezbijedi stručnost, nezavisnost i nepristrasnost, koju svako lice opravdano očekuje od sudova i svakog sudije kojem je povjerena zaštita njegovih prava. Ovo isključuje svaku odredbu i svaki postupak koji bi vodio umanjenu povjerenju u takvu stručnost, nezavisnost i nepristrasnost. Ovu Povelju čine odredbe koje na najbolji način mogu garantovati postizanje ovih ciljeva. Njene odredbe imaju za cilj da povećaju stepen garancija u različitim evropskim državama. One ne mogu poslužiti kao opravdanje za izmjenu nacionalnih zakona u namjeri umanjenja već postignutog nivoa garancija u dotičnim državama.

V. Dopustivost

17. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva, Ustavni sud je pošao od odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine.

Članak VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

c) Ustavni sud će imati nadležnost za pitanja koja mu podnese bilo koji sud u Bosni i Hercegovini, a koja se tiču toga je li zakon o čijoj valjanosti ovisi njegova odluka sukladno ovom Ustavu, s Europskom konvencijom za ljudska prava i temeljne slobode i njezinim protokolima, ili sa zakonima Bosne i

Hercegovine; ili koja se tiču postojanja ili djelokruga nekog općeg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

18. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Sud BiH (sudac Šahbaz Džihanović), što znači da je zahtjev podnijela ovlaštena osoba iz članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U 5/10 od 26. studenoga 2010. godine, točke 7-14, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11). Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 17. stavak 1. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je predmetni zahtjev dopustiv zato što ga je podnio ovlašteni subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz članka 17. stavak 1. Pravila Ustavnog suda zbog kojeg zahtjev ne bi bio dopustiv.

VI. Meritum

19. Podnositelj zahtjeva je zatražio ocjenu kompatibilnosti Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine sa odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima. Također je zatražio ocjenu kompatibilnosti sa sljedećim međunarodnim instrumentima: Temeljna načela UN-a o neovisnosti sudova iz studenoga 1995. godine, Preporuka 94 (12) Odbora ministara Vijeća Europe od 13. listopada 1994. godine, zaključak pod točkom 4. multilateralnog sastanka predstavnica članica Vijeća Europe o garancijama neovisnosti sudstva, Budimpešta, svibanj 1998. godine, Europska povelja o zakonima za suce, 1998, Opća povelja sudaca iz Taipeia (Tajvan), studeni 1999. godine i Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 59/09).

Članak I/2. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Bosna i Hercegovina je demokratska država, koja funkcioniра sukladno zakonu i temeljem slobodnih i demokratskih izbora.

Članak II/4. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovim člankom ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovom Ustavu, osigurano je za sve osobe u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja, jezik, vjera, političko i drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, vezivanje sa neku nacionalnu manjinu, imovina, rođenje ili drugi status.

Članak 14. Europske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovom konvencijom osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja, kože, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili drugi status.

Članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju glasi:

Članak 1.

Opća zabrana diskriminacije

1. Uživanje svih prava određenih zakonom osigurat će se bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja, kože, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Nikoga ne smiju diskriminirati javna tijela na bilo kojoj osnovi, kako je i navedeno u stavku 1.

20. Međunarodni pakta o gradanskim i političkim pravima od 16. prosinca 1966. godine u relevantnom dijelu glasi:

Član 26.

Sva su lica jednaka pred zakonom i imaju pravo bez ikakve diskriminacije na podjednaku zaštitu zakona. U tom smislu, zakon mora da zabranjuje svaku diskriminaciju i da obezbijedi svim licima podjednaku i uspješnu zaštitu protiv svake diskriminacije, naročito u pogledu rase, boje, spola, jezika, političkog ili drugog ubjedjenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, rođenja ili svakog drugog stanja.

21. Ustavni sud zapaža da podnositelj zahtjeva traži ocjenu jesu li suci, tužitelji i ostali uposlenici u Sudu BiH diskriminirani zbog nepostojanja relevantnih odredaba u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine kojima bi se reguliralo pitanje naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. S tim u vezi, podnositelj zahtjeva upućuje na uposlenike u izvršnoj i zakonodavnoj vlasti koji uživaju pravo na ove naknade. Osim navedenoga, podnositelj zahtjeva ukazuje i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 od 24. siječnja 2012. godine, prema kojoj suci, tužitelji i stručni suradnici na "federalnoj razini" imaju pravo na naknadu troškova prijevoza i toplog obroka. Dakle, podnositelj zahtjeva ukazuje na ozbiljno kršenje ustavnog prava na nediskriminaciju iz članka II/4. Ustava BiH, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o gradanskim i političkim pravima.

22. Osim spomenutih navoda o diskriminaciji, podnositelj zahtjeva traži ocjenu krši li sporni zakon zbog nepostojanja relevantnih odredaba kojima bi se reguliralo pitanje naknada na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života i načelo neovisnosti pravosuda koji je sastavni dio načela vladavine prava, proklamiran u članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

23. S obzirom na navedeno, Ustavni sud će u ovoj odluci ispitati kompatibilnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine u odnosu na načelo neovisnosti pravosuda i u odnosu na diskriminaciju.

a) Navodi u odnosu na načelo neovisnosti pravosuda

24. Ustavni sud će kao prvo ispitati zadire li sporni zakon nepropisivanjem spomenutih naknada u načelo neovisnosti pravosuda, koje je sastavni dio načela vladavine prava proklamiran u članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

25. Da bi to ispitao, Ustavni sud će utvrditi što je bio *ratio* spornog zakona. S tim u vezi, Ustavni sud podsjeća na to da je Bosna i Hercegovina država sa složenim državnim urednjem. Rezultat tako složenog državnog uredjenja su i različita zakonska rješenja, kako na istoj razini vlasti, tako i na različitim razinama vlasti, koja su moguća i sukladno ustavnoj organizaciji Bosne i Hercegovine. Dakle, sukladno svojim nadležnostima, zakonodavac na istim ili različitim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini donosi propise koji nužno ne moraju biti istovjetni. U konkretnom slučaju, Ustavni sud zapaža da je spornim zakonom zakonodavac na "državnoj razini" posebnim zakonom uredio plaće i druge naknade u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine. Dakle, intencija zakonodavca je bila da se pitanje plaće i naknada ovim nositeljima pravosudnih funkcija uredi posebnim zakonom kao *lex specialis*. Pri tome je važno napomenuti da je sporni zakon donio Visoki predstavnik za BiH, te da je stupio na snagu 1. siječnja 2006. godine. Kasnije ga je, u istovjetnom tekstu, usvojila Parlamentarna skupština BiH na sjednici održanoj 30. ožujka 2007. godine.

26. Ustavni sud zapaža da je u biti *ratio* spornog zakona objašnen u njegovoj preambuli. Iz preambule spornog zakona proizlazi da je zakonodavac kao prvo imao u vidu "kritičnu" finansijsku situaciju u sudstvu i tužiteljstvu na svim razinama u

Bosni i Hercegovini, te zaključio da je takva situacija neodrživa jer bi mogla dovesti do kolapsa u pravosudu u Bosni i Hercegovini. S ciljem poboljšanja navedene situacije zakonodavac je uzeo u obzir stav Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 3. prosinca 2004. godine kojim je naglašeno da je efikasan rad pravosuda ključni element poslijeratnog oporavka Bosne i Hercegovine, a da on ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela. S tim u vezi, Upravni odbor je izrazio i podršku stavu da je potrebno hitno izvršiti reviziju plaće u pravosudu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sustava. Zbog takve situacije, a da bi se sprječilo njezino daljnje pogoršanje, Visoki predstavnik je zamrznuo plaće u entitetskom pravosudu prosinca 2004. godine i uspostavio radnu skupinu koju čine predstavnici ministarstava pravde na razini entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudnog povjerenstva Distrikta Brčko, Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine kao i udruženja sudaca i tužitelja u ova entiteta sa zadatkom da izvrši reviziju plaće u pravosudu i izradi nove zakonske propise. Dalje je navedeno da su prihvaćene preporuke radne skupine da bi plaće sudaca i tužitelja trebale biti uskladene između entiteta, da se naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne bi trebale ponovno uvesti, da bi plaće za suce i tužitelje trebale biti umjereno umanjene, da bi sadašnje plaće trebale ostati i dalje zamrzнуте sve dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određenu razinu, te da će, nakon što ponovno počnu rasti, plaće rasti u istom procentu kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosudu, kao i daljnje usklajivanje između entiteta. Osim navedenog, u obzir je uzet i stav Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 24. lipnja 2005. godine kojim je izrazio zabrinutost zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u BiH, naročito na entitetskoj razini.

27. Dakle, *ratio* zakonodavca je bio da se donošenjem spornog zakona poboljša situacija u pravosudu u Bosni i Hercegovini, te na taj način osigura najviši stupanj neovisnosti i efikasnosti pravosudnog sustava na razini Bosne i Hercegovine. Intencija zakonodavca je bila da zbog zakonom propisane "odgovarajuće nagrađenosti pravosudnih tijela", kako je to u preambuli spornog zakona naveo Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira od 3. prosinca 2004. godine, i prihvaćanjem preporuka radne skupine koja je sudjelovala u reviziji plaće u pravosudu, nositelji pravosudne funkcije na razini BiH nemaju pravo na naknadu po osnovi prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

28. Da bi utvrdio je li *ratio* spornog zakona zadovoljio načelo neovisnosti pravosuda, Ustavni sud će kao prvo dati osvrt na ovaj vrlo važan segment vladavine prava. S tim u vezi, Ustavni sud naglašava da načelo vladavine prava navedeno u članku I/2. Ustava BiH znači da država Bosna i Hercegovina funkcioniра sukladno postojećim zakonima i prije svega sukladno Ustavu Bosne i Hercegovine. Ova obveza se odnosi jednakno na zakonodavnu, izvršnu i sudsку vlast Bosne i Hercegovine. Osim toga, unutarne uredjenje Bosne i Hercegovine utemeljeno je, između ostalog, i na načelu podjele vlasti koje je bitno za koncept vladavine prava, s naglaskom na neovisnost sudova pred kojima se ostvaruje načelo kontrole vlasti putem prava.

29. Ustavni sud ukazuje na to da načelo neovisnosti pravosuda, mada nije eksplicitno navedeno u Ustavu Bosne i Hercegovine, predstavlja opće načelo koje mora biti poštovano jer je neodvojivo od načela vladavine prava izraženog u članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine. Međutim, načelo vladavine prava i neovisnost sudske vlasti kao njegov neodvojiv dio, a naročito načelo podjele vlasti, ne znači da zakonodavac ne može zakonima i propisima regulirati pitanja koja su od važnosti za funkcioniranje državnih institucija, čak i ako se radi o sudovima,

ali samo onako kako je to predvideno i sukladno Ustavu BiH (види Уставни суд, Оdluka o dopustivosti i meritumu broj U 6/06 od 29. ožujka 2008. godine, točke 22. i 23., objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 40/08).

30. Dakle, vladavina prava počiva na dva bitna obilježja, a to su jednakost svih pred zakonom i trodioba vlasti. Neovisnost pravosuda je temelj diobe vlasti, a pravosude jedna od tri grane vlasti u svakoj demokratskoj državi. Ono zauzima posebno mjesto i značajnu ulogu u svakom demokratskom društvu. Ustavni sud naglašava da pravosude nije samo u jednakom položaju sa ostale dvije grane vlasti (izvršnom i zakonodavnom) već je posebna grana i zbog toga što kontrolira odluke druge dvije grane vlasti. Dalje, neovisnost pravosuda je temelj garancija vladavine prava, demokracije i poštovanje ljudskih prava. Ostvareni stupanj neovisnosti pravosudnog sustava predstavlja ključni indikator dostignute razine vladavine prava u demokratskom društvu.

31. Pravosudni sustav ima vrlo važnu ulogu i u zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda u čemu ključnu ulogu ima i načelo neovisnosti sudova. Ovo načelo je zagarantirano i odredbom članka 6. Europske konvencije, koji zahtijeva da svaku odluku mora donijeti neovisni i nepristrani sud uspostavljen sukladno zakonu. S tim u vezi je i zahtjev Europskog suda za ljudska prava da *sud mora biti neovisan i od izvršne vlasti i od stranaka* (види Europski sud za ljudska prava, *Ringeisen protiv Austrije*, presuda od 16. srpnja 1971. godine, stavak 95). Također, Ustavni sud zapaža da Temeljna načela Ujedinjenih naroda o neovisnosti pravosuda od 1985. godine propisuju da država garantira neovisnost sudstva, što će biti zagarantirano ustavom ili zakonom zemlje. Dužnost vladinih i drugih institucija je da poštuju neovisnost sudstva.

32. Pitanje neovisnosti pravosuda je bilo i predmet mišljenja Europskog povjerenstva za demokraciju kroz pravo (Venecijansko povjerenstvo) o pravnoj sigurnosti i neovisnosti pravosuda u Bosni i Hercegovini od 15. i 16. lipnja 2012. godine (u dalnjem tekstu: Mišljenje). Mišljenje je pripremljeno na zahtjev Europskog povjerenstva u kontekstu Strukturiranog dijaloga Europske unije i Bosne i Hercegovine o radu pravosuda. U Mišljenju je istaknuto da je Venecijansko povjerenstvo u svome izvješću o vladavini prava naglasilo da načelo pravne sigurnosti ima temeljnu ulogu u očuvanju povjerenja u pravosudu i vladavinu prava. Postojanje pravne sigurnosti (ili nepostojanje) ima bitan ekonomski utjecaj, te treba da je promoviraju sva tri oblika državne vlasti. Ona apelira na zakonodavca da osigura kvalitetne zakone i ostale pravne instrumente koje usvaja. Venecijansko povjerenstvo ukazuje na to da pravna sigurnost nalaže izvršnoj vlasti da je poštuje kada primjenjuje te pravne instrumente i donosi odluke, bilo uopće ili u pojedinim stvarima. Također, sudska vlast mora se pridržavati ovog načela kada primjenjuje pravne instrumente na konkretnе predmete i kada tumači zakonske odredbe.

33. U Mišljenju je ukazano na to da postoje dva temeljna oblika neovisnosti pravosuda: institucionalni i individualni. Institucionalna neovisnost pravosuda se odnosi na pitanje sposobnosti pravosuda da djeluje bez pritska ostalih tijela vlasti – izvršne i zakonodavne. Institucionalna neovisnost sudstva se fokusira na neovisnost sudstva od ostalih grana državne vlasti (vanjska institucionalna neovisnost). Odnos između sudova unutar istog pravosudnog sustava također treba uzeti u obzir (unutarnja institucionalna neovisnost). Institucionalna neovisnost se može ocijeniti kroz četiri kriterija. Jedan od tih kriterija je i zahtjev da sudstvo mora biti neovisno u financijskim pitanjima. S tim u vezi je istaknuto da pravosude mora dobiti dovoljna sredstva za pravilno obavljanje funkcija i mora imati ulogu u odlučivanju kako se ta sredstva doznačavaju. Individualna neovisnost odnosi se na neovisnost koju imaju suci kao pojedinci

u izvršavanju svojih profesionalnih dužnosti. Suci moraju biti neovisni i nepristrani. Ti uvjeti su integralni dio temeljnog demokratskog načela podjele vlasti: sudac ne smije biti podložan političkom utjecaju, a pravosuđe mora uvek biti nepristrano. Naglašeno je da individualna neovisnost ima više aspekata, te da je jedan od njih i sigurnost mandata i financijska sigurnost.

34. Iz navedenog proizlazi da je bitan preduvjet za neovisnost pravosuda financijska neovisnost sudstva uopće, kao i financijska sigurnost suca kao pojedinca. S tim u vezi, Ustavni sud upućuje i na Preporuku Vijeća ministara Vijeća Europe zemljama članicama o sucima: neovisnost, učinkovitost i odgovornosti, od 17. studenoga 2010. godine, u kojoj je u točki 11. istaknuto da vanjska neovisnost sudaca nije prednost niti privilegija dodijeljena sucima zbog njihovih osobnih interesa već interesa vladavine prava i osoba koje traže i očekuju nepristranu pravdu. Na neovisnost sudaca treba gledati kao na jamstvo slobode, poštivanja ljudskih prava i nepristrane provedbe zakona. Nepristranost i neovisnost sudaca su ključne za jamstvo jednakosti stranaka pred sudom. U točki 33. Preporuke se navodi da svaka država treba dodijeliti odgovarajuća sredstva, objekte i opremu kako bi im omogućili djelovanje sukladno standardima određenim člankom 6. Europske konvencije.

35. Prema tome, Ustavni sud ukazuje na to da je nespororno da financijska neovisnost sudstva predstavlja važan preduvjet za sudsku neovisnost uopće. Ustavni sud primjećuje da se sudska vlast financira iz proračuna o kojem odlučuju druge dvije grane vlasti, zakonodavna i izvršna, a bez učešća sudske vlasti. S druge strane, nedovoljna sredstva i ograničavanje financijskih sredstava pravosudu mogu dovesti u pitanje i načelo neovisnosti pravosuda. Na navedeno upućuje i *Magna charta* sudaca u kojoj se u točki 4. propisuje da će neovisnost sudstva biti garantirana i kroz njegovo finansiranje. Također, Ustavni sud zapaža da i Temeljna načela Ujedinjenih naroda o neovisnosti pravosuda (UN 1985) utvrđuju obvezu svake države članice da osigura nužna sredstva kako bi se osigurao pravilan rad pravosuda.

36. Ustavni sud nalazi da je u uvodnome dijelu Europske povelje o zakonu za suce, na koju se poziva i podnositelj zahtjeva, ukazano da je cilj usvajanja navedene povelje bio unapređenje sudačke neovisnosti, a kako bi se osigurao visok stupanj vladavine prava i kako bi zaštita individualnih sloboda u demokratskim državama bila što djelotvornija. U navedenoj Povelji je navedeno sljedeće: "Svjesni potrebe da se odredbe koje treba da obezbijede najbolje garancije stručnosti, nezavisnosti i nepristrasnosti sudija uvrste u formalni dokument namijenjen svim evropskim državama. Želeći da zakoni za sudije različitih evropskih država uzmu u obzir ove odredbe kako bi se na konkretni način osigurao najviši stepen garancije". Dakle, cilj Povelje je svakako unapređenje statusa sudaca kroz osiguravanje najviše razine stručnosti, neovisnosti i nepristranosti sudaca. Iz općih načela Europske povelje proizlazi da njezine odredbe ne mogu poslužiti kao opravdanje za izmjenu nacionalnih zakona u namjeri umanjenja već postignute razine garancija u dotičnim državama.

37. Razmatrajući predmetni zahtjev u kontekstu svega navedenoga, Ustavni sud primjećuje da je zakonodavna vlast spornim zakonom onemogućila suncima, tužiteljima i ostalim uposlenicima u Sudu BiH pravo na naknade na ime troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. Pri tome, Ustavni sud naglašava da je materijalna osnova ujedno i osnova očuvanja neovisnosti pravosuda, na što upućuju brojni međunarodni dokumenti. Prema mišljenju Ustavnog suda, onemogućavanjem prava sudaca, tužitelja i ostalih uposlenika u Sudu BiH na uživanje spomenutih naknada, u situaciji nepostojanja samostalnih sudske i tužiteljske proračune, zakonodavna vlast utječe na strukturu materijalne osnove i naknada, a time utječe i na ulogu pravosuda koje ono ima u svakom demokratskom

društvu. Такође, Уставни суд наглашава да је начело неовисности правосуда темелј за развој сваке земље, те да нema демократског društva i vladavine prava bez neovisnog pravosuda. Za svaku demokratsku državu modernizacija i efikasnost pravosuda bi trebali predstavljati prioritet. Neosiguranje spornih naknada predstavlja očitu regresiju u garantiranju pojedinačne neovisnosti sudaca i tužitelja i slabljenje uloge коју има правосуде које služi грађанима i čiju poziciju, posebno u ovim vremenima, treba ојачати a ne oslabiti. Dakle, od velike je važnosti da сe ne dopusti marginalizacija pravosuda na bilo који начин. Уставни суд посебно скреће паžњу на потребу да се носитељима правосудних функција осигура naknada за одвојени живот, а како би се задовојило начело одговарајуће територијалне и националне заступљености судaca i tužitelja u pravosudnim institucijama. Наиме, prema mišljenju Уставног суда, имајуći u виду друштвено-политичко уредење Босне i Херцеговине, te ratna dešavanja која су, između ostalog, имала за posljedicu promjenu структуре stanovništva u Bosni i Hercegovini, unutarnju migraciju, постоји потреба да се у pravosudnim institucijama осигура odgоварајућa teritorijalna zastupljenost konstitutivnih народа i Ostalih. Prema tome, propisivanje navedene naknade вodi ka osiguranju odgоварајућe teritorijalne zastupljenosti konstitutivnih народа i Ostalih u pravosudu, što, prema mišljenju Уставног суда, jača povjerenje i ugled pravosuda u очима javnosti, односно грађана Bosne i Hercegovine. Navedeno je, prema mišljenju Уставног суда, sukladno одредби članka 43. stavak 2. Zakona o visokom судбеном i tužiteljskom вijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 25/04, 93/05, 32/07, 48/07 i 15/08), којом су propisani kriteriji za imenovanje судaca i tužitelja. Tom одредбом je propisano da Vijeće primjenjuje odgоварајућe уставне одредбе којим се uređuju jednakа права i zastupljenost konstitutivnih народа i Ostalih.

38. Prema томе, Уставни суд сматра да nepropisivanjem naknada na име трошка пријевоза, toplog оброка i odvojenog живота сукима, tužiteljima i осталим uposlenicima u Sudu BiH u Zakonu o plaćama i drugim naknadama u судбеним i tužiteljskim institucijama на razini Bosne i Hercegovine zakonodavna власт zadire u начело неовисности правосуда kao garantа vladavine prava. Stoga, произлази да je спорни закон u suprotnosti sa начелом neovisnosti pravosuda kao garantа vladavine prava који je sadržan u članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

39. Na temelju svega navedenog, Уставни суд zaključuje да Zakon o plaćama i другим naknadama u судбеним i tužiteljskim institucijama на razini Bosne i Hercegovine zbog nepropisivanja права сукима, tužiteljima i осталим uposlenicima u Sudu BiH на naknade на име трошка пријевоза, toplog оброка i odvojenog живота nije sukladan članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

b) Navodi u odnosu na diskriminaciju

40. U dalnjem тексту одлуке Уставни суд ће испитati kompatibilnost спорног закона u odnosu na diskriminaciju. Подносителј заhtjeva traži ocjenu jesu li zbog nepostojanja relevantnih odredaba u Zakonu o plaćama i другим naknadama u судбеним i tužiteljskim institucijama на разини Bosne i Hercegovine, којима bi se reguliralo pitanje naknada na име трошка пријевоза, toplog оброка i odvojenog живота, suci, tužitelji i остали uposlenici u Sudu BiH diskriminirani. При томе, подносителј заhtjeva ukazuje na могуће kršenje уставног права na nediskriminaciju из članka II/4. Ustava BiH, u vezi sa člankom 14. Европске конвенције, člankom 1. Protokola broj 12 uz Европску конвенцију i člankom 26. Međunarodnog pakta o грађanskим i политичким правима.

41. Ispitujući navedeno, Уставни суд наглашава да чланак 1. Protokola broj 12 uz Европску конвенцију садржи опće начело забране diskriminacije i garantira уživanje svih права одређених zakonom bez diskriminacije na bilo којој osnovi kao što су спол,

rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili друго mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjinji, imovina, rođenje ili drugi status. Dalje, одредба Protokola број 12 уз Европску конвенцију подразумијева и да јавна тijела никога не могу diskriminirati prema bilo којој осnovи, dakle темељно начело nediskriminacije je проширено i na домаће zakone, a ne само na права garantirana Европском конвенцијом, kako то предвида чланак 14. Европске конвенције.

42. Primjenjujući navedena načela na конкретан случај, Уставни суд podsjeća на то да, prema praksi Европског суда за лjudska prava, diskriminacija nastupa ako se osoba ili skupina osoba koje se nalaze u analognoj situaciji različito tretiraju na temelju spola, rase, boje, jezika, vjere (...) u pogledu уživanja права iz Европске конвенције, a ne postoji objektivno i razumno opravdanje za takav tretman ili upotrebu sredstava naspram željenog cilja koji nisu u proporcionalnom odnosu (види Европски суд за лjudska prava, *Belgijski jezični slučaj*, presuda од 9. veljače 1967. године, серија A, број 6, ставак 10). При томе je nevažno je li diskriminacija posljedica različitog zakonskog tretmana ili primjene samog закона (види Европски суд за лjudska prava, *Irska protiv Velike Britanije*, presuda од 18. сiječња 1978. године, серија A, број 25, ставак 226).

43. Такође, Уставни суд podsjeća на то да svako različito поступanje ne подразумијева i diskriminaciju ukoliko за takvo razlikovanje постојi razumno i objektivno opravdanje. S tim u vezi, Европски суд je u nekoliko svojih presuda истакао да visoke strane уговорнице узвијавају izvjesno "unutarnje polje slobodne procjene" kod procjenjivanja o tome postoje li ili ne postoje razlike u inače sličnim situacijama kojima bi se mogao opravdati različit zakonski tretman (види Европски суд за лjudska prava, *Belgijski jezični slučaj*, presuda од 23. srpnja 1968. године, серија A, број 6, страница 35, ставак 10; *Nacionalni savez belgijskih policajaca*, presuda од 27. listopada 1975. године, серија A, број 19, страница 47, ставак 20, стр. 47, као i странице 21. i 22, ставак 49; *Švedski sindikat vozača*, presuda од 6. veljače 1976. године, серија A, број 20, страница 17, ставак 72; *Irska protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda од 18. сiječња 1978. године, серија A, број 25, страница 87, ставак 229). Ширин unutarnjeg polja slobodne procjene razlikuje se od slučaja do slučaja, u ovisnosti o suštini спора i historijatu cijelog slučaja. У том смислу, jedan od relevantnih читиља moglo bi biti постојање ili nepостојање zajedničke osnove između закона država-уговорница (види, *mutatis mutandis*, *The Sunday Times*, presuda од 26. travnja 1979. године, серија A, број 30, страница 36, ставак 59).

44. Ову широку diskreciju procjene Европски суд објашњава ставом да су "zbog njihovog neposrednog poznavanja matičnog društva i njegovih потреба, домаћe vlasti, u načelu, u boljem položaju da razluče što je 'u javnom interesu' nego međunarodni sudac". Европски суд zaključује да ће "poštivati stav zakonodavca o tome što je 'u javnom interesu' ukoliko тaj stav nije očito bez razumne osnove" (види Европски суд за лjudska prava, *James i dr. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda од 21. veljače 1986. године, серија A, број 98, тоčka 46).

45. Dakle, да bi različit tretman bio objektivno i razumno opravдан, moraju biti испunjена dva uvjeta: a) начело različitog tretmana se може primijeniti u svrhu постизања legitimnog cilja i b) mora постојати razuman odnos proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja čijem se ostvarenju teži.

46. Меđutim, Уставни суд мора приje svega utvrditi "oštećene особе", tj. skupinu ljudi за коју подносителј заhtjeva smatra да су им угрожена права на темељу спорног закона, a zatim odgovoriti на пitanje постоји ли različit tretman.

47. Уставни суд запаža да су "oštećene особе" tužitelji, suci i остали uposlenici Sudu BiH. Подносителј заhtjeva traži ocjenu jesu li navedene kategorije diskriminirane u odnosu na uposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, као i u odnosu na izabrane

dužnosnike, državne službenike i namještenike koji uživaju pravo na naknadu troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života. Osim navedenog, podnositelj zahtjeva ukazuje i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 od 24. siječnja 2012. godine, prema kojoj suci, tužitelji i stručni suradnici na "federalnoj razini" imaju pravo na naknadu troškova prijevoza i toplog obroka. Iz navedenog proizlazi da podnositelj zahtjeva smatra da su nositelji pravosudnih funkcija na "državnoj razini" diskriminirani i u odnosu na suce, tužitelje i stručne suradnike na "federalnoj razini" kada su u pitanju navedene naknade.

48. Na temelju navedenog, prema mišljenju Ustavnog suda, "oštećene osobe" čija su prava ugrožena spornim zakonom su tužitelji, suci i ostali uposlenici Suda BiH.

49. S obzirom na to da je utvrdio kategoriju "oštećenih osoba", dalje se za Ustavni sud postavlja pitanje postoji li različit tretman ove kategorije "oštećenih osoba" u odnosu na druge osobe koje se nalaze u analognoj situaciji, odnosno ukoliko takav različiti tretman postoji, postoji li za njega objektivno i razumno opravданje.

50. Ustavni sud je već u ovoj odluci utvrdio što je bio *ratio* zakonodavca prilikom donošenja spornog zakona. Naime, *ratio* zakonodavca je bio da se donošenjem spornog zakona poboljša situacija u pravosudu u Bosni i Hercegovini, te na taj način osigura najviši stupanj neovisnosti i efikasnosti pravosudnog sustava na razini Bosne i Hercegovine. Intencija zakonodavca je bila da zbog zakonom propisane "odgovarajuće nagrađenosti pravosudnih tijela" nositelji pravosudne funkcije na razini BiH nemaju pravo na naknadu po osnovi prijevoza, toplog obroka i odvojenog života.

51. Na temelju navedenog, Ustavni sud nalazi da je načelo različitog tretmana služilo legitimnom cilju. Međutim, za Ustavni sud se postavlja pitanje postoji li razuman odnos proporcionalnosti između primjenjenih sredstava i cilja čijem ostvarenju se teži. Odgovarajući na ovo pitanje, Ustavni sud podsjeća na to da je sporni zakon stupio na snagu 1. siječnja 2006. godine, te da od tada nije mijenjan. Dakle, navedeni zakon od 2006. godine nije na bilo koji način uskladijan u smislu ekonomsko-finansijskih kretanja u zemlji.

52. Ustavni sud zapaža da suci i tužitelji i određene kategorije stručnog osoblja u pravosudnim institucijama na razini Bosne i Hercegovine iz pobijanog zakona nemaju istovrsne naknade kao izabrani dužnosnici, državni službenici, namještenici i ostali uposleni u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na razini Bosne i Hercegovine. Pitanje ovih naknada u ostalim institucijama Bosne i Hercegovine regulirano je Zakonom o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12 i 50/12). Ustavni sud naglašava specifičnost i društveni značaj navedenih kategorija iz pobijanog zakona za svaku državu koja počiva na demokratskim načelima. Zakonodavac mora imati na umu da se njihov neovisni položaj ne može usporediti sa bilo kojim drugim kategorijama. Ustavni sud ponovno podsjeća i na *Magna charta* sudaca, kojom se država obvezuje da će osigurati ljudske, materijalne i finansijske resurse kako bi se osigurala neovisnost pravosuda.

53. Ustavni sud ne može u spornom zakonu pronaći opravdanje za različito postupanje u pogledu strukture primanja korisnika državnog proračuna, posebno imajući u vidu da je pravosude specifična kategorija korisnika proračuna kao i da je sporni zakon donesen prije sedam godina i od tada nije nikada mijenjan niti uskladijan sa potrebama u smislu ekonomsko-finansijske situacije u zemlji. Prema tome, Ustavni sud smatra da ne postoji razuman odnos proporcionalnosti između primjenjenih sredstava i cilja čijem ostvarenju se težilo donošenjem spornog zakona. Stoviše, može se zaključiti da nepropisivanje ovih naknada u spornom zakonu za ovu kategoriju proračunskih korisnika predstavlja diskriminaciju budući da krši ustavno načelo

jednakosti iz odredbe članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine. Pri tome, Ustavni sud poštuje diskreciono pravo zakonodavca da uredi pojedine oblasti na način kako smatra da je to najprikladnije. U tom smislu, Ustavni sud je u Odluci broj U 12/09 iskazao da poštuje specifičnost ustavnog poretku Bosne i Hercegovine, ali da se zajednički ustavni standardi kompleksnih država – posebno na europskoj razini – moraju uzeti u obzir, a odstupanja se mogu desiti jedino kada postoji dovoljno opravданje (vidi Ustavni sud, Odluka broj U 12/09 od 28. svibnja 2010. godine, točka 34). Međutim, Ustavni sud ponovno naglašava da primanja nositelja pravosudnih funkcija moraju biti na odgovarajućoj razini kako bi se osigurala efikasnost i neovisnost pravosuda.

54. Dakle, imajući u vidu standarde propisane međunarodnim instrumentima, na koje se poziva podnositelj zahtjeva, a koji se tiču statusa sudaca i imaju intenciju da se pravosudni sustav dovede na najvišu razinu, kao i činjenicu da Ustavni sud u spornom zakonu nije mogao naći razumno i objektivno opravданje za različito postupanje u pogledu strukture primanja, niti mu je takvo opravdanje dostavio zakonodavac, ovaj sud je mišljenja da sporni zakon nije proporcionalan cilju kojem se težilo prilikom njegovog donošenja. Također, nije proporcionalan ni sa uspostavljenim europskim standardima u pogledu statusa sudaca.

55. Na temelju navedenog, Ustavni sud zaključuje da sporni zakon nije sukladan članku II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

56. S obzirom na navedene zaključke u pogledu diskriminacije, Ustavni sud neće razmatrati navode podnositelja zahtjeva o mogućoj diskriminaciji u odnosu na ostale međunarodne instrumente i Zakon o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine, jer su zahtjevi podnositelja zahtjeva u ovoj odluci ispitani kroz članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju koji sadrži opće načelo zabrane diskriminacije.

VII. Zaključak

57. Ustavni sud zaključuje da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije sukladan odredbama članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine jer krši načelo neovisnosti pravosuda kao temeljne garancije vladavine prava.

58. Ustavni sud ističe da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) nije sukladan odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

59. Na temelju članka 61. st. 1. i 2. i članka 63. stavak 4. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

60. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Предсједница
Устavnog суда Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, v. r.

ЈП "КОМУНАЛНО" Д.О.О. БАНОВИЋИ

466

На основу člana 12. tačka 3. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/03 i 34/03), člana 310. stav 1., a u vezi sa članom 246. tačka 12. Zakona o privrednim

društвима ("Službene novine Federacije BiH", broj 23/99, 45/00, 2/02, 6/02, 29/03, 68/05, 91/07, 84/08, 88/08, 7/09 i 63/10), člana 25. tačka Ij.) Statuta Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići (broj: OPU-IP: 61/2011 od 24.02.2011. godine), a u vezi Zaključka Općinskog vijeća Banovići (broj: 10/01-02-24/13 od 30.01.2013. godine), Skupština Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići, na svojoj 11. (jedanaestoj) redovnoj sjednici održanoj dana 04.03.2013. godine, donosi

ODLUKU

О КОНАЧНОМ ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА НАЗДОРНОГ ОДБОРА ЈП "КОМУНАЛНО" Д.О.О. БАНОВИЋИ

Član 1.

Ovom Odlukom imenuje se član Nadzornog odbora Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići na upražnjenu poziciju člana Nadzornog odbora.

Član 2.

Za člana Nadzornog odbora Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići iz člana 1. ove Odluke imenuje se: KOVACHEVIĆ SENDI, dipl. pedagog - psiholog.

Član 3.

Imenovanje člana Nadzornog odbora Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići vrši se na period do isteka mandata Nadzornog odbora Društva.

Član 4.

Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se na Oglasnoj tabli Javnog preduzeća "Komunalno" d.o.o. Banovići i u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-41/2013
04. marta/ožujka 2013. godine
Predsjednik Skupštine
Samir Imamović, s. r.

(SI-296/13-F)

САДРЖАЈ

ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

450	Закон о заштити од насиља у породици (српски језик)	1
	Zakon o zaštiti od nasilja u porodici (bosanski jezik)	7
	Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (hrvatski jezik)	12

ВЛАДА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

451	Уредба о критеријима за стicanje статуса тренера у provedbi stručnog obrazovanja i usavršavanja državnih službenika u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine	

452	Одлука о одобравању кориштења средстава са посебног намјенског трансакцијског рачуна "План за проведбу анкетног истраживања о преваленцији насиља над женама у Босни и Херцеговини" отвореног као подрачун у оквиру JPT Федералном заводу за статистику (српски језик)	

	Odluka o odobravanju korišćenja sredstava sa posebnog namjenskog transakcijskog računa "Plan za provedbu anketnog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" otvorenog kao podračun u okviru JPT Federalnom заводу за statistiku (bosanski jezik)	
	Odluka o odobravanju korišćenja sredstava sa posebnog namjenskog transakcijskog računa "Plan za provedbu anketnog istraživanja o prevalenciji nasilja nad ženama u Bosni i Hercegovini" otvorenog kao podračun u okviru JPT Federalnom заводу за statistiku (hrvatski jezik)	

453	Одлука о ослобађању плаћања цестарине за возила удружења особа са инвалидитетом (српски језик)	

	Odluka o oslobođanju plaćanja cestarine za vozila udruženja osoba sa invaliditetom (bosanski jezik)	
	Odluka o oslobođanju plaćanja cestarine za vozila udruženja osoba sa invaliditetom (hrvatski jezik)	

454	Одлука о овлаштењу за вршење исплате нераспоређених средстава која су ЈП Електропривреда БиХ д.д. - Сарајево и ЈП Електропривреда Хрватске Заједнице Херцег Босне д.д. Mostar прикупиле у својству оператора за ОИЕИК (српски језик)	21	
	Odluka o ovlaštenju za vršenje isplate nerasporedenih sredstava koja su JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske zajednice Herceg Bosne d.d. Mostar prikupile u svojstvu operatora za OIEIK (bosanski jezik)	23	
	Odluka o ovlašćenju za vršenje isplate nerasporedenih sredstava koja su JP Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo i JP Elektroprivreda Hrvatske Zaјednice Herceg Bosne d.d. Mostar prikupile u svojstvu operatora za OIEIK (hrvatski jezik)	25	
455	Odluka o davanju prethodne saglasnosti za razrešenje dužnosti dva člana Nadzornog odbora privrednog društva "Remontni zavod" d.d. Travnik	27	
18	456	Odluka o davanju prethodne saglasnosti na prijedlog za privremeno imenovanje kandidata na upražnjene pozicije за два člana Nadzornog odbora privrednog društva "Remontni zavod" d.d. Travnik	27
19	457	Odluka o davanju saglasnosti na ugovore o vansudskoj nagodbi za izvršenje finansijskih potraživanja која су досудена правоснажном судском odlukom službenicima i namještenicima organa državne službe, sudske vlasti, upravnim organizacijama, službama i tijelima Federacije Bosne i Hercegovine	27
20	458	Odluka o davanju saglasnosti na Ugovor o vansudskoj nagodbi za izvršenje finansijskih potraživanja која су досудена правоснажном odlukom Općinskog suda u Sarajevu broj 650Rs16103110Rs od 01.02.2011. godine u pravnoj stvari tužitelja Izmira Hadžiavdića	27
20	459	Odluka o odobravanju akontativnog rasporeda sredstava "Transfer za političke stranke i koalicije" za I. kvartal 2013. godine	28
20	460	Рješenje о именовању Радне групе (српски језик)	28
		Рješenje о именovanju Radne grupe (bosanski jezik)	29

461	Rješenje o imenovanju Radne grupe (hrvatski jezik)	29	Zakon o dopuni Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini (bosanski jezik)	32
	План послова премјера и успостављања катастра непокретнина за 2013. годину (српски језик)	29	Zakon o dopuni Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama Bosni i Hercegovini (hrvatski jezik)	32
	Plan poslova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina za 2013. godinu (bosanski jezik)	30		
	Plan poslova premjera i uspostavljanja katastra nekretnina za 2013. godinu (hrvatski jezik)	31	КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ/ВИЈЕЋЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ	
462	Саопштење о просјечним потребама лица које захтијева издржавање с обзиром на трошкове живота (српски језик)	31	Закључак број 03-26-1-024-3-II/12 (српски језик)	33
	Saopćenje o prosječnim potrebama osobe koja zahtijeva izdržavanje s obzirom na troškove života (bosanski jezik)		Zaključak broj 03-26-1-024-3-II/12 (bosanski jezik)	35
	Saopćenje o просјечним потребама особе која заhtijeva uzdržavanje s obzirom na troškove života (hrvatski jezik)		Zaključak број 03-26-1-024-3-II/12 (hrvatski jezik)	36
463	ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ	32	УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ	
	Закон о допуни Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини (српски језик)		Одлука број У 7/12 (српски језик)	38
			Odluka broj U 7/12 (bosanski jezik)	46
			Odluka број U 7/12 (hrvatski jezik)	54
466	ЈП "КОМУНАЛНО" Д.О.О. БАНОВИЋИ	32	466 Odluka o konačnom imenovanju člana Nadzornog odbora JP "Komunalno" d.o.o. Banovići	61

**Dr.sc. Meliha Bašić
Dr.sc. Hrvoje Šapina**

BUDŽET I RAČUNOVODSTVO BUDŽETA

Sarajevo, 2013.

Издавач: Јавно предузеће Новинско-издавачка организација Службени лист БиХ - Сарајево, улица Џемала Биједића 39/III - Поштански фах 3 - Директор и одговорни уредник: Драган Прусић - Телефони: Центала: 722-030 - Директор: 722-061 - Претплата: 722-054, факс: 722-049, 722-050, факс: 722-074 - Служба за правне и опште послове: 722-051 - Рачуноводство: 722-04, 722-046 - Комерцијала: 722-042 - Претплата се утврђује полуогодишње, а уплата се врши УНАПРИЈЕД у корист рачуна: UNICREDIT BANK ДД 338 320 22000052 11 - ВАКУФСКА БАНКА д.д. Сарајево 160 200 00005746 51 - HYPO-ALPE-ADRIA-BANK А.д. Бања Лука филијала Брчко 552-000-00000017-12 - RAFFEISEN BANK д.д. БиХ Сарајево 161-000-00071700-57 - Графичка припрема: ЈП НИО Службени лист БиХ Сарајево - Штампа: ГИК "ОКО" д. д. Сарајево - За штампарију: Мевлудин Хамзић - Рекламације за непримљене бројеве примају се 20 дана од изласка листа: "Службене новине Федерације БиХ", су уписане у евиденцију јавних гласила под редним бројем 414. Упис у судски регистар код Кантоналног суда у Сарајеву, број УФ 2168/97 од 10.07.1997. године. - Идентификацијски број 4200226120002. - Порезни број 01071019. - ПДВ број 200226120002.

Молимо претплатнике да обавезно доставе свој ПДВ број ради издавања пореске фактуре.

Издање на српском, босанском и хрватском језику. Претплата за I полуогодиште 2013. године на "Службене новине Федерације БиХ" 110,00 КМ. Претплата за I полуогодиште 2013. године на "Службени гласник БиХ" и "Међународне уговоре" 120,00 КМ, Web издање: <http://www.sluzbenenovine.ba> - годишња претплата 200,00 КМ по кориснику